

ناو: چیرۆکه کاریگه‌ره‌کان بۆ کورانی لاو.
بابه‌ت: چیرۆکی راسته‌قینه.
نوسه‌ر: نه‌حمه‌د سالم بادویلان.
وه‌رگێر: حسین محمود هه‌له‌ به‌هه‌یی.
پینداچونه‌وه: وه‌رگێر.
کاری کۆمپيووتەر: نووسینگه‌ی M / 066 2648907 N.
پاک نوسکردن: عبدالرحمن عبدالله.
چاپخانه: بابلت.
چاپ: دووهم 2012.
تیراژ: 1000 دانه.
ژماره‌ی به‌ره‌م: 109.
نرخ: 2000 دینار.
بۆ: فرۆشتن و بلاوکردنه‌وه: M / 07504671294.
بۆ: هونه‌رکاری و چاپکردن: M / 07501181919.
ماهی چاپ: یاسایی هه‌موو شێوازیکی پارێزراره‌وه.

هه‌ر گه‌رێته‌وه‌ی گه‌شتی کتێبخانه‌ی کلتیبه‌خانه‌ی سه‌لامه‌ی سه‌لامه‌ی (837) یان ساتی (2010) یان به‌جێرێته‌وه.

چیرۆ کہ کاریگەرہ کان

بو

کورانی

لاو

ن/نہ محمد سالم بادویلان.

و/حسین محمود ھلہ بھدی.

دووم چاپ

ھولیر ۲۰۱۲.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

• بېشه کی

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَأَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ عَلٰی نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ، وَمَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ.

پاشان: مه به سنت له باسکردنی چیرۆکه کان دوورخستنەوهی لاوانه و سوود وەرگرتنه، سوود وەرگرتنیش به پەند وەرگرتنه، وه نه گەرنا نه وه نه وه سووده نه هاتوه ته دی.

ئیمه لهم کتیبەدا (قصص مؤثرة للشباب) نه و ریبازه مان گرتوه ته بهر که چون که سییک به رووبوومی گه ییوی لیده کاته وه و ده یکاته ناو سه به ته یه کی جوانه وه، نه و کاته له رووی ریکخستن و شیوازه وه رواله تمان هینا وه ته دی و له رووی بیرو که یشه وه هه والیکى دروست.

هه موو نه م چیرۆکانه بریتی نین له خه یال و نه ندیشه ی نووسه ریکى به توانا و دروستکراوی نه دیبیکى دا هی نه ر نین، به لکو رووداو گه لیکن لهم جیهانه ماندا روویاندا وه

پالەوانەکانیش کەسانی راستەقینەن و لە سەر ئەم هەسارە بچوکه‌مان دەژین، ئەم چیرۆکانه ئەو راستەقینە نەمرەت نیشان دەدەن کە خوای گەرە لە سەرۆوی تۆویە و قەدەری ئەو چاوەروانی تۆیە، وە هەر دەبیّت روژیک لە روژان بیّت و بگەریتێتەو بۆ لای خوا و دەربازبوون نیە.

برای لاو، ئەم کۆمەڵە پەندە بە وردی هەلبژێراوە تا زۆرتەین توێژەکان و شیوازەکان بگرتێتەو بۆ بەدیھێتانی مەبەستی خوازاو، ئەگەر لاویک لە چیرۆکیکدا ئەوی بەدی نەکرد ئەوا لە چیرۆکیکی تردا بەدی دەکات .

ئەو پرسیارە دیتە پیشەوہ: بۆچی بە تەنھا لاوان؟ کەس لە تێمە ناتوانیت نکولی لە گرنگی لاوان بکات، بە لکو ناتوانین خۆمان بیناگا بکەین لە فرمایشتی خوای گەرە سەبارەت بە هاوێلانێ ئەشکەوت ﴿نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُمْ بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاَهُمْ هُدًى﴾ واتە: بەراستی ئەوان کۆمەڵێک لاو بوون باوەریان هینابوو بە پەرورەدگاریان و تێمەش زیاتر رینمونیمان کردن) کەواتە روژی لاوان لەم جیھانەدا روژێکی گەرەییە، ئەوان

تاینده یه کی نزیکی ئهم نه ته وه یه ن، بهرپر سیاریه تی
گه یاندنی تاین به بهنده کانی خوا له سر ته وان، به کرده وه
و جیبه جیکردن نهک به ووته و دروشمه کان، هیچ که سیک
ناتوانیت که بیتاگا بیت له مهینه تیه کانی لاوان له
سه رده مه ماندا، له بهر نه وه پیویسته چاره سر پیشکده ش
بکریت بولا بردنی مهینه تیه کانیا ن و دامه زراو کردنیا ن و
هاندانیا ن بولا وه ستان له به رده م تاوینده ا تا به های خو یان و
راسته قینه یی پیگه یان بزنان و به ره و روی
بهرپر سیاریه تیا ن ببنه وه له م ژیا نده ا به گیانیکی
نیسلامیا نه وه و به هه موو نه و شتانه ی که له نیسلامدا
هه یه له ره حمت و به زه یی و داوینپاکی و ره وشت و کاری
جوان.

وه ئیمه ئهم ریبازه مان بویه گرت بهر له خوا داواکارین
خومان پهن دی لی و هریگرین پیش خویننه رانی بهر پیز و سوودی
خوازاوی هه بیت بولا خومان و ئیوه و هه موو موسلمانان.

وَصَلَّى اللهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ
وَآخِرُ دَعْوَانَا أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

دانه ر

پاداشتی چاکه کردن له گه لن دايك و باوکدا

شوینی گوړی، منیش ههستم به مژدهی خیر و بیړ ده کرد، زانیم و ههستم کرد که بهراستی بههشت هاتوه بؤ مالمان نابیّ تهو فرسه ته له دهست بدهم، گهشته مالمان وهك چؤن بووکیك ده گاته مالی خؤی، ههركه بنه و بارگهی دانا له مالمان، هه موومان بهم دهست و بهو دهست خزمه تمان ده کرد و شه و غونیمان ده کیّشا بؤ پشوودانی، دایکم رؤژنامه گانی بؤ خوینده وه تا ناگاداری هه واله گان بیّت چونکه زؤرحه زی لیی بوو، منیش خواردم پییده دا و سوور بووم له سهر پیّدانی ده رمانه گانی.

رؤژه گان و مانگه گان تیپه رین و نه نکم تووشی جه لدهی دلّ بوو، خرایه نه خویشخانه وه و دیمه نیکی سه یرم بینی که زؤر کهم له نیو کؤران و کچانی شه مړؤدا هه یه، شه ویش کاتیک که ده مامکه که نرا به روویه وه بؤ وه رگرتنی ئوکسجین، په نجهی شایه توومانی به رزکرد بوویه وه و یادی خوی گه وره ی ده کرد، دوی تیپه ر بوونی چه ند رؤژیك هاته دهر له نه خویشخانه، نزیکه ی زیاد له سی سالّ ده بیّت

نه نکم به رده وام رژه سپیه کان (ایام البیض) ای هه موو مانگه کانی ده گرت و مانگی شه عبان و ره مه زان و شه والیشی به ته وای ده گرت و به رژه و ده بوو، ریکه وتی رژه عاشورا بوو، نه نکم به رژه بوو به پیچه وانده فدرمانی پزیشک که رینمایی کرد بوو پابه ند بیت به کاته کانی دهرمان خوار دنه وه و هدر دواکه وتینک روو بدات کاریگری ده بیت له سهر دلی . منیش دوی نویژی خه وتنان سهرم لیدا و ویستم بریک پاره ی بده می به بونه ی ده رچووم له زانکو، نه ویش پیکه نی و نه م دو عایه ی بو کردم (الله یوفک الله یحفظک الله یغلیک) واته (خوای گه وره رابه ردارت بکات، خوای گه وره بتپاریزیت، خوای گه وره یارمه تیده رت بیت) به بیرم هیئایه وه که نابیت به رژه و بیت به پی رینمایی پزیشک، نه ویش دلنیا یکردم که باشه ... چووم تا بخه وم له وکاته دا که خه ریک بوو بانگی به یانی بدریت گویم له ته قه ی ده رگای ژوره که مه وه بوو، بینیم خزمه تکاره که مانه و هه وائی پیدام که نه نکم که وتوه ته سهر زهویه که و منیش به په له رامکرد بو

ژوره که ی، بینیم به سهر زهویه که دا راکشاهه و روخساریشی
رووه و قیبله یه و دهستی راستیشی خستووته سهر دهستی
چدپی وهك نهوهی له نویژدا بیّت و دهرمانه کانیشی
نه خواردبوو، دهستم خسته سهری و بینیم که مائناوایی له
دنیا کردووه و رۆحی پاکی به رزه فربووه بؤ لای په روهردگار و
به رۆژووش بوو.

دوای وه فاتکردنی به سی مانگ کاتی نهوه هاتبوو
پیداویستیه کام پیشکش به وه زارتهی په روهرده بکم بؤ
دامه زاندم له قوتابخانه یه کی نزیك مائمان، سه رۆکی
به شه که داوای له سکرتریه که ی کرد که دؤسیه ی
داواکاریه کان بهینیت چونکه بروای به (واسیته) نه بوو،
هه موو کهس لای نهوه یه کسان بوون، بینی هه موو
قوتابخانه کان پیوستیان به مامؤستا هه یه تنها نهوه
قوتابخانه یه نه بیّت که مه بهستی من بوو، چونکه نهوه
قوتابخانه یه پیوستی به مامؤستا نه بوو، بؤیه منیش زؤر
دلته نگ بووم به وه و وتی دلته نگ مه به به لام رۆژی شه مه

سه رم ليېده ره وه به لكو شتيك روو بدات، منيش وتم: انشاء الله.

دوو روژ تيپه پري وهك دوو مانگ وابوو، منيش چاره رواني روژي شه مهم ده كرد، روژي هه يني شه وه كه ي خه وتم، له خه ومدا بينينم نه نكم ره حمه تي خواي ليبييت سهردانم ده كات و هه وائلم ده پرسيت و لومم ده كات چونكه ماويه كه نه بينينبووم، پيم ووت سه رقالي دنيا ريي ليگرتووم، وتي (روح الله يوفكك، الله يفضك، الله يخليك) هه مان تهو درعايه كه بوي كردم پيش وه فاتكردني به پينچ سه عات.. له خه وه كه م هه ستام و زور دلخوش بووم بهو خه وه به په له چوومه لاي سه روكي به شه كه و ليم پرسى چي بووه؟ وتي هيج روي نه داوه به لام با چاو بخشينمه وه به فايلى داواكاريه كاندا سكرتيره كه ي بانگ كرد كه فايله كانى بؤ بينيت، هه ر كه كرديه وه شتيكي سه يري بينى... بينى هه موو تهو قوتابخانانه ي ماموستايان ده ويت ئيستا ماموستايان ناويت و تهو قوتابخانه يه يشى داخرا بوو ئيستا پيوستى به ماموستايه بويه زور تووره

بوو له سکر تیږه که ی و تاوانباری کرد به که مته رخه می و
هه له کردن، بویه کچه که له نوسینگه که هاته دهره وه و
سوپاسی خوی ده کرد له سهر نه و رۆزیه که دهر گایه کی
داخراوی لیکرده وه (إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ
فَيَكُونُ).

چا که له گمن دايک و باوکدا

ئيواره يه کيان دايکه له گمن منداله کانيدا دانيسشت و يارمه تي ددان له پيداچوونه وي وانه کانيدا و ئو منداله ي که ته مه ني چوار سال بوو ده فته ري وينه کيشانه که ي دابه ده ستيه وه تاوه کو ئه م سه رقان نه کات و بتوانيت وانه به وانيتز بليته وه.

له پر بيري که و ته وه که خوار دني ئيواره ي ناماده نه کردوه بؤ باوک به سال اچووه که ي مي ردي که له گه ئياندا ده ژيا له ژورويکدا و له گوشه يه کي ماله که ياندا، چه نده ي له توانادا هه بوويه هه لده ستا به خزمه تکردني، مي رده که شي رازي بووله خزمه تکردني ئه و بؤ باوکي، چونکه باوکي به هوي ناساغيه وه له ژوروه که ي نه ده هاته دهره وه، به په له خوار دني بؤ برد و لئي پرسی ئايا پئويستي به هيچ شتيکي تر نيه و پاشان رؤشته دهره وه، کاتي گه رايه وه بؤ لاي منداله کاني، ههستي کرد که منداله بچوکه که ي خه ريکي وينه کيشاني بازنه و چوار گوشه و داناني ناماژه يه لئي پرسی: نازيزم ئه وه وينه ي چي ده کيشيت؟

مندالنه کەش بهوپه پری به رانه ته وه وه لامي دایه وه: من
وینهي نهو ماله ده کیشم که کاتیک گه وره ده بم و ژن
ده هیتم و تییدا ده ژیم، وه لامدانه وه که ی دلخوشی کرد..
وتی: نهی له کوی ده خه ویت؟ مندالنه کەش چه ندین
چوارگوشه ی پی نیشاندا و ده یوت نه مه ژوری نووستن و
نهویان مه تبهخ و نهوی تریان ژوری میوانه.. بویه دهستی
کرد به ژماردنی هه موو نهوانه ی که ده یزانی له
ماله کەدان، پاشان چوارگوشه یه کی له ده ره وه ی
چوارچیوه که کیشابوو.

دایکیشی سه رسام بو، پتی وت: بوچی نهو ژوره له
ده ره وه ی ماله که دایه و جیا یه له هه موو ژوره کانی تر؟ له
وه لامدا مندالنه که وتی نه وه ژوری تو یه، تو ده خه مه نهوی
و له ویدا بژیت وه ک چون باپیره گه وره م له ویدا ده ژی.

دایکی به بیستنی قسه ی مندالنه که ی تووشی شوک
بوو!! بویه له خو ی ده پرس ی نایا ده بیت من به ته نها له و
چۆله وانیه دا له ده ره وه ی ماله وه دایم، به بی نه وه ی له زه ت
ببینم له قسه کردن له گه ل کوره که م و مندالنه کانیدا و

دلخوش بيم به قسه کانيان و شاديان و ياريان کاتي که له
جوله ده کهوم؟ نهو کاته قسه له گهل کيدا بکه م؟ نايان
همو ته مه نم له نيو نه م چوار ديواره دا به سه به رم به بي
ته وه ي گويم له دهنگي نه نداصاني خيزانه که م بيت.

به په له کارگوزاره کانم بانک کرد و به خيروي ژووري
تاييه ت به ميوانمان گواسته وه که رازاوه ترين ژووره و
ديارترينيان بوو، که لويه لي مامم (باوکی ميړده که م)
ناماده کرد و که لويه لي تاييه تي ژووري ميوانيشم گواسته وه
بؤ نه و ژووره ي دوور بوو له خانوه که .

کاتي ميړده که ي گه پايه وه له دهر وه سه رسام بوو به و
کاره چونکه چاوه پروان نه کراو بوو.. له خيزانه که ي پرسي:
چی وای ليکرديت نه و گوزانکاريه بکه يت؟

به چاواني پر له فرميسکه وه وه لامی دايه وه من
جوانتريني ژووره کان هله بښيرم من و تو تيايدا بښين
نه گهر خوي گه وره ته مه ني پيدايين و له جموجول که وتين،
با ميوانه کان له و ژووره ي دهر وه بن.

میږده که شی له مه به سته که ی تیگه یشت و ستایشی نه و
کاره ی کرد که به رامبر به باوکی نه نجامی دابوو که
نه ویش به رووخساری پر له خنده وه ته ماشای ده کردن و
منداله که ش تنها نه وه ی بؤ مایه وه وینه که ی کوژانده وه و
خنده گرتی.

بچو کترین خویندکار که ماسته ری به ده سته ینا بوو له
نه مه ریکا، رۆشت تا خوی بکوژیت به لام بوو به بانگخواز!!
خویندکاری نه مریکی (جیف) رۆشت بؤ لای راگری
زانکو که بانگی کرد بوو تا پیروزبایی به ده سته ینانی
ماسته نامه که ی لیبکات به پله ی نیاب و یه که م به
دهستی هینا بوو و هه روه ها پیروزباییه که به هوی نه وه شه وه
بوو که بچو کترین خویندکار بوو له ولاته یه کگرتوه کانی
نه مه ریکا که ماسته ری له و پسپوریه دا به ده ست هینا بوو،
نمش ده سته و تیکی ناوازه بوو به نیسبت زانکو که وه که
شانازی به خویندکار (جیف) ه وه بکات چونکه
ده سته و تیکی می ژووی به ده ست هینا بوو دوا ی
یه کترینینه که جیف ژووری سه رۆکی زانکو ی به جیه یشت

که غم و په ژاره به رووخساریه وه دیار بوو به پیچه وانده
قوتایانی تره وه له ئارا بؤنه یه کدا، نه وانده به زاری
نه مریکی هاوار ده کهن (یا هوو) له سر شیوازی کابووی
یان به خپوکه رانی مانگا له نه مریکا یان هاوار ده کهن
(نؤلرایت).

به ریوه به ره که سه رسام بوو به لام لیتی نه پرسى و
پرسیاری نه کرد که چی له ناخی (جیف) دایه، له
مه وعیدی دیاریکراو بؤ ناههنگی ده رچوون جیف به وپه ری
که شخه یه وه به جلی تاییه تی خوی بؤ بؤنه کان ناماده بوو و
رؤبی ده رچوونی له بهر کرد بوو، کلاوی ده رچوونیشی له سر
کرد بوو، چوه شوینی خوی دانیشته که تاییه ت کرابوو
بؤی، گوئی له ناوی خویه وه بوو له ریی بلندگؤکانه وه
به رزده بوویه وه که پرېبوو له ستایش و سوپاسکردن که له
لایه ن هه موانه وه ناراسته ی ده کرا به هوی نه وه دستکه و ته
ناوازه یه وه، پاشان چوه سه سه کؤ تاییه ته که تا
بروانامه که وه رگریت له نیو ناپوړای چه پله و هوتافی
خیزانه که ی و هاوړیکانی و ناماده بووانه وه له و جوړه

بۆنانەدا ، کاتی جیف بڕوانامە کەمی وەرگرت دەستی کرد بە گریان و سەرۆکی زانکۆش بە سوعبەتەوه پێی ووت (تۆ بە هۆی ئەوپەری شادمانیتەوه بۆ ئەو دەستکەوتە مەزنە دەگرت)

جیفیش وەلامی داوە: (نەخێر: بەلکو بە هۆی ئەوپەری نابەختەوریمەوه دەگریم) سەرۆکی زانکۆش سەرسام بوو بۆیە لێ پرسی: (بۆچی کۆپی خۆم پێویستە ئەمڕۆ تۆ زۆر دلخۆش و شادومان بیت بە تاییبەتی لەم ساتەوهختەدا) جیف وتی: (من وام گومان دەبرد شادوومان دەبم بەم دەستکەوتە ، بەلام وا هەست دەکەم من هیچم نەکردوو لە پێناوی بەختەورکردنی خۆمدا و من ئیستا هەست بە نابەختەوریه کی زۆر دەکەم، نە بڕوانامەوه و نە پلەمی زانستی و نە ئاهەنگە که من بەختەور ناکەن).

پاشان جیف بڕوانامە کەمی وەرگت و بە خێراییی جینگاکەمی بەجیهیشت لە نیو سەرسامی هەموواندا ئاهەنگە کەمی تەواو نەکرد و نەمایەوه تاوهکو ھارپیکانی و خزم و کەسه نزیکەکانی پێرزایی لیبکەن.

جیف چوویره وه ماله وه و پروانامه که شی به دهسته وه
بوو، نه مدهست و نه وه دهستی پیده کرد، پاشان که وه ته
قسه کردن له گه لیدا: باشه من چی به تو بکه م؟ تو
پله یه کی میژوویت به مندا له زانکو که دا و له ناینده شدا
پۆستیکی بهرز چاره پروانی من ده کات، وه خه لگی و
میدیاکان چاویان له سهرم ده بییت به هوی نه وه
دهستکه وه دی به ده ستمه یناوه، به لام نه وه به خته وه ریه که من
ده یخوازم پییت نه به خشیم، من ده مه ویت له ناخی خو مدا
به خته وه ریم، هه موو شتی له م دنیا یه دا پروانامه و پۆست و
سه روه ت و سامان و ناوبانگ نیه.

شتیکی تر هیه که پیویسته وامان لیبکات که
به خته وه ریم بین... بیزار بووم له نافرته تان و عاره ق و
سه ما کردن، شتیکم ده ویت ده رووم و دلم به خته وه ریم بکات...
خوایه گیان من چیبکه م؟

رؤژگار تیده پهری و (جیف) یش زیاتر نا ئاسوده تر بوو،
بویه بریاریدا سنووریک و کو تاینه ک بو ژیا نی دابنیت،
بویه به رده وام هه ر بیری ده کرده وه هه تا بوئی ده رکه وت

باشترین ریځایه ک که کؤتایی به ژیانی خوئی بهینئی بریتیه له وهی که له سر نه و پرده به ناوربانگه خوئی فریډاته خواره وه که ته مریکيه کان ناوریکیان لینابوو که له جیهاندا ناوربانگی ده رکړدبوو ته ویش بریتی بوو له (قؤلډن قیست) یان دهر وازی زیرین که شکؤدار دیاره وه ک مامؤستایه کی شارستانی ته مریکی و زؤر جار ته م ومژ دایپؤشیوو و نه و پرده داده نریت به گرنگترین ئادگاری ته مریکی له ته کنیکی و زانستیدا.

جیف که و ته ری و هه نځاوی دهنه به ره و پردی زیرین و پیش ته وهی بگاته ته وی له و که سانهی که خوی گه و ره هه لیبژارد بوون تا هه ستن به کؤمه لیک ته رکی بانگه و ازکردن بؤ لای خوی گه و ره که لاوانیکی موسولمان بون روشتبوون بؤ ته مریکا بؤ خویندن، شوینی نیشته جی بوونیان له نریک دهر وازی پرده که وه بوو که له ژووریکدا و له ژیر که نیسه که دا بوون.

راپینن به هوئی هه ژاری و نه داریان هه شوینیکیان دهست نه که و تبوو تیایدا نیشته جی بن ته نها ته و ژووره

نەبیت لە ژێر ئەو کەنیسە یەدا و هەر وەها خەمی
هەمیشە بیان بانگەواز کردن بوو بۆ لای خوای گەورە و
میهرەبان، خەمی ئەوەیان بوو خەلکی بانگ بکەن بۆ
شوێنکەوتنی ئایینی خوای گەورە، خەمیان ئەوە بوو
مرۆڤایەتی رزگار بکەن لە تاریکیە کانهو بەرەو رووناکی،
خەمیان ئەوە بوو بانگەواز بکەن و بە دانایی و ئامۆژگاری
چاک و بێنە نموونە یەکی جوان و شیرینی موسلمانانی
راسته قینه، ئەوان دەیانخویند و بانگەوازیشیان دەکرد بۆ
لای خوای گەورە و لە ژێر ئەو کەنیسە یەشدا نیشتەجێ
بوون، ئەویان دەست کەوتبوو، ئەوانە یە خێری تیا بیت
بۆیان ئەو رۆژە چووبوونە دەرەو تا بە ناو خەلکیدا بگەرێن
و بانگیان بکەن بۆ موسلمان بوون... پۆشاکی
ئیسلامیانە یان لە بەردابوو، روخساریان رووناکی ئیمانی
لێ دەرەوشایەو... تەویلیان رووناکی هەلگرتبوو بە هۆی
ئاسەواری کرنوش بردنیانەو.. لە کاتی پیاسە کردنی ئەو
رۆژە یاندا و لە نزیک دەرەوای زیرینەو کورپێکی ئەمەریکی
خەفەتباریان بینی، ئەو کورپەش (جیف)ی خویندکار بوو

که به سهرسامیه وه ته ماشای لاهه کانی ده کرد، چونکه له ژیانیدا کهسی بهو جل و پۆشاکه وه و بهو سه روسیمایه و بهو نوور و رووناکیه وه و بهو سه رنج راکیشانه یانه وه. که سه رنجی ته میان راکیشا بوو نه بینیبوو.. بویه نزیک بوویه وه لییان تا قسه یان له گه لدا بکات و پیی وتن: (تایا ده توانم پرسیاریکتان لیبکه م؟) یه کیکیان وتی: (به لئی فهرموو) جیف وتی: (ئیوه کین و بۆچی نه م پۆشاکه تان له بهردایه؟) یه کیکیان له وه لامدا وتی: (ئیمه موسلمانین، خوای گه وه محمد ﷺ ی به په یامبه ر بو ناردووین تا ئیمه و خه لکی تر ده رهینیت له ناو تاریکاییه وه به ره وه رووناکی و به خته وه ری و خووشی بینیت بو مرۆقه کان له دنیا و قیامه تدا).

کاتی جیف گوئی له وشه ی (به خته وه ری) وه بو هاواری کرد وتی (به خته وه ری؟! من به دوای به خته وه رییدا ده گه پریم، تایا لای ئیوه ی موسلمان دهستم ده که ویت؟! ته وانیش وه لامیان دایه وه وتیان: (تایینی ئیمه که ئیسلامه تایینی به خته وه رییه، تایینی که هه مووی خیر و چاکه یه،

له گه لماندا به به لکو خوی گه وره رینماییت بکات و تام
وچیتری به خته وهری بکه یت) نهویش پی و تن: (من له
گه لتاندا دیم و تابزانم نایا نهو به خته وهریه ی من ده یخوازم
که به خته وهری راسته قینه یه لای تیویه ... من پیش
که مینک ده موویست خوّم بکوژم، خه ریک بوو له م سهر پرده
خوّم بجه مه خواره و و کوتایی به ژیانم بهینم، چونکه
به خته وهری شک نابم، نه له مال و سامان و نه له
راباردن و ناره زووبازیدا و نه له پروانامه دا که به ده ستم
هیناره) نهوانیش پیمان وت: (وره له گه لماندا تا فیری
نایینکه مانت بکه ین به لکو خوی گه وره نیمان و له زه تی
خواپه رستی بجاته دلته و و ناشنا بیّت به به خته وهری و
له زه ته که ی، چونکه خوی گه وره توانای به سهر هه موو
شته کانداهه یه).

جیف له گه ل لاوه موسولمانه کاندالارانی بانگخواز بؤ
لای خوا روشت و گه شته نهو ژووره ی که نهوانی تیدا بوو
که وهک نویژگه یه کی لیکرابوو بؤ خویمان و بؤ که سینک که
بیهویت خواپه رستی بکات تیایدا، بویه باسی نیسلامیان

کرد بۆ جیف و مهبهست و تامانج و بنه ما و جوانی
مهزنی ئیسلامیان بۆ روونکردهوه.

ئەویش وتی: (به راستی ئایینیکی جوانه، به خوا لیڤره
ناجولیم ههتا نه یه مه ناو ئاینه که تانه وه) بۆیه جیف
موسلمان بوونی خۆی راگه یاند و ئەو برا بانگخوازانەش به
تهواری ته عالیمه کانی ئیسلامیان فیترکرد، جیف دهستی
کرد به نه نجامدانی فهرز و ئه رکه کانی ئیسلام و پۆشاکي
ئیسلامیانە ی پۆشی و ریڭگای راستی خۆی دۆزیه وه و بۆی
ده رکه وت ئەو به خته وه ریه ی که به دوایدا ده گه پڤیت له
ئیسلامدا هه یه و له خۆشه ویستی خوا و
پڤغه مبه ره که یدايه .. به لکو جیف به خته وه ر بوو چونکه بوو
بوو به بانگخواز بۆ ریڭگای خوا له ئەمه ریکا، وه ناوی
خۆی گۆڤری بۆ (جه عفه ر) و وه کو ده زانین له کتیبه کانی
ژیانامه ی پڤغه مبه ر ﷺ که پڤغه مبه ر به ئینی دابوو به
کۆڤری مامی (جه عفه ری کوری ئەبو تالیب) که دووبالی
هه یه و له به هه شتدا پڤتی ده فرڤیت و هه روه ها جه عفه ری
ئەمه ریکی له خۆشی و به خته وه ریدا و به هۆی هۆگربوونی

به نایینی ئیسلامهوه به دوو بالّ ده فری.. بؤیه دهروونی و گیانی و مالّ و سامانی و ههولّ و تیکۆشانی وهقف کردبوو له پینار بلاوکردنهوهی ناین له نه مریکادا.

نهوهتا ناشنا بووین به به سه رهاتی جه عفر نهو که سهی که به خته وهری خۆی له نایینی خوا و پابه نده بوون به ته عالیمی خوا و پابه نده بوون به سونه تی پیغه مبهردا بنیهوه، ئیتر بؤچی زۆریک له موسلمانان هیشتا لهو بروایه دان که به خته وهری خۆیان نایینهوه تهنها له لاسایکردنهوهی جوله که و مه سیحیه کاندانه بیت له خواردن و پۆشاک و خواردنهوه و سواری و مه نزلگا و تیکه ئیدا!!!

به خوا به ختیاری و نهوپه ری به ختیاری له وه دایه که ناده میزاد باوه ری به خوا و به فریشته کانی و به پیغه مبه ره کانی و به رۆژی دوایی و به قهزا و قهدهر هه بیت.

به ختیاری و نهوپه ری به ختیاری له وه دایه که خوا و پیغه مبه ره که ی خۆشه ویستر بیت له لای له منداله کانی و

له دايك و باوك و ماڼ و سامان و له خودی خوښی،
به ختیارى و نه پېرې به ختیارى له وه دایه که ناده میزاد
بانگخواز بیت بولاى خوا، خوې به خت بکات له پینسارى
خوا بولاى در باز کردنى خه لکى له تاریکاییه کانه وه بولاى
رووناکى و رینمونیان بکات به ره و ریڼگای راست و دروست.
به ختیارى و نه پېرې به ختیارى له مونا جاتى خواى
گه وه دایه له سییه کى شه ودا و به ختیارى و نه پېرې
به ختیارى له وه دایه به ده ست دیت ده ست به سهر هه تیودا
به یتیت و سیله ی رحم به جیبه یتیت و چاک بیت له گه ل
دراوسیکاندا و دم به خنده بیت به رامبدر به رووخسارى
براکت و خیر و چاکه بکه یت به ده ستى راست و ده ستى
چدپت پینى نه زانیت، نه مه به خته وه رى دنیا یه نه ی نه بیت
به خته وه رى روژى دواى چو ن بیت.

جیف مووسلمان بو، چونکه نه و برايانه ی بینى که
پابه ندن به ناینه که یانه وه و بانگه واز ده کهن بولاى خوا له
خاکیتکدا که موسلمانانى تیدا نیه، به خوا نه گهر نیاز و
نیه تمان یه کلایى بکه ینه وه و دل سو ز بین تیایدا و تییکو شین

بۆ گه‌یشتنی ئەم ئایینه، ئەوه ده‌گه‌یشت به‌ هه‌موو جیهان، به‌لام نهرکی بانگه‌واز کردنمان فه‌رامۆش کردوه.

وازهینان له‌ بانگه‌واز بۆ لای خوا له‌ مه‌ترسیدارترینی کاره‌کانه که نه‌نجامه‌که‌ی زه‌لیلی و سه‌ر شوۆری و دووریه له‌ خوای گه‌وره.

كُوا ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ...﴾ (آل عمران)،

واته: ئیوه باشتترینی نه‌ته‌وه‌ن نیردرابن بۆ خه‌لك، فه‌رمان به‌ چاکه‌ ده‌که‌ن و ریگه‌ری له‌ خراپه‌ ده‌که‌ن و باوه‌رتان به‌ خوا هیناره

كُوا ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ (فصلت).

واته: کێ و ته‌ی چاکتر و به‌جیته‌ له‌ که‌سه‌ی بانگه‌واز ده‌کات بۆ لای خواو کاری چاکه‌ده‌کات و ده‌لێت: بینگومان من له‌ پیڕی موسلمانانم.

کوا ((بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً)) واته: په يامه کانی من بگه ینن با به نایه تیکیش بیټ.

سبه ینی چی بلین به په روهرد گارمان کاتی پرسپارمان لیده کات سبه ارات به که مته رخه میمان له بانگه وازکردن بؤ لای خوا؟ بلین مال و سامان و کس و کارمان سه رقالی کردین! بلین یاریه کانمان سه رقالی کردن! بلین جگه ره کیشان و نیرگه له سه رقالی کردن! بلین یانه کانمان و ژنه کانمان و گه شته کانمان بؤ خوشی و رابواردن سه رقالی کردن!! چی بلین له کاتیکدا نازیزانم جیهان چاوه رپی نیمه یه به تاییدی له م کاته ناسکه دا که جیهانی پیادا تیپه ر ده بیټ.

خوای گه وره من و نیوهش بگیریت له وانده ی شوین ته عالیمی خوای گه وره ده که ون و خوشیان ده ویت و شوین سوننه ت و ریپازی محمد ﷺ ده که ون و نه وانده ی هه لده ستن به نه رکی بانگه واز بؤ لای خوای گه وره و گه یانندی په یامه که ی به هه موو خه لکی.. به راستی خوای گه وره بیسه ر و وه لامده ره وه یه ﴿کُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ

تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ
بِاللَّهِ... ﴿آل عمران﴾،

واته: ئیوه باشتین نه ته وه بوون بۆ خه لکی هینرا بنه دی
فه زمان ددهن به چاکه و ریگیری ده کهن له خراپه و باهر
دینن به خوا.

قوتایه ک بهرو به ماده هۆشبه ره کان ددهات له ناو جانتای
خویندندا

ریگای ماده بیهۆشکه ره کانی گرته بهر تاوه کو خه ونه
گه وه که دی خوئی بیئیته دی که ئه ویش کپینی
ئۆتۆمبیلیکی وه رزشی گه وه بوو.

نه ههمه تیه که له ویه دهستی پیکرد که زانیاریه کان
گه یشته دهستی نه فسه ری لیکۆلینه وه کان که باس له وه
ده کات یه کی له قوتایه کانه هه لدهستی به بهرودانی ماده
بیهۆشکه ره کان له ناو حه ره می قوتابخانه دا.

نه فسه ره که تیمه که دی خوئی راگه یاند چاودیری مائی نه و
قوتایه بکهن، وه ههروه ها چاودیری جهو جوله کانی، وه نه و
که سانه شی هاتوچۆی ده کهن، و ده پۆنه نه و ماله وه که

ده که ویتته یه کی له که ناره کانه ی شاری کویتته وه، وه له نه نجامی چاودیری کردنه که دا، بؤیان دهر که وت که ته نها یه ک لاو شک ده بن که ته مهنه ی له حه شه سال تیپه ر نابیت و هاتوچوی ماله که ی خوی ده کات و چند شتیکی سهیری به دهسته وه یه له کاتی هاتوچؤ کردنه که دا، پیاوانی لیکنؤ لینه وه کان نزیکه ی دوو هه فته چاودیری ماله که یان ده کرد تا دنیا بوون له دروستی چاودیری کردنه که یان، پاشان مؤله تیان له (النیابة العامة) وه رگرت که تهو ماله پیشکنن که لاه که نیشته جییه تیایدا.. له کاتی دیاری کراودا پینج له پیاوانی لیکنؤ لینه وه کانه چوونه ناو مائی گومانلیکراوه که وه، چند پیاویکی تریش تهوقی ماله که یاندا و نه فسه ری لیکنؤ لینه وه کان چووه ماله که وه. دایکی گومانلیکراوه که ی بینی له گهل چند خوشکیکی بچوکی، لئی پرسین کوا برا که تان؟ له و کاته دا خوشکه کانی رؤشتن به ره و ژوره که ی و بانگیان کرد، نه فسه ری لیکنؤ لینه وه کانه گوئی له خوشکه کانی وه بوو ده یان ووت: پیاویکی نامؤ (غریب) له دهره وه یه و نایناسین

ئیشی به تۆیه ، لاره که هات که حه قده سالی تی
نه په راندبوو، نیشانه ی شله ژان و ترس له پوخساریدا دیار
بوو... له وه که له نه فسه ره که ی پرسى نه وه چیه؟ تو
کییت؟

نه فسه ری لیکۆلینه وه کانیش پیی ووت: پیش نه وه ی لیم
بپرست که من کیم؟ بالی راستت بهرز بکروه پاشان پیت
ده لیم من کیم؟ لاره که ش بالی راستی بهرز کرده وه و
نه فسه ری لیکۆلینه وه کانیش نیشانه و ناسه واری ده ری
(هیژین) ی له سهر بالی لاره که بینى، لیته دا نه فسه ری
لیکۆلینه وه کان له لاره که ی پرسى ئیستا دلیا بوویت که
من کیم؟ نیت له و کاته دا تاوانباره که هاواری ده کرد له
نه فسه ره که و ده پارایده وه که نه و مه سه له یه لای دایک و
خوشکه کانی باس نه کات و به راستی نه و بیتاوانه، لیته دا
نه فسه ره که فه رمانیدا به تیمه که که ژووری تاوانباره که
بپشکنن، له ناو دۆلابی ژووره که ییدا چه ندین له فافى
بیتهۆشکه ر به ماده ی هیژینیان بینى، له گه ل ترازوویه کی
بچوک و که وچکیک و نه ندین له فافى تر له ماده ی

حه شیش، نه فسه ری لیکۆلینه وه کان له تاوانباره که ی پرسى که چۆن نه و ماده بیهۆشکه رانه ی دهست که وتوه .

تاوانباره که وتی: من هه لده ستم به بره ودان به و ماده بیهۆشکه رانه بۆ پیاریکی تر له به رامبه ر سو دیکی ما دی دا، هاوکات له گه ل کورتانیکی خۆرایى نه و ماده بیهۆشکه رانه بۆ خۆم.. نه فسه ری لیکۆلینه وه کان پرسیا ری لیکرد که چ کاریک ده کات، وه ههروه ها نه و کپیا رانه ی که نه م ماده ی بیهۆشکه رانه یان ده داتى .

تاوانباره که وتی: له پۆلى سى ی ناوه ندی دام، و نه م ماده بیهۆشکه رانه ده فرۆشم به هاوړیکانم له قوتابخانه وه به هه ندی که سی تریش که نایان ناسم .

لاوه تاوانباره که دانی نا به وده دا که ناگادری نه وه نیه که نه م کاره ی زۆر مه ترسی داره و چاره نووسی خراپی لى ده که ویته وه، وه تاکه خه میشى نه وه یه پاره یه کی باشی دهست بکه ویت تا ئۆتۆمبیلکی وه رزشی پی بکریت، تا که شخه یی و شانازی پیوه بکات له نیو هاوړیکانی قوتابخانه ی دا... نه فسه ری لیکۆلینه وه کان داوا ی لیکرد که

مائی تاونباری دووه می نیشان بدات که برهو به ماده
بیټهؤشکه ره کانی ده دات، وه مه وعیدی کی بؤ دابنیت بؤ
وهر گرتنی کالاکه ی له یه کی له بنکه کانی کومه لی
هه ره وه زی له ناوچه که دا.. هه ر که گه یشته نه وی و کالاکه
بسپی ریت به لاهه تاونباره که، پی اوانی لیکو لینسه وه کان
ده ستگیریان کرد و که له پچه یان کرده دهستی، نه و
لاوه که یان سواری ئوتومبیله که کرد،

به رهو رووی بازرگانی ماده بیټهؤشکه ره کان و لاهه
تاوانباره که بوویه وه، تاوانباری دووه م که بازرگانی ماده
بیټهؤشکه ره کان بوو دانی نا به هه موو قسه کانی تاونباری
یه که مدا، به لی به راستی نه و نه م لاهه ی به کاره ی تابه و هک
نامرازیک و هؤ کاریک بؤ بره و دان به ماده بیټهؤشکه ره کان،
وهک چؤن زؤر به ی بازرگانه کان لاهه ی به کارده هیئن بؤ
بره و دان به ماده بیټهؤشکه ره کان، چونکه وه کو پیاره
گه و ره کان جینگای شک و گومان نین... وه ریک که وتووه له
گه ل لاهه که بؤ بره و دان به ماده بیټهؤشکه ره کان له
به رامبه ر بریک پاره دا.

وه له گه لّ دهرزیه کی هیروین به خوږایی... لیکۆلهر وه دوو
تۆمه تی ناراسته ی تاوانباری یه کهم کرد، نه ویش به دهست
خستنی ماده ی بیهۆشکه ر به مه بهستی بازرگانی و
به کارهینانی له بارودۆخی کدا که پیچه وانده ی یاسایه،
دهستی تۆمه تی دووه میشی ناراسته ی تاوانباری دووم کرد،
نه ویش به دهست خستنی ماده ی بیهۆشکه ر به مه بهستی
بازرگانی و به کارهینان، وه ههروه ها تاوانی قاچاخ چیتی
که نه و مادانه ی باسکران به دهستی خستبوون به بی
نه وه ی مؤلّه تی گومرگی پی بیّت و یاسایی بیّت... له سهر
نه و بنه مایه دادگا فه رمانیدا به به نه دکردنی تاوانباری
یه کهم بؤ ماوه ی پینج سال، و غرامه ش به بری ده ههزار
دینار، وه به نکردی تاوانباری دووم بؤ ماوه ی پازده سال و
نه ویش به غرامه کردنی ده ههزار دینار.

نه م رووداوه دلته زینه ی که بۆمان باسکردن هاتوه به
سهر لاوی کدا که هه قده سالی تینه په راندوه، و قوتاییه له
پۆلی سییه می ناوه ندیدا و موعتاد بووه به هیروینه وه،
نه ویش به کوتانی بالی و له هه مان کاتیشدا بازرگانه ی

ده کات به ماده بیهوشکهره کانه وه، وه هه لده ستیت به دابه شکردنی به سهر هندی له هاوریکانیدا له قوتابخانه، مهینه تیه که له وه دا نیه که نم پروداوه بووه هوی ویرانه کردنی تایندهی خیزانیک به لکبو مهینه تیه پرسته قینه که له وه دایه که خیزانیک له ناو نهو پروداوه دا دروست بوو، خیزانیک هه لوه شاهه، که شوینی نم و ناسایشی تیدانیه... و جینگای سه قامگیربونی تیدا نیه... وه باوکی تیدا نیه که به راستی رۆلی پاسه وانی ده رگای خیزان ده بینیت... رۆلی پیشه نه گ و نمونه یه کی بهرز ده بینیت بؤ منداله کان... لیسه دا ده پرسین... نهو خیزانه چون ده ژین... تایا باوک دلتیا نیه له کوره که ی له ماله وه بیت یان له قوتابخانه؟ تایا باوک هاورپی کوره کانی ناسیت؟ تایا ناسه واری ده رزی هیوین له سهر بالی کوره که ی نابینی؟ تایا هه موو رۆژی داده نیشیت له گهل ژن و منداله کانیدا تاوه کو پیکه وه نانی به یانی و نیوه رۆ و نیواره بخون... وه نه گهر گریمان رۆلی باوک له ناو خیزاندا دیار نه بوو... نهی رۆلی دایک له کوپیه؟ کوا چار دیری و

سهرپه رشتی و سۆز بۆ مندا له کانی؟ به راستی نه مه
مهینه تیه کی قورس و گران و راسته قینه یه که کورپکی
هه رزه کاری ته مه ن حه فده سال بیهته قوریانی... به راستی
نه مه به پر سیاریتی بارکیکی دیار نه بوو و دایکیکی
که مته رخه مه.

کۆتایی بیهودەیی

نازانم بۆچی هەر کاتیک ئەم چیرۆکه دەخوینمەوه کارم تێدەکات که هیشتا ماوهیه کی زۆره له ناو پەره رهش و بلاوه کاندایا پارس توومهوه.

ئەم چیرۆکه ماوهیه که رویداوه که نزیك نیه، مانای راسته قینه دەدات بە دەستهوه که خاوه نه کهی ده گێریتهوه و باس له کۆتاییه کی راسته قینه ده کات بۆ چیرۆکیک که سهیر نیه نهوه کۆتاییه کهی بیته.

به لای به راستی وتانیکی کاریگهرن، له هه موو لایه کهوه خه م و په ژاره یی ده وهی داوه، چه نده پریه تی له خه م و ناخۆشی و به راده ی نه وهش په ند و تاموژگاریه بۆ کۆمه لیک که هیشتا پابه ند و هوگرن به داوینپاکی راسته قینه وه نه ک روپۆش.

چیرۆکه کهی ده گێریته وه و ده لیت (پیش دوو سال من له ماییکدا نیشته جی بووم که له ته نیشتیه وه دراوسیه کمان هه بوو که کچیک بوو دوا ی نه وهی په یوه ندی که وته نیوانامانه وه و منیش به لینی هاوسه رگیم پێدا، له

تەنجامدا ئەویش شل بوو.. منیش بە جارێك دلم راکیشا و شەرەفیم لە کەدار کرد لە یەك رۆژدا، چەند رۆژێکی نەخایاند بۆم دەرکەوت کەسکی بوو، بۆیە دەستەمۆ بوو بۆم، منیش بیرم دەکردهو.. ئایا بەو فاج بەرامبەری یان ئەو کیتوی سۆزداریهی بپچرێتم؟

پاش ماوەیەك لەو مالدەدا نەما، منیش هیچم نەدەزانى دەربارەى، سالانێكى زۆر تێپەڕین بەسەر ئەو رووداوەدا، رۆژێکیان لە گەل پۆستەیه کدا نوسراویکم بۆهات کە ئەمەى تیدا نووسرا بوو {ئەگەر نوسینه کەم بە مەبەستى ئەوە بێت کە پەیمانێ تازه بکەمەوە یان خۆشەویستى کۆن، ئەوە یەك دێرم پێ نەدەنوسى و چونکە پێم وایە پەیمانێك وەك ئەو پەیمانە ناپاکەى تۆو سۆزێك وەك ئەو سۆزە درۆزنەى تۆ، شایەنى ئەوە نیە یادی بکەمەوە و بێتە بۆنەیهك لام یان ئەسەفى بۆ بخوازم و داواى تازه کردنەوێ بکەم، تۆ دەتزانى کاتێك کە دەستبەردارى من بوویت لە ناو سەمدا ناگرێك هەیه و بلیسەدارە و کۆرپەیهك پەلەقاژەیدەتى و هیچ گویت بەو نەدا و راتکرد لە من، تا

ئو نارهده تیه نه گریته نه ستوی خۆت که خۆت سازینه ری
بوویت و ئو ئه رکه نه خه تیه سهر شانت که فرمیسیکیک
بسریت که خۆت نارده ووتته، ئایا دواي هه موو ئه مانه
ده توانم وینای ئه وه بکه م که تۆ پیاویکی شه ریف و
به ریزیت؟!

نه خیر... به لکو ناتوانم وینای ئه وه بکه م که تۆ
ئاده میزادیت! چونکه هه رچی سیفته تی وه حشیگه ری هه یه
له خۆتدا کۆتکرده ته وه و هه موو ئه مانه ته نها له بهر
ئه وهی تۆ منت کرد به ریگیایه ک بۆ رازیکردنی ده روونت،
بۆیه ته قهت دا له ده رگای من و به ریگیای مندا هاتیت،
ئه گه ر ئه وه نه بوایه له ده رگای منت نه ده دا و منت
نه ده بینی، ناپاکیت له گه لدا کردم.. چونکه به لئینت پیدام
به هارسه رگیری و په یمانه که ت شکاند، رازی نه بوویت
ئافره تیکی داوین پیس بهینیت، له کاتیکیدا ئه م تاوانه و
ئه م داوین پیسیه به هۆی تۆوه بووه، ئه گه ر تۆ نه بوویتایه
من نه ده بوومه تاوانبار و داوین پیس، هه وله کانت وایان له

من کرد بپروات پیبکه م و له بهرده متا وه ک مندالینکی
بچوک له بهردهستی زۆرداریکی گه وردها چۆک دابدهم.

داوینپاکی منت دزی، بۆیه زه لیل و دلشکاو بووم،
ژیان له سهرم قورس بوو و ههر له زه تیک بۆ ئافره تیک که
نه توانی بیته ژنی پیاویک یان بیته دایکی مندالینک هیچ
تامیکی نییه، به لکو نه توانیت له کۆمه لگایه ک له
کۆمه لگای مروفایه تی بژیت ته نها به سهرشۆری و
چاوشۆری نه بیته له ترس و تانه و ته شهری خه لکی.

ئارامیت لسی زهوت کردم، چونکه دواي نهو رووداوه
ناچار بووم لهو کۆشکه دا راکه م که له سایه ی نازی دایک و
باوکدا بووم، نهو هه موو رۆزیه به رفراوانه م به جیه یشت و
نهو ژیا نه خۆشه، به ره و مالتیکی بچوک له گه ره کیتی دوور
که کهس نه یزانیته و کهس نه دات له ده رگام تا ژیا نی پر
له کویره وه ری تیدا به رمه سه ر.

دایکم و باوکم کوشت، بیستم که هه ر دووکیان وه فاتیا ن
کردووه، دلنیام که مردنه که یان به هۆی خه فه تی من و بی
نومید بوون بووه له بینینی من، تۆ منت کوشت.. چونکه

ئه و ژيانه تالهی له پینکی تۆدا خواردمهوه و ئه و خه مه
دریژه که چاره سه رمکرد به هوی تووه گه شته ئه و په پری له
له ش و ده رووندا، و که وتوو مه ته نار جینگای مردنه وه وک
م ریشکیکی په روبال سوتار که رۆژ به رۆژ ده پوکیته وه.

تۆ درۆزن و فیتلباز بوویت، و دزیکی بکوژیت، بروانا که م
که خوای گه وه ده ستبه ردارت بیّت و هه قی منت
لینه کاته وه.

من ئه م په یامه م بۆ نه نویسیویت تا په یمانیک تازه
بکه مه وه یان سۆزیک بنوینم چونکه تۆ زۆر له وه سوکتریت،
من نیستا به ره و گۆر هه نگاو ده نیم و له حاله تی کد ام که
خواحافیزی له هه موو ژیانم ده که م به خیر و شه ریبه وه و به
خۆشی و ناخۆشیه وه، هیچ ئومیدیکم به سۆزداری نه ماوه و
هیچ بواریک بۆ په یمان به ستن نه ماوه.

من ئه م په یامه م بۆ نویسیویت چونکه راسپارده یه که م
پینیه بۆت، ئه ویش ئه و کچه ی خۆته، ئه گه ر ئه و یان له
دل تا جینگای نه ماوه و رۆشتوو ئه وه به زه یی بارکایه تی بۆ
تۆ جیهیشتوو، وه ره و پیشوازی لیبکه و وه ریگره بۆ خۆت

تا تووشی ناره‌ه‌تی نه‌بی‌ت وه‌ك چۆن دا‌ی‌كی تووش بوو {
به راستی وتانیکی غه‌مبار بوون و کاریگه‌ریان زیاتره
کاتیك كه سه‌كه خۆی به سه‌ره‌هاته كه باس بکات و
شاردراوه‌کانی و یژدانی خۆی ده‌ربخات، له‌به‌ر ئه‌وه زۆر له‌وه
راستگۆتیه كه كه سینک به پینوسه‌که‌ی گوزارشی لیبکات.
ئهم چیرۆکه و هاوشیوه‌کانی زاده‌ی نه‌و یه‌ کالابونه‌یه
که تییدا ده‌ژین، به‌رهمه‌که‌شی ده‌رهاویشتنی نه‌و جووره
کیشانه‌یه که چاره‌سه‌رکردنی کاتیکی درێژی ده‌و‌یت.

پیاو هێرش ده‌کاته سه‌ر ئافه‌ت و هه‌موو شتی ئاماده
ده‌کات بۆ نه‌و هێرشه‌ له‌ په‌یمانی درۆ و قسه‌ی بریقه‌دار و
سیحری و سه‌رنج راکیش، هه‌تا فریوی ده‌دات و له‌که‌داری
ده‌کات و به‌هادارترین شتی لی ده‌ستینیتته‌وه، پاشان
ده‌ستی پیسی خۆی پیدا ده‌سپریت و جیا ده‌بیته‌وه و ده‌لیی
نیه‌ر هه‌رگیز یه‌ کتر نابیننه‌وه .

نه‌و ئافه‌ته‌ له‌ سوچیکی ماله‌که‌یدا به‌ خه‌فتباریه‌وه
دانیشتوه و فرمیسک به‌ روویدا دیتته‌ خواره‌وه و سه‌ری شو‌ر

کردووه ته وه بؤ سهر شانی، نازانی بؤ کوی دهرؤا، و چی ده کات و چؤن ده ژی.

داوای ژیان ده کات له ریگای هاوسه رگریده وه و کهس شک نابات تا شوی پی بکات، چونکه پیاوه کان پیی ده لنین داوین پیس

نه ی بهریزان.. پیویسته دلی نافرته بؤهیچ کهسیک نه کریته وه پیش نه وه ی بؤ میرده که ی خوی بکاته وه، تاوه کو بتوانیت له گه لیدا بژی و هیچ یادگاریه کی کؤن له گه لدا هه لنه گریته و وینه و رهنه گه کانی نار میشکی نه شیونیت. زؤر کهم نافرته ده توانیت به نهوینداری دهست پیبکات و پاشان دوا ی نه وه ژیانیکی خوش بهریتته سهر.

نه و نافرته ی که رقتان لی ده بیته وه و سه رزه نشتی ده کهن، گوئی ناده نی که چی ده کات به خوی و به ویزدانی، بیگومان سبه ی دایکی منداله کانی ئیویه و پایه ی ماله کانتانه، مه نزلگای شه ره ف و ناموس و پیاوه تی ئیویه، ته ماشاکه ن سبه ی نی چؤن له گه لیدا و منداله کانتان و خؤتان چؤن ده بیت له سهر دهستی نه و.

چؤن ژنی چاک ده بیننه وه بؤ نایندهی ژیانتان له کاتیکیدا ئیوه نه مپؤ کچه کانتان له که دار کردوه، و منداله کانتان له چ کهش و هه وایه کدا ده ژی و بؤنی پاکي ژیان هه لده مژیت له کاتیکیدا ئیوه هه موو و ده وورو به ره که تان پیس و ژه هراوی کردوه.

له مپؤ به دواوه بانگه شهی نه وه مه کن که ناتوانن هاوسه ری باش و به شه رفتان ده ست بکه ویت که ناموستان بپاریزیت و پاریزه ری به خته وه ری خؤتان و مناله کانتان بییت، نه وه تاوانی خؤتانه و به ری نه و کاره یه که خؤتان به دهستی خؤتان چاندووتانه.

نه گهر ئیوه رابردوی نه و انتان بپاراستبیه نه و انیش نیستا و نایندهی ئیوه یان ده پاراست، به لام ئیوه نه و انتان له خشته برد و به هوی چهز و تاره زووه کانتانه وه نه و انتان له ناو برد.

نه ی بانگخواز.. ئایا له مه پهند و ناموژگاریت ره هیه له یه کیك له شاره کانی شانشینى سعودیه نافره تیک له گه ل میرد و منداله کانیدا له یه کی له گه ره که کاند

دهژیا، مزگه و ته که لکابوو به ماله که یانه وه، به لام تووشی
بووبوو به میړدییکی سهرخوشه وه .

رؤژیک یان دووان تینه ده پهری ده بووایه له ژن و کوړ و
کچه کانی خوی بدایه و ده ربیکردنایه ته سهر شه قامه که و
زؤریک له خه لکی گه ره که که به زه بیان به ژنه که و کوړ و
کچه کانداهاته وه، ده چون بؤ مزگه وت بؤ نویژ کردن و
پاشان ده گه پاته وه بؤ ماله کانی خویان، وه به ته نها
وشه یه کیش سه بووری و یارمه تیان نه ده دا، زؤریه ی جار نه و
تافره ته هه ژاره یان ده بینی که له گه ل کوړ و کچه
بچکوله که یدا له پال ده رگا که دا وه ستابوون و چاوه پروانی
میړده سهرخوشه که ی ده کرد تا ده رگای بؤ بکاته وه و
بیانباته وه ژووره وه، دوا ی نه وه ی هه موویانی ده رکردبوو،
نه گه ر دلنیا بووایه که خه وتوو کوریککی خوی ده نارده سهر
دیواره که تا بروات و ده رگا که یان بؤ بکاته وه و برواته وه
ماله وه و ده رگا له سهر میړده سهرخوشه که ی دابخات .

ههتا مهستی و سهرخوشیه که ی بهری ده دات، ژنه که دهستی ده کرد به نویژ کردن و به گریان و ده پارایه وه له خوی گه وره رینمایمی میترده که ی بکات و لئی خوش بیئت. هیچ کس له هاموشکه رانی مزگه وت نه یان ده توانی قسه له گه ل نهو پیاوه سهرخوشه دا بکن و نامؤژگاری بکن، ته نانه ت نیمامی مزگه وتیش، ته نها له بهر خاتری نهو ژنه مهینه تباره و منداله کانی، چونکه پیاویکی سهرخوش بوو، نکولی له هیچ خراپه یه ک نه ده کرد و هیچ چاکه یه کیشی نه ده زانی، وه کو به زمانی عه شیاری ده لئین (دیبلومی هینابوو له به ندیخانه دا) یان خوشه بو بوو تیایدا، چونکه هه ر که به رده بوو له به ندیخانه دیسانه وه به ند ده کرایه وه.

نهو ژنه داماره دوعای بؤ میترده سهرخوشه که ی ده کرد له سییه کی کۆتایی شه ودا و له خوا ده پارایه وه به ناره پیروزه کانی و به خوشه ویسترینی کرداره کانی تا خوی گه وره رینمایمی میترده که ی بکات به ره و تیمان، زۆریه ی رۆژه کان دوعای بؤ ده کرد، به لام خۆی و منداله کانی به و ده رده وه

ده تلانهوه و کهس نه بوو به زه یی پێیاندا بێتهوه لهو
ناره حه تیه بێجگه له خوا، نه برا و نه باوک و نه دایک
سۆزیان نه بوو بۆی، له لای دراوسینکانی و کهس و کاریشی
بیزراو بوو به هۆی هه ئسوکه وتی خراپی میرده که یه وه.

جاریکیان ژنه که کاتیک سهردانی هاوڕێیه کی ده کات
له گه ره کیکی تری ته نیشتیان و باسی خه م و خه فه تی
خۆی بۆ هاوڕێکه ی کرد و بۆی باس کرد چه نده نازار
ده چێژێ و میرده که ی چی ده کات به خۆی و کوڕ و
کچه کانی کاتیک که سه رخۆش ده بیته ... نافرته ی هاوڕێی
به دل و به گیان سۆزی خۆی ده رپری و ووتی: (دلنیا به و
هیمن به ره وه، من به میرده که م ده لیم تا سهردانی بکات و
نامۆژگاری بکات.. میرده که ی گه نجیکی صالحی دانا بوو،
حه زی به خیر و خۆشی ده کرد بۆ هه موو که سیک، قوئانی
له بهر ده کرد و فه رمانی به چاکه ده کرد و قه ده غه ی
خراپه کاری ده کرد، رازی بوو به مه رجی که پێی نه ئی که
ئه و ئه و داواکاریه ی کردوه تا میرده که سه رخۆشه که ی
تووړه نه بیته و لیبی نه دات و ده ری نه کاته وه بۆ سه ر شه قام

جاریکی تر، بویه ژنه کې تر رازی بوو که نه م کاره به
نهینی بیت له نیوانیاندا.

میردی هاورپکه ی دوی نویژی عیسا راسته وخو چووه
لای میرده کې و ته قه ی دا له ده رگا و کابرا به
سه رخوشیه وه ده رگای لیکر ده وه و بینی مرؤقیکی پوخته وه
په رداخه و ریشیکی ره شی دریزی پتویه و رووخساری
پریه تی له نوور و جوانی و تهمه نی نه گه شتووه ته بیست و
پینچ سال، پیاوه سه رخوشه که ش تهمه نی چل سال بوو، له
رووخساریا نیشانه ی توورپه یی و دوور له خوایی ده بینرا،
ته ماشیکرد و پیی وت: تو کییت و چیت ده ویت؟

ته ویش پیی وت: من فلانی کورې فلانم، تو م خو ش
ده ویت و له بهر خوا هاتووم سه ردانت ده که م.

پیاوه که قسه کانی ته واو نه کرد نه م تفیکی کرده
رووخساری و لومه و سه رزنه شتی کرد و به زمانیکی
ساده و زورناخو ش پیی وت: نه فره تی خوات لیبت، سه گی
پیس نه مه کاتی نه وه یه تا سه ردانی خه لگی بکه یت، برؤ

لاچۆ به لکو خوا تو و نهو برابیهشت نه پاریزی که باسی ده که یت.

بۆنی عارهقی لیده هات، ته نانهت وای ههست ده کرد که هه موو گه ره که که نهو بۆنه ناخۆشدهی لیوه دیت، تفه که ی سهر روخساری سپی و پیی ووت: خوا جهزات بداته وه، پی ده چیت هه لدهم کرد بیت و له کاتیکه گونجاودا نه هاتم بۆ لات، به لام جاریکه تر دیمه وه بۆ سهر دانت پشت به خوی گه وه.

پیاوه سهرخۆشه که وه لامی دایه وه: من نامه ویت جاریکه تر روخسارت بیینم، نه گهر بیته وه سهرت نه شکینم، بۆیه ده رگاکه ی داخست به روخساری نهو لاره سالحه دا، لاره که گه راپایه وه بۆ ماله وه و وتی سوپاس بۆ نهو خوییه ی که وای لی کردم له پیناوی خوا و له پیناوی ناینه که یدا تفم تیبکریت و سهرزه نشت بکریم، وا ههست ده که م دنیا هه مووی به روویدا ده کریتته وه نه گهر نهو خیزانه لهو تیاچوونه رزگار بکه م، بۆیه دهستی کرد به دووعا کردن بۆی له سته کانی دوعا کردن و له کاتی

وەلامدانەوه‌دا و داوای له‌ خوای گه‌وره‌ کرد که یاره‌مه‌تی
بدات بۆ رزگارکردنی ئەو خیزانه‌ له‌ مه‌ینه‌تیه‌کانی بۆ
هه‌تاهه‌تایی، خه‌م و په‌ژاره‌ دڵی گوش‌ی بوو، هه‌موو
خه‌میکی ئەوه‌ بوو رۆژیک بیست و ئەو پیاوه‌ سه‌رخۆشه‌
ببینیت رینمایی کراوه‌.

بۆیه‌ هه‌ولیدا چهند جارێک سه‌ردانی بکات و له‌ چهند
کاتیکی جیاوازا به‌لام، وه‌کو جاری یه‌که‌م ده‌ست نرا
به‌روویه‌وه‌ تا جارێکیان بریاریدا که‌ له‌ پال مائاندا
نه‌جولیت تا قسه‌ نه‌کات له‌ گه‌لیدا.. رۆژێکیان ته‌قه‌ی دا
له‌ ده‌رگا، پیاوه‌ سه‌رخۆشه‌ که‌ هات به‌ ده‌میه‌وه‌ و ده‌ستی
کرد به‌ غه‌لبه‌غه‌لب و وتی: ئایا من چهند جاری تۆم
ده‌رنه‌کرد، بۆچی هه‌ر دیتته‌وه‌ له‌ کاتیکیدا من ده‌رم
کردیت؟!!!!.

پێی وت: ئەمه‌ راسته‌ به‌لام له‌به‌ر خوای گه‌وره‌ تۆم
خۆش ده‌ویت و ده‌مه‌ویت بۆ چهند ساتیک دانیشم له‌ گه‌لتا
و خوای گه‌وره‌ له‌سه‌ر زاری پیغه‌مبه‌ره‌ که‌ یه‌وه‌ فه‌رمویه‌تی:
(ئه‌وه‌ی له‌به‌ر خوای گه‌وره‌ سه‌ردانی براهه‌کی بکات

بانگخوازی له تاسمانه وه بانگی ده کات تۆ پیروزیست و
رؤشتنه که شت پیروزه و جینگایه کت له به هشتدا بؤ خوت
دیاری کردوه).

پیاره سهرخۆشه که له بهردهم زۆر لیکنردنی ئەو لاهه دا
تهریق بوویه وه، هه رچه نده ئەم خراپیش بوو له گه لیدا بویه
پیی وت: به لام من ئیستا عارهق ده خۆمه وه و تۆش له
روخساردا دیاره که چاکه خوازی و له خوا ترسیت و ناتوانم
ریگات بدهم که سهرمیژه که ی من ببینیت که رازا وه ته وه به
مه شروبات.. به هۆی ریژمه وه بؤ تۆ.

لاوه که وتی: بمبه ره ئەو شوینه ی که عارهقی تیدا
ده خۆیته وه و با پیکه وه قسه بکه یین و تۆش عارهقی خوت
بخۆره وه، من نه هاتووم تا ریگای عارهق خوار نه وه ت
لیبگرم، به لکو ته نیا هاتووم سهردانت بکه م.

سهرخۆشه که وتی: ئە گه ر کاره که به و شیویه بیست
فه رموو وه ره ژووره وه، بؤ یه که م جار لاهه که رؤشته
مالیانه وه، دوا ی ئەوه ی ده رک ی به دوو شت کرد له

پیشوازی نه کردنی و دهرکردنیدا و دلنیا بوو که خوای گهوره کاریکی دهویت لهم پیاوه دا.

بردیه نهو ژوورهی که عارهقی تیدا ده خواردهوه، باسی مهزنی خوای گهورهی بۆ کرد و باسی نهو ناز و نیعمه تهی خوای گهوره که له بههشتا دایناره بۆ باوهرداران و نهو ناگر و سزایهی دایناره بۆ بیباوهپان له رژی دوایدا و باسی تهوبهی بۆ کرد و خوای گهوره بنده تۆبه کارهکانی خوش دهویت نه گهر داوای رینمایی بکن.. پاشان باسی خیر و پاداشتی سهردانی بۆ کرد و خوای گهوره دلخوش ده بیت به تهوبهی بندهی تهوبه کار و نه گهر بندهی صالح داوا له خوای گهوره بکات خوای گهوره یهک جار ده فرمویت (لَبَّيْكَ عَبْدِي) وه نه گهر بندهی تاوانبار و سه ره پیکه ر بپارێته وه له خوای گهوره خوای گهوره ده فرمویت (لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ عَبْدِي) سی جار.

ته ماشای کرد روخساری پیاوه سه رخۆشه که ده گه شیتته وه که به هه موو نه ندامه کانی گوئی گرتبوو، وه هیچ باسیکی عه ره ق حه رام بوونی بۆ نه کرد له کاتیکیشدا که

ده یزانی له گوناوه گه وره کانه، پاش نه وه هاته دهر بیئ
نه وه یه ک وشه باسی عاره قی بؤ بکات.

بؤیه داوای مؤلته تی لیئکرد و خواحافیزی لیئکرد و
داوای لیئکرد ریئگای بدات جارناجاریئک سهردانی بکات،
نه ویش ره زامه ندی نواند.

پاش چند روژئیک هاته وه بؤ لای، بینی سهرخوئش و
مهسته، تنها به ته قه دان له دهرگا که پیشوازی لیئکرد و
بردی بؤ نه و شوینه ی که عاره قی تیئدا ده خوارده وه، لاه وه که
باسی به هه شتی بؤ کرد و نه و پادا شته ی که دانراوه بؤ
ته وبه کاران و په شیماننه کان.

ته ماشای کرد پیساره سهرخوئشه که خهریکه عاره ق
خواردنه که ی که م ده کاته وه له کاتی قسه کردنی نه مدا و
وای هه ست ده کرد که خهریکه نزیک ده بیته وه لیئ، بؤیه
دهستی کرد به شکاندنی پهرداخه کان له دلئیدا و ورده ورده
به رده وام نه بوونی له خواردنه وه به لگه یه له سهر نه وه ی که
نه و قسانه ی ناراسته ی ده کرئیت وهریده گرئیت، بؤیه لاه که
له گیرفانیدا بؤنیکی گرانبه های دهرهینا و پیشکه شی کرد

و به خیرایی هاته دهره وه و دلخوش بوو بهو دهستکه وتدی
له م سهردانه یدا دهستی که وتبوو، ههستی به
پیشکه وتنیکی باش ده کرد.

دوای چهند روژئیکی تر گه رایه وه بؤ لای پیاوه که، بینى
له حاله تیکی زور جیاواز دایه به ته واوی، هه چهنده
سه رخوش بوو کاتیک لاره که باسی به ههشت و روژیه کانی
بؤ ده کرد پیاوه سه رخوشه که وه کو مندالئیکی بچوک
دهستی کرد به گریان و وتی هه رگیز خوای گه وره له من
خوش ناییت، هه رگیز خوای گه وره له من خوش ناییت،
چونکه من رقم له پیاوچاکان و پیاوانی نایینی و رقم له
راسته ریگا و رقم له هه موو که سیکه و رقم له خومه و
من تازه لیکی سه رخوشم و خوای گه وره ناوړم لیناداته وه و
ته و بهی من قبول ناکات، با ته و بهش بکه م نه گهر خوای
گه وره منی خوش بويساتیه وای لینه ده کردم عاره ق
بخومه وه و منی بهم شیوه لینه ده کرد، بهم خراپه کاری و
تاوانباریه وه که سالانیکی دریژه بهم شیوه ده ژیم.

لاوه صالحه که له ئامیژی گرت و پیتی وت: بیگومان
تهوبه کهت وهرده گیری، چونکه تۆبه کار له گوناها وهك نهو
کهسه وایه که گوناھی نه کردییت وه بهراستی دهرگای
تهوبه کراوهیه کهس له نیوانی تۆ و خوای گهوره دا نیه،
بهراستی ههرچی بهخته وهری ههیه لهم ناینه دایه، و کهسی
گهراوه بۆ لای خوا زۆر جوانتره ته گهر داوای رینمایی له
خوای گهوره بکات به دلئیکی پاکه وه، تهنها نه وهندهی
له سه ره که به دلسۆزیه وه داوای رینمایی بکات له خوای
گهوره، خوای گهورهش لییت وهرده گریت و به های نهو
تهوبه کردنه لای خوای گهوره زۆر مهزنه..لاوه که پیتی وت
که ئیستا نیازی وایه گهشتیک بکات له گهڤ کۆمه لئ
هاورپیدا بۆ مه کهسی پیڕۆز..پیشنیااری بۆ کرد له
گه لیاندا بیته، پیاره سه رخۆشه کهش به دلئیکی شکاوه وه
وتی: من سه رخۆشم وه برا ناینیه کانت لیم قبولناکه ن من
هاورپیده تیان بکه م.

گه نجه که وتی: ههقت نه بیته نه وان وه کو من وان، تۆیان
خۆش دهویت و ئاساییه به لایانه وه ته گهر بهو شیوهیهش

هاورپیه تیان بکهیت، کاری ئیمه ئه وه یه برۆین بۆ مه ککه ی پیروز بۆ عه مره، که ته و ایش سووین له به جیهینانی عه مره جارێکی تر نه گه پێینه وه بۆ شاری خۆمان، له میانی گه شته که ماندا دلخۆش ده بین که تۆ له گه ئماندا بیت.

سه رخۆشه که وتی: ئایا ریگام پێده ده ن که پێکه که م له گه ل خۆمدا بهیتم، چونکه من بۆ یه ک سات ناتوانم ده سته ردار ی بيم.

لاوه صالحه که به و په ری دلخۆشیه وه وتی: نه گه ر زۆر ناچاریت بهیته له گه ل خۆت، تیروانی نی ئه و لاوه زۆر زۆر دووربینانه بوو، هه رچه نده هه لگرتنی شوشه ی عاره ق له ئۆتۆمبیله که یدا زۆر مه رسیده ره و پاشان سه رخۆشیک له گه ل خۆیدا هه لگرتیت و له هه مان کاتیشدا سه رخۆش بیت، ریگای مه ککه پریه تی له ده وریه ی پۆلیس، به لام بریاری موجهه کردنی دابوو له پێناو رزگارکردنی ئه و نافرته و مندا له کانی.. ئه وه ی هه ول بدات بۆ نامانجیک ی گه وره شته بچوو که کان ئاسان ده بیت لایه وه.

لاوه كه پيى ووت: ئيسته ههسته و غوسل دهر بكه و دهست نويز بگره و ئيحرام بپوشه.. خوئ روشت بۆ لاي ئوتومبيله كهئ و پوشاكي تايبه تي ئيحرامى خوئ پيدا تا دوايى بۆ خوئ بكريت و پاشان برديه وه ههتا بهردهم مالى خوئان.. كاتي ك كه سه ر سى ددها و به ژنه كهئ وت: من له گه ل كۆمه لئى براده رى ئيماندار ده رۆم بۆ مه ككه بۆ عه مره، ژنه كهئ له خوئيدا خهريك بوو با له فر ده بوو.. جانتا كهئ ئاماده كرد و روشت بۆ گه رمار تا خوئ بشوات و به پوشاكي ئيحرام وه هاته دهر وه.. هه رچه نده هيشتا هه ر سه رخوئش بوو، لاهه صالحه پاله وانه كه په لهئى ليده كرد ههتا په شيمان نه بيته وه له قسه كانى و نه روا ت له گه لياندا و برواى نه ده كرد ئه م فرسه ته مه زنه ديته پيشه وه بوئ، تا چه ند روژئى دوورى بخاته وه له مه ست بوون و هاوړي خراب، چونكه نه گه ر هوئى بيته وه له وان هيه نه روا ت له گه لياندا و شه يتان له چه ندين دهر گاهه برواته ناخيه وه و نه هيئت هاوړيه تيان بكات.. كاتى برديه دهر وه و ناردى بۆ ناو ئوتومبيله كهئ و به خيرا يى روشت ههتا

گهشته لای هارپى صالحه كانى كه نایندارى و تهقوا له
روخساریاندا دیاربوو، وه بیبات بۆ مائه كانیان و بیته
هارپیان لهم گهشته میژوویده.

ئۆتۆمبیله كه بهرو مه ككه كهوته رى، لاره صالحه كه
ئۆتۆمبیله كه ی لیده خورى و له پال پیاوه سه رخۆشه كه دا و
دو هارپكهشى له دوواره دانیشتبون كه چووبون بۆ
لایان و هه لیگرتبون له گه ل خۆیدا... به درێژایى ریگا كه
سوورته كورته كانیان ده خویند له گه ل هندی له
فهرمووده سه حیه كانى بوخارى، هه موویان سه بارهت به
تهوبه كردن و هاندان و ترساندن بون كه له وهى له لایه
خواوهیه له خیری نه براوه و فهزلى كاره كان.

پیاوه سه رخۆشه كه نه یده زانى سوورتهى فاتیه بخوینیت
و تیکه لى ده كرد و به ناته واوى ده بخویند، كاتى سه ره ی ئەم
دههات.. پيش نه وهى ئەم بخوینیت سى جار نه وان ده یان
خوینده وه هه تا نه وه لانه ی بۆ راست بکه نه وه كه
تییده كه ویت به بى نه وه ی پى بلین تۆ هه له تکرد، چونكه
ناگونجى كه سینك له سوورتهى فاتیه دا هه له بكات به و

شیوهیه.. ههتا چه ندين جار سوورته كورته كانيان ده خویندهوه و چه ندين جار فەرمووده جیاوازه كانيان سهبارته به فەزلی كردهوه كان ده خویندهوه، ئه ویش گوئی ده گرت و نقه ی لیوه نه ده هات.. پیش ئه وه ی بگه نه شاری مه ككه، ههرسی هاوړیكه بریاریاندا كه نه چنه ناو مه ككه وه تا به تهواوی هاوړیكه یان مهستی نامینیت و سهرخوشیه كه ی بهری ده دات، بۆیه بریاریاندا له یه كی له جیگاكانی حهوانه وه ی سه ر ریگا كه لابدهن، به به لگه ی ئه وه ی كه ماندووبوون و ده یانه ویت بغهون، ههتا به یانی، پاشان ده ست بگه نه وه به گه شته كه یان، وه ئه میش زۆری لیده كردن كه ده توانیت ئۆتۆمبیله كه یان لیبخوړیت و ئه وانیش با بۆ خۆیان بغهون، چونكه ئه وه هرگیز خه وه نه ی ده بردهوه.

ئه وانیش وتیان خوا پاداشتی خیرت بداته وه، ئیمه ده مانه ویت له هاوړیه تی تۆ له زهت وه ریگین و زۆرتین كات له گه ل یه كتردا به رینه سه ر، بۆیه ئه ویش رازی بو، رۆشتن بۆ جیگا یه كی حهوانه وه كه له سه ر ریگا كه دا بو،

بؤیه جینگای هاورى سهرخؤشه که یان له نیوان خؤیاندا
داخت تاوه کو ئەمان ببینیت که چی ده کهن، ئەوان
دهستیان کرد به باسکردنی نادابه کانی خهوتن و چون
بخهون و به پئی سوننه ته کانی پیغه مبه ر ﷺ بیت، ئەمیش
ته ماشای ده کردن و لاسایی ده کردنه وه، چه ند خوله کیکی
نه خایاند پیاره سهرخؤشه که کهوته ناو خهویکی قووله وه.

سیانه که پیش بانگی به یانی خه بهریان بوویه وه و لهو
کۆتایی نیوه شه وه دا دهستیان کرد به نوپژ و دووعا و پارانه وه
بؤ هاوریکه یان که به هؤی کاریگه ری کحوله وه له
خهویکی قولدا بوو... سوجه یان ده برد و ده گریان تا خوای
گه وه رینمایی بکات به جوانترین شیوه و بگه ریتته وه سهر
نایینه که ی، کاتی ئەم خهوتبوو، خه به ری بوویه وه ئەوانی
بینی پیش بانگی به یانی نوپژ ده کهن و ده گرین و
ده پاریتنه وه له خوای پهروه ردگار.. که میک ترس چووه ناو
دلیه وه، به ره به ره خه ریک بوو مه ستیه که ی به ریده دا، له
ژیر نوینه که یه وه چاودیری کرده ی ئەو لاوانه ی ده کرد به و
نیوه شه وه، وه به نوینه که ی خؤی و خه مه گه وه که ی

شاردبوویهوه، زۆر شهرمی لهوان و له خوای گهوره دهکرد،
له خوای پرسی چۆن له گه‌ل که سانیکی ته‌وا صالحدا پرۆم
که شه‌وانه هه‌لده‌ستن و له ترسی خوا ده‌گرین و ده‌خۆن و
ده‌خۆنه‌وه به پیتی سوننه‌ته‌کانی پی‌غه‌مبهر ﷺ، منیش ئاوا
سه‌رخۆشم، بۆیه پرسیار گه‌لیکی زۆری به می‌شکدا هات،
تا رای لی‌هات نه‌یده‌توانی ب‌ه‌وێته‌وه، دواي چ‌ه‌ند ساتی‌ک
بانگی به‌یانی درا و نه‌وانیش وه‌ک هاو‌پێکه‌یان شه‌و خه‌وت‌بن
چ‌ه‌ند ساتی‌کی نه‌خایاند هه‌ستانه‌وه بۆ نوێژی به‌یانی و
نه‌یانده‌زانی هاو‌پێکه‌یان له ژێر جی‌گاوه چاودێریان ده‌کات،
بۆیه نه‌ویش هه‌ستایه‌وه و ده‌ست‌نوێژی گرت و له گه‌لیان
رۆشت بۆ مزگه‌وت و نوێژی به‌یانی کرد.

رواله‌تی له جاران زۆر باشت‌بوو، به‌شێوه‌یه‌ک نیشانه‌کانی
سه‌رخۆشی به‌ته‌واوی له‌سه‌ری‌دا نه‌ما‌بون، بۆیه نوێژی
به‌یانی نه‌نجامدا له‌گه‌لیاندا و له‌گه‌ل هاو‌پێکه‌کانی که
خۆشی ده‌ویستن، به هۆی ئا‌کاره جوانه‌کانیانه‌وه و پا‌به‌ند
بوون به ئایینه‌که‌یانه‌وه و ریزگرتن له‌ نه‌م و مامه‌له‌یان له

گه لیدا به شیوه یه که پیشتر شتی وای نه بینوووه و
گه پرایه وه بؤ شوینی حه وانده وه که ی.

دوای ته وه ی نانی به یانیا ن نامه کرد ته وان ههستان به
خزمه تکردنی و وه که ته وه ی ته میر بیت و ته وانیش خزمه تی
بکه ن و ریژی بگرن و به سؤزبن له گه لیدا و به راوردی
ده کردن له گه ل دراوسیانه ی که ده یوت رقی لیانه ، ته واو
سه رسام بوو پتیا ن... بویه ته وان له گه ل یه کتردا باسی
نادابه کانی خواردنیا ن ده کرد و خواردنیش له به رده ستیا ندا
بوو، ته ویش گوئی له و قسانه بوو.. خواردنیا ن خوارد و
دانیشتن هه تا خور هه له ات و ههستان و نوژی
چیشه نگاویان کرد و جاریکی تر روشتنه وه خه وتن تا
کاتژمیر ده ی به یانی تا دلنیا بن هاوړیکه یان به ته واوی
مه ستیه که ی نه ماوه و چووه ته دؤخی سروشتی خوی، بویه
هاوړیکه ی بانگ کرد و که میک قسه یان کرد: چون منت
هینا به م سه رخوشیه له گه ل ته م پیاوه چاکه به ریزانه دا،
خوا جهزات بداته وه، پاشان من شوشه عاره قه که م له
سه یاره که مدا بینی، کی هینا بووی، لاوه صالحه که ش پی

وت من هیئام!! دواى نهوى که تۆم بینى سووریت له سهر هیئانى و به شوشه عارهقه که وه نه بیئت نایه بیت له گه لمان، نه ویش وتی: نایا هاورپیکانت بینیان، وتی: نهو، نهوان نه یان بینى، چونکه له کیسیکی رهشدايه و به هیچ شیویهک دیار نیه بۆیه وتی: سوپاس بؤ خوا نه یان بینيووه.

دواى نهوه که وتنه ری به رهو مه ککه و هاورپیکه یان له گه لدا بوو له سه ره تای گه شته که یاندا چیان کرد نه نجامیان دایه وه، چند سورته تیکی کورتیان خویندنه وه و له گه ل چند فهرمووده و پند و نامۆژگاری له کاتی گه شته که یاندا، به لام نه جارهیان هاورپیکه یان هه ولده دات کورته سورته ته کان به شیویه کی باشت له پیشووتر بخوینیتته وه، له میانی ریگا که یاندا شتی زوریان خوینده وه، پاشان گه شتنه مه ککه و رۆشتن بؤ (بیت الحرام) و ریزیان ده گرت له هاورپئ سه رخۆشه که یان و که هندی جار زیاده رۆییان ده کرد له ریزگرتنیدا به نومیدی رینمایکردن... ته وافیان کرد و رۆشتن بؤ (السعی) و له

ناوی زه مزه میان خواردهوه و نهویش مۆله تی لیوه رگرتن بروات بۆ (الملتزم).. نهوانیش مۆله تیاندا و نهویش رۆشت و دهستی گرت به (الملتزم)هوه به کولّ دهستی کرد به گریان... لاوه صالحه که که له گه ئیدا و له ته نیشتیوه بوو، وای ههست ده کرد که پایه کانی که عبه به هۆی گریان و لاواندهوهی نه مه وه ده له رزن فرمیسه که کانی ده بارینه سهر گۆره پانی ده وری که عبه.

لاوه صالحه کهش به هۆی گریانی نه وه وه ئۆقره ی لیبرا و به کولّ گریا، گوپی له دوعا و پارانه وه کانی بوو، به راستی دیمه نیکی خه مناک بوو، که دیمه نیک به و شیوه یه بینیت، داوای له خوای گه و ره ده کرد که ته و به که ی قبولّ بکات و په یمانی دها به خوای گه و ره که جاریکی تر نه گه پیتته وه سهر عاره ق خوارده وه و دامه زراوی بکات و له دوعا کرده کانیدا نه وه نده ی ده زانی بلیت: په و ره دگارا ره حم پیبکه، خواجه گیان زیاده رۆیی زۆرم کرد، ده ی ره حم پیبکه نه ی په و ره دگاری ناسمانه کان و زه وی، نه گه ره له ره حمه تی خۆت ده رم بکه یت ئیتر په نا بۆ کوی به رم، نه گه ره لیم خۆش

نه بیت بیجگه له تو کی ره هم پیده کات.. په روهر د گارا،
به پراستی دهر گاکانی به زهیی و ره حمی تو کراوه یه، منیش
تکا ده کم و لیت ده پاریمه وه خویه گیان بی نومیدم
مه که.

دوعاکه ی زور کاریگر بوو تا نه و راده یه ی هم مو
نه وانه ی هیڼایه گریان که به دهر یه وه بوون، گریانه که ی
زور به سوئ بوو، وات هه ست ده کرد کاتی تکا ده کات له
په روهر دگار گیانی بهرز ده بیته وه بو ناسمان، هدر ده گریا و
داوای فریا که وتنی ده کرد تا نه و راده یه ی هاوړیکه ی وا
گومانی ده برد که دلئ خه ریکه په رت ده بیټ... به رده وام
بوو له سهر نه و شیوازه و بو زیاتر له سه عاتیک ده پارایه وه
له خوای گه وره و هاوړیکه شی له دوایه وه له گه لیدا
ده گریا... به راستی دیمه نیکی کاریگر بوو، به تایبه تی
دیمه نی به کول گریانی پیاوړیک چل سالی ته مه نی
تیپه راند بیټ و دهستی به دیواری که عبه وه بیټ، نه و
شته ی زیاتر مرؤفی ده هیڼایه گریان نه وه بوو که ده یووت:
خویه گیان کاتیک مه س و سه رخوش ده بووم له ژنه که مم

دهدا و دهرم ده کرد، دهی خویه گیان لهو کرده وانه م خوشبه
به رامبه ر به نهو، خویه گیان رحم و به زهی تو هه موو
شتیکی گرتووه ته وه و داوات لیده که م خویه گیان که
رحمت و به زهیت منیش بگریته وه...

خزایه گیان من له به رده می تو دا راوه ستاوم و نائومی دم
مه که، خویه گیان نه گهر رحم پی نه که یت، بیجگه له
تو کی رحم به من ده کات، خویه گیان من ته و به م
کردووه، دهی لیتم و هرگه و پیتم بفرموو نهی
په روهر دگار (لیک لییک لییک عبدی) خویه گیان من
داوات لیده که م روو له من وهر نه چه رخینی، خویه گیان
ته ماشامکه نه وه تا زویم پر کردووه له فرمیسک، خویه
گیان من له به ر دهستی تو دام و میوانی تو م له ماله که تدا،
وه کو مامه لهی مروقه کان مامه له م له گه لدا مه که.

خویه گیان نه گهر داویان لیبکه م رینگریم ده کهن و
نه گهریش تکایان لیبکه م به سووک ته ماشام ده کهن،
خویه گیان سینم فراوان بکه و بینایم رووناک بکه ره وه و
خویه گیان با رووناکیت بگریته وه و خوشه ویستی عه ره قم

لا ببوغزینه تا زیندوم له ژیاندا.. پهرورد گارا تووره
مه به لیم و رقت لیم نه بیئت، نای چهنده تۆم تووره کرد به
گوناه و تاوانه کانم که ناژمیردرین، کاتی که سه ریچی
تۆم ده کرد و تۆش ته ماشات ده کردم.

هاورپنکهی له م کاته دا داوی لیکرد دعای بؤ بکات..
بویه گریانه کهی زیادی کرد و دهیوت پهرورد گارا نایا
داوی دعا له که سیککی وه ک من ده کات!!؟.

خوایه گیان من ماوهی بیست و پینچ سالة سه ریچی
تۆ ده که م و دهستبهرداری من نه بویت، مه هیتله له
گوناهه کانمدا بگه وزیم، خوایه گیان من فاسق و خراپه کارم
و له بهردهم ده رگاکه تدا وه ستاووم و بگگیره به پیارچاکه کانی
خۆت، خوایه گیان من داوی رینماییت لیده که م و نه وهی
نزیکم ده کاته وه له تۆ له گوفتار و کردار، وه من ملکه چم
و زه لیلیم له نیو دهستی تۆدا و شکاومه ته وه، پهرورد گارا
به راستی گوناهه کانم زهوی و ناسمانه کانی پرکردوه، نهی
به بهزه بیترینی بهزه بیان له هه موو گوناهه کانم خۆشبه
نهی پهرورد گاری ناسمانه کان و زهوی...

هه رده گریا و ده لایه وه هه ندی جاریش گریان زال
ده بوو به سه ریدا و تهنه گویت له گریانه وه ده بوو...
بانگیژ بانگی عه سريدا و دانیشن بۆ نویژ کردن، پیاوه
سه رخوشه توبه کاره کesh هیشتا خوی هه لواسیبوو به
دیواری که عبه دار ده گریا هه تا هاوریکه ی به زه یی پیدا
هاته وه و بردی بۆ ریزی نویژ گهران تا نویژ بکات و
بجه ویته وه له گریان... له گه ل خویا بردی و باوه شی پیدا
کرد بوو وه ک دایکی یان وه ک باوکی... دوو رکات نویژی کرد
پیش نویژی عه سر، نویژه که ی هه مووی گریان بوو به
دهنگیکی هیواش که دلی ده پچراند و سوئی له دلی
ده ورو به ری ده هینا.

به راستی دوعای ژنه که ی له شه ودا خوا وه ریگرت و
دوعای لاره صالحه که به سوود و به ره مداربوو... دوعای
هاوریکانی له شه ودا بۆی له سه فهره که یاندا مه به ستی
خویی پینکا، به راستی دوعا و پارانه وه له میانی شه و
روژی کدا مروژیکی تری سازاند، نه وه تا هاوریکه یان کاتی
هه ست به شیرنی ئیمان ده کات، له ترسی خوی گه و ره

ده له رژیت، به راستی دوعا کردن به پنهانی ته نجامی خوی
پیکا و رینمایی نیشاندا... هاورپیکانی له و گه شته یاندا
به زه بیان پیادا ده هاته وه به هوی گریانیه وه.. نویژ ته واو
بوو، هاتنه دهره وه به دواي ئوتیللیکدا ده گه ران که نزدیکی
حه رهم بیئت، هیشتا فرمیسک به رووخساریه وه بوو،
یه کیکیان که هه موو قورئانی له بهر بوو که زور
پاریزکار (المتواضع) بوو تا ته و راده یه ی هه رده م ده م به
خنده ده تبینی، کاتی ته وه ی هاورپیکه ی بینی زیاتر ریژی
لیده گرت و زیاده رژی ده کرد له ریزگرتنیدا و سوور بوو
له سهر ته وه ی پیلاوی ته و ته وه به کاره هه لگری و له
به رده رگای حه رهمدا بیخاته ژیر خوی ته م هه لویسته ی ته و
حافیزه ی قورئانه شتانیکی له دلی ته مدا شکوفه پیکرد
که کهس نازانی بیجگه له خوا و به لکو خه یالیش
ده سته وسانه له وه سفکردنی.. به لئی پیلاوه کانی خوی و
ته وی هه لگرت و تا دهره وه ی حه رهم بردنی و کردنیه پی و
به و کرده وه ی خوی زور دلخوش بوو، چونه ئوتیلله که وه که
ده پروانی به سهر حه رهمدا، پییچ روژ له وی مانه وه،

هاورپیکه یان بؤ هه موو نویژی ده چوو بؤ مزگه وت و دهستی ده گرت به (الملتزم) سه وه و ده گریا و نه وانهی ده ورووبه ری خوی ده هینایه گریان، شه وانیش هه لده ستا بؤ عیبادهت و خواپه رهستی و ده گریا و هاورپیکانی و دیواره کانیش له گه لیدا ده گریان.. نه ت ده بیینی هه رگیز بجه وییت، به رۆژ له نه ردهم ده گریا ز شاریشی زیندازز ده کرده وه به نویژکردن و پارانه وه له خوی گه و ره به ده نگیکی پر له گریانه وه.

دوای نه وهی گه شته که یان ته و او بوو، گه رانه وه بؤ شاره که ی خویان، کاتی له ریگادا بوون داوای له هاورپیکه ی کرد که میک ئۆتۆمبیله که راوه ستینیت، نه ویش به هۆی داواکاریه که یه وه وه ستاندی و تۆبه کاره که ش شوشه عاره قه که ی له کیسه ره شه که ی به ردهم هاورپیکه ییدا ده رهینا و هه مووی رژاند و پیی وتن: تو خوا له رۆژی چه شه ر و زیندوو بوونه وه دا شایه تیم بؤ بدنه که من جارپیکی تر ناگه رییمه وه سه ر نه م کاره.

کاتیک که ددیرژاند ده گریا بؤ نه و گونا هانه ی که کرد بوونی به هۆی نه و عاره قه نه فره تیه وه، چاری

هاورپنکانشی پربوو بوون له فرمیسک و وشانیک له چاوانیانه وه گوزارهشتی ده کرد که نه یانده توانی چون به زمان ده ری بپن، چونکه به راستی نه سرین و فرمیسک کاریگه رتره تا وتهی سهرزار، بویه ده ستیان کرد به گریان، دواى نه وه که وتنه ری و نه وانیش وه که نه وه ده گریان .. بیدهنگی تیکه لی لاواندنه وه بووبوو، گریانه کان تیکه لی یه کتری ده بوون، پیش نه وه ی بگنه شاره کیان، پییان وت: نیستا ده ریته وه بؤ مالی خوتان و روگهش و به سوز و میهره بان به له گه لیاندا، و ناموزگاریان کرد سه بارهت به چونیتهی هه لسوکه وتکردن له گه ل ژن و مال و مندالدا.. دواى نه وه ی خواى گه وره رینمایى کردیت و هه میسه پابه ند بیت به نویژی جه ماعه ته وه له مزگه وتا و خوی فیری کاروباری نایینی بکات له زانا خواناسه کانه وه، چونکه خواى گه وره توبه ی توبه کار وه رده گریت و دلخوشه پیی، به لام به رده وام بوون له سه ر رینمایى و ته وه به کردن له باشی ره حمهت و هیدايه ته، نه ویش ده یووت به خوا نیتر

هه رگیز سه ریپچی خوی گه وره ناکه م و نه وانیش ده یانوت
(إنشاء الله) فرمیسکیش به چاوانیاندا ده هاته خوار.

گه یشته ماله وه و گه شت به ژن و کور و کچه کانی له
شیوازیکدا که نهو شیوازه نه بوو که روشتبوو، ژنه که ی
هه ولی نه دا دلخوشی و ناسوده یی خوئی به بینینی نهو
دیمه نه بشاریته وه، بویه دهستی کرد به گریان و له نامیزی
گرت و نهویش گریا و سه ری ماچ کرد و به ده م گریان وه
یه که یه که کچ و کوره کانی ماچ کرد، پاش چه ند ساتیکی
که م هه ستایه وه تا وه کو بچیت بؤ نویژکردن له
مزگه وته که ی ته نیشتیان.. نیشانه کانی چاکه کاری له
رووخساریدا دیاربوون، ریشی هیشتبوویه وه که مووی سپی
تیکه وتبوو، له رووخساریدا نیشانه ی ناسوده یی و
به خته وه ری ده بینرا، وه که نه وه ی تازه له دایک بوویت.

به م شیوازه ماوه یه کی زور تیپه ری، داوای له ئیمامی
مزگه وته که کرد که یارمه تی بدات له بانگدانی روژانه دا،
نهویش ره زامه ندی نواند داوای نه وه بوو به بانگیژی
فه رمی مزگه وته که، داوای نه وه ی بانگیژه که ی تر

وهفاتیکرد، پاشان ئاماده دهبوو له بازنه کانی فیربوونی
قوئان و زانست و وانه کانی مزگهوتدا، پاشان بپارییدا
قورئانی پیروژ له بهر بکات، دهستی کرد به له بهرکردن و
هموو قورئانی پیروزی له بهرکرد.. له و ماوه یه دا هاوړی
گه نجه به سۆزه که ی به بهردهوامی سهردانی ده کرد و کهسانی
چاکه خوازی پی ئاشنا ده کرد. تا بوویه یه کیئ له
بانگخوازن بۆ ریگای خوا و له سهر دهستی ئهم زۆریک له
هاوړیکانی رینمایکران، ئهوانه ی که پیشتر له گه لیدا
عاره قیان ده خوارده وه، پاشان بوو به ئیامی مزگهوته که و
تا ئیستاش بهردهوامه و سوپاس بۆ خوی گه و ره یه کیئکه
له بانگخوازن و ئیامی مزگهوتی ئه و گه ره که.

تییینی: ئهم چیرۆکه له چنروای ئه ندیشه و خه یال نیه و
دهمانتوانی ناوه کان بلاوبکه ی نه وه، به لام خاونه کانیان
حه زیان به وه نه کرد.

سایتی (موسوعة القصص الواقعية) له ئینته رنیته وه

چیرۆکی کور و کچیکی لاوی ئیماندار

ده گێرڤنهوه که له سه دهی یه که می کۆچیدا کورپێکی
گه نجی خواناس داوای زانستی ده کرد و خۆی یه کلایی
کردبوهوه بۆی، به لام هه ژار و نه داربوو.
رۆژێکیان به هۆی برسیه تیه وه له مال چووه یه ده ره وه،
چونکه هه چی شک نه ده برد تا ببخوات بۆیه له نه نجامدا
رێی که وته باخی که پر بوو له دره ختی سیو، لقی
دارسیوێک شۆربووبوو یه وه بۆ سه ر رینگاکه، نه مه یس که وته
وتویژ له گه ل خۆیدا که ئایا نه و سیوه بخوات و
برسیه تیه که ی نه مه ینت و خو که س نایبینه ی و نه و
باخه ش به هۆی یه ک سیوه وه که م ناکات، بۆیه سیوێکی
لیکرده وه و دانیشه ت و خواردی تا برسیه تیه که ی نه ما،
کاتییک گه راییه وه بۆ ماله وه ده روونی لۆمه ی ده کرد ئایا نه وه
پیشه ی ئیماندا ری راسته قینه یه، دانیشه ت و بیری ده کرده وه
و ده یووت چۆن نه و سیوه م خوارد و نه وه مائی موسلمانه و
من مۆله تم وه رنه گرتوه لیی، داوای گه ردن ئازادیم
لینه کرد.. بۆیه رۆشت و گه را به دوا ی باخه وانه که دا هه تا

دۆزیه وه و لاره که پیی ووت: مامه گیان من دوینی
برسیه تی زۆری بو هینابووم و منیش سیویکم له باخه که ت
خوارد به بی نهوهی تو بزانیته وه تا تا نه مرؤ من هاتووم
گهردنم نازاد بکهیت.

باخه وانه کهش پی ووت: به خوا گهردنت نازاد ناکه م و له
رؤژی قیامه تدا بهرؤکت ده گرم.

کورپه گه نجه کهش ده گریا و ده پارایه وه تا گهردنی نازاد
بکات و پیی ووت: من ناماده م هه ر کاریکت بو بکه م به
مه رجی لیتم خوش ببیت و گهردنم نازاد بکهیت.. و هه ر
ده پارایه وه له خاوه ن باخه که و خاوه ن باخه کهش زیاتر سوور
ده بو له سه ر قسه ی خو ی، بو یه رۆشت و به جیی هیشت،
کورپه لاره کهش که و ته دوای و ده پارایه وه لیی هه تا
باخه وانه که رۆشته مالی خو یان، لاره کهش
له بهرده رگا که یاندا وه ستاو چاوه پروان بوو تا بو نو یژی عه سر
پیاوه که بیته ده ره وه و کاتیک باخه وانه که له مال هاته ده ر و
بینی هیشتا لاره که وه ستاره و فرمی سک به پریشیدا دیته
خواره وه و زیاتر نور و رووناک ی به خشیه وه به روخساری..

لاوه که به باخه وانه که ی وت: مامه گیان من نامادهم وهک
جوتیاریک له باخه که تدا کار بکه م به بی کری و به در یژایی
ژیانم یا به هدر شیوه یه ک تۆ پیئت باش بیئت به لام به و
مه رجعی لیتم خوش بیئت.

له و کاته دا باخه وانه که که وته بیر کردنه وه و پاشان وتی:
کورپی خۆم من نامادهم لیئت خوش بسم به لام به مه رجیک،
لاوه که گه شایه وه و به روویه کی گه شاه وه و خوشه وه وتی:
مامه گیان چ مه رجیکت هه یه بیلی.

باخه وانه که وتی: مه رجی من نه وه م هه یه کچه که م
بخوازیت!!!

لاوه که ش زۆر سه رسام بوو به و وه لامه و هه رگیز نه و
مه رجعی به میشکدا نه ده هات، پاشان باخه وانه که وتی:
به لام کورپی خۆم حه ز نه که م که بزانیت کچه که ی من کویره
و که ره و لالیشه و هه روه ها نیفلیجیشه و ناتوانی جووله
بکات، منیش ماوه یه کی زۆره ده گه ریم تا میتردیکی بۆ
په یدا بکه م و متمانه م هه بیئت پی و رازی بیئت و به و
هه موو ناته واویه ی باسکرد، نه گه ر تۆ رازی بیئت پی نه وا

لیت خوش دهجم، لاره که جاریکی تریش توشی سهرسامی
بوویه وه.

پاشان هر بیری ده کرده وه که چؤن له گه ل نه وه سه مو
ناره حه تیه دا بژی به تاییه تی ئه م هیشتا له هه ره تی
لاویه تیدایه؟ و چؤن نه و ئافره ته هه لده ستیت به کاروباری
خوی و به ریوه بردنی مال و گرنگیدان به م، له کاتی کدا
بهوشیویه بیته؟

هاته وه به خویدا و به خوایی وت، ئارمبگره له سه ری له
دنیا دا و با رزگارت بیته له تاوانی نه و سیو خواردنه!!
پاشان روویکرده باخه وانه که و پیی وت: مامه گیان
نه وه من رازی بووم به کچه که ت و داواکارم له خوی گه وره
پاداشتی نیاز و نیه تم بداته وه و به هوی نه وه وه به خیر
قه ره بووی بکاته وه بؤم.

باخه وانه که وتی: زؤرباشه کورپی خؤم ژوانی ئیمه پینج
شه مدی داها توره .. ده بیته بیته بؤ مالی خؤمان و
ده عوه تیت بؤ ژن هیئانه که ت و منیش ماره بییه که ت
ده گرمه نه ستوی خؤم، رؤژی پینج شه م لاره که به

له شیکێ قورسه وه و به دڵشکاو یه وه ههنگاوی دهنه به رهو
لای مائی پیاره که ، نهک وهک زاوای تر به دلخۆشی و
شادیه وه له رۆژی زه ماوه نندا ، کاتی له ده رگایدا باوکی
کچه که ده رگای بۆ کرده وه و بر دیه ژوره وه و دواي ئه وه ی
که وتنه و تووێژ پیی وت : کورپی خۆم فه رموو برۆ ژوره وه بۆ
لای ژنه که ت ، یاخوا پیروژتان بیت و خوای گه وه به ره که ت
و خۆشی بخاته ژیانته وه و له سه ر خیر و چاکه کۆتان
بکاته وه .

باوکه دهستی لاره که ی گرت و بر دیه ئه و ژوره ی که
کچه که ی له وی دانیشتبوو ، کاتی کوره که ده رگاکه ی کرده وه
بینی ته ماشا ده کات ئافره تیکی سپی پیسته و جوان وهک
مانگ وایه و قژی وه کو ئاوریشم به سه رشانیدا شوڤبووه ته وه
و پاشان کچه که هه ستایه وه و به بالایه کی شوخ و
شه نگه وه به ره و لای کوره که رۆشت و سلاری لیکرد و وتی :
سلوت لیبت میردی به ریزم ..

لاره که له شوینی خۆی چه په سا و هه ر سه رنجی دده ا ،
وهک ئه وه ی له به رده م خۆریه ک له خۆریه کانی به هه شتا

وه ستاييت، که دابه زيته سهر زهوي.. برواي نه ده کرد بهو
ديمه نه و نه يده زاني چي روويداوه و بوچي باوکی کچه که
نهو قسانه ي کرد، بويه کچه که تينگه يشت که چي ديت به
خه يائي ميرده کهيدا و چوو بو لاي و تهوقه ي له گهل کرد و
دهستي ماچ کرد و و وتي: به لي ئيستا تو سه رساميت
سه باره ت به قسه کاني باو کم، راسته من کويرم له ناست
ته ماشا کردني حه رام و لالم له ناست قسه کردني حه رام و
که برم له ناست بينيني حه رام و قاچه کانم به ره و شتي حه رام
هه نگاو نانين، وه من تا که مندالي باو کم و چه ندين
ساله باو کم ده گه ريت به دواي ميرديکي صالحدا بو من،
کاتيك تو هاتيت و داوات لي کرد که ليت ببوريت و
گرياييت له به رده مي دا باو کم وي: نهو که سه ي له خواردني
سيوتک بترسييت که مافي نهوي به سه ره وه نيه، نهوه باشتر
له خوا ده ترسييت به رام بهر به کچه که م، پيروزبايي له باو کم
ده که م که تو ي به نسيب بوو.

دوای سالتیک نهو ژن و میرده مندالتیکیان بوو که له ناو
نم نه ته و یه دا نمونه ی که مه تایا ده زانی نهو منداله کی
بوو؟

تیمامی نه بوو حدیفه خاوه نی مه زه بی فیهی
به ناوبانگی حدنه فی که به مه زه بی حدنه فی ناسراوه

خوای گه و ره ده فرمویت ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ

مَخْرَجًا ﴿۲۰﴾ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ... ﴿۲۱﴾ (الطلاق).

واته (نهوی له خوابترسیت و پاریزکار بیت خوای گه و ره
ده رووی لیده کاتوره و روزی ده دات به شیوه یه که به
خدیالدا نه هاتوره)

سدرچاوه: (واحات الصحبة الصالحة).

لاويك! نهك وهك لاوانی تر

ره یان... لاويك بو هیشتا ته مهنی نه گه شتېووه پانزه
سال، به دهنگیکی پچر پچره وه وتی: بارکه بؤ کوی ده چیت؟
بارکه بیرت نه چیت دایکم دهوی... دایکم دهوی
بارکی به چاوی پر له فرمیسکه وه له مال رۆشته
دهروه و کوره کهش هدر دهیوت دایکم دهویت... دایکم
دهویت؟

کورپی خؤم دایکت به دهستی نهو دوژمنه سته مکارانه
کوژرا، روخساری ره یان سوور هه لگه را و لیوی شین بوویه وه
و به هوی بیستنی نهو قسانه وه هاته له رزین و پاشان
هه ناسه یه کی قولی هه لکیشا و به کول دهستی کرد به
گریان و باوکیشی هیوری ده کرده وه.

ره یان که مینک هیمن بوویه وه و له کؤشی باوکیدا خهوی
لیکهوت و باوکهش منداله کهی به چاوی پر له
فرمیسکه وه هه لگرت و خستیه سدر جیگا کهی خوی و له
پالیدا خهوت و بؤ سبه ینی ره یان له باوکی پرسی:
- نهو دوژمنه ی دایکمی حوشت کی بوو؟

باوکیشی وتی: رۆژه گیان ئەوانه دوژمنی ئیسلامن...
جوله که کان... به وردی باسی جوله که کانی بۆ کرد.

چەند سالیکی تیپه‌ری و ره‌یان له لای مامه ئیبراهیمی
گه‌وره بوو، دواى ئەوهی باوکی له یه‌کی له چالاکیه
فیداکاریه‌کاندا شه‌هید بوو، ئەو کاته ته‌مه‌نی ره‌یان
که‌میکی له سه‌رووی ده‌سالانه‌وه بوو، شه‌هید بوونی باوکی
کاری تیینه‌کرد و هه‌میشه ئەم ئایه‌ته‌ی ده‌وته‌وه ﴿وَلَا

تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ

رَبِّهِمْ يُرَزَقُونَ ﴿۱۳۰﴾ (آل عمران)

واته: وا مه‌زانن ئەوانه‌ی له پیناوی خوای گه‌وره‌دا ده‌مرن
(شه‌هید ده‌بن) ئیتر مردوون، نه‌خیر به‌لکو ئەوانه‌ لای
په‌روه‌ردگاریان زیندوون و رۆزی پیدراون.

ره‌یان گه‌وره بوو، بووه لایکی صالح و جوامیر و
خه‌می تاین و نه‌ته‌وه‌که‌ی هه‌لگرتبوو، وه‌ خۆی نه‌زرکردبوو
بۆ به‌رزکردنه‌وه‌ی وشه‌ی (الله) به‌ هه‌ر نرخیکی بیست،
په‌یوه‌ندی کرد به‌ که‌تیه‌بە‌کانی سه‌ره‌ره‌زی فیداکاریه‌وه‌ له

سئ یه کی کۆتایی شه وی کدا که میژوو هه رگیز بیری
ناچیتته وه، خه لکی خه به ریان ده بیته وه به دهنگی
ته قینه وه یه کی زۆر گه وره که کاریکی خوشه هید کردن بوو.
تایا ده زانن کی بوو پالنه وانه که ی؟!

ره یان بوو که زهوی فه له ستینی به خوینی خوئی پاراو
کرد و بیست جوله که ی کوشت و لاپه ره یه کی نویی
فیدا کاری تو مار کرد.

سه رچاوه (واحات الصحبة الصحابة)

دوو هه تيوه که

له شاكاره كانى شيخ (الطنطاوي) رَحِمَهُ اللهُ.

ماجيد هه ستى كرد كه هيچ تيناگات له
خويندنه وه كهى خۆى، چارى ته نها پيست و وشه كان
ده بينيت، به لام بير و هوشى له مانا كانى تيناگات، نهو بير
له وانه كهى ناكاته وه، نهو بير لهو تاوانباره ده كاته وه كه
چۆن ژيانى خۆى و خوشكه هه ژاره كهى تيكدا و كردى به
دۆزهخ، ته ماشايه كى سائنامه كهى كرد و بينى ته نها يهك
هه فتهى ماوه بۆ تاكيكردنه وه و پيوسته خۆى ناماده
بكات و سەعى بكات، نهى باشه چۆن خۆى ناماده بكات
و چۆن سەعى بكات؟ له كويى نهو ماله دا شوينىكى
نارامى دهست بكه ويته به هوى نهو ژنه خراپهى كه نازارى
دهدات و نايه ليت بۆ ساتيك پشوو بدات و كاتيكيش واز
لهم دينى ده چيته به روكى خوشكه كهى ده گريت، نايا رازى
ده بيت به خۆى كه له يه كه م سالىدا كه چووه ته ناوه ندى
بكه ويته... نهو له قوناعى سه ره تايدا هه ميشه پيشهنگى
هاورپكانى و يه كه مى پۆله كهى بوو.

بۆیه هه ر بیری ده کروه له پر گوی له دهنگی
 ره شه بایه که وه بوو، نه وه ره شه بایه له مانگی کدا جاریک
 هه لده کات بؤ کیلگه و ریشک له بن ده ردینیت و لق و
 پۆیه کان ده شکینیت، پاشان باران ده باریت و زهوی پاراو
 ده کات، خۆر هه لده کات و نه ولقانه ی شکاونه ته وه سه ر له نوی
 گه وره ده بن و لقی نوی لیده ده ن، به لام ره شه با و گه رده لولی
 نه م ماله هه موو سه عاتیک هه لده کات و دلی نه م و دلی
 خوشکه ته مه ن شه ش ساله که ی ده شکینیت.

ده لئی گه رده لولی کیلگه به به زه یی تر و دلناسکتر و
 مرۆقانه تره له و نافرته ی کاتی که ده یینی جوان و ریک و
 پیک دیاره ... به لام وه کو مار وایه له سیفته و مه کر و
 جولهدا.

گویی له جینیو و دهنگی ده ستیه وه بوو شه که ت بوو،
 پاشان ده ستی کرد به لیدانی کچه بچکۆله که، نه م
 نه ییتوانی هه ستیته وه و نه ییشیتوانی به رگری له
 خۆشکه که ی بکات له ترسی باوکی، نه و باوکه ی که
 هاوکاری نه م نافرته ی ده کرد و کۆمه کی ده کرد بؤ لیدانی

ئو مندالڼه بهسته زمانانه و ناشرين کردنی ژيان له لايان، پيش شهوی بزائن که ژيان مانای چيه.. له په نجه ره کهوه وهستا بوو، خوشکه کهی بينی دهستی به دیواره کهوه گرتبوو بزهره ده لگه ږاو و پوښاک ډراو و خوشکه کهشی له پالیدا به دل شکاویه وه، له دلی خویدا دهیوت هم داماره گوناھی چیه تاوا سزا ده دریت؟ تایا جیی نومیدی باو کم نه بوو؟ تایا نازیزترین مروڅ نه بوو له لای.

نهی بوچی نیستا تاوا زه لیل و بیزراوه... لهو ماله دا تنها جنیو و لیدان و سوکایه تی ده بینرا، به لام لاواندنه وه و نازییدان بو شه و خوشکه ی که دوو سال له م کچه منالتر بوو وه که شهوی تا قانه بیټ، نه میس وه کو کاره که ری مالی بارکی و ابوو، به لکو خراپتر له کاره کهر، کاره کهر زور جار خزمه تی که سانیک ده کات که دلین هیه و خوا ده ناسن و وه کو کچی خوین مامه له ده کهن له گه لیدا... خوی گه وره له چاره ی هم کچه ی نووسیوو که هه تیو بیټ و بی دایک

و باوك بېټ، دايكى وه فاتيكرد بوو، باوكيشى ويژدانى
مردبوو، بويه باوكيشى نه مابوو.

گوټى له دهنكى باوه ژنيه وه بوو بانگى ده كرد: وهره نهى
بهراز له گهل تومه.. بهو ناوه وه بانگى ده كرد (بهراز) تنهها
بهو ناوه وه بانگى ده كرد، كاتيكيش باوكى ده گه رايه وه پيى
دهوت: كچى وهره، كچى برو.. به لام خوشكه كهى زور نازيز
و خوشه ويست بوو.. ده يوت: تو له كوټى نازيزم؟ وهره
نازيزم... ده ننگيك له ناكار بهرز بوويه وه: گوټ لى نيه
خوشكه كهت ده گرى؟ بزانه چى ده وټ بیده رى؟ نه وه
كه ريت؟ بللى چيت ده وى؟

نه و كچه دامارهش به ده ننگيكى كپه وه وه لامى دايه وه:
نهسته لهى ده وټ..

- نهى بوچى وه كو ورج وه ستاويت، برو چى ده وټ بیده رى،
نه و داماره وه ستا و نه يده زانى چون بوى روون بكاته وه كه
نه و پارچه نهسته له يهى كه ماره ته وه هى نه وه.. دوټى
باوكى پاكه تيك نهسته لهى كرى و داي به كچه بچوكه كهى
و نه و خواردى و نه ميس هر ته ماشاى ده كرد، كچه

بچووکه که زوری بوهات له تهماشاگردنی نهسته له که و پارچه یه کی له نهسته له که بوه لدا و وهك چون مرؤقیك شتیك بوه پشیله یهك هه لده دا، که کاتی شت ده خوات و هه ر سهرنجی ده دات، کچه داماره که ش پارچه نهسته له که ی به دلخوشیه وه هه لگرت و نه یویرا به و حهزه زوره یه وه له ویدا بیخوا، بویه به شار دیه وه هه موو سه عتیك جار یك ده رۆشت تا بیبینیټ و دنیا بیټ، جار یکیان زور حهزی لیټکرد و ده ری هیټا و به دانه کانی گاز یکی لیټگرت و خوشکه نازیټدراوه که شی بیټی و داوای نهسته له که ی ده کرد...

- کچه تیو نهسته له که؟

نه ویش بیټه ننگ بوو... به لام منداله که وتی: دایه نه وه تا لای نه وه، له ویه نه وه له منی سه ند! بویه نافرته که منداله که ی خوی و مندالی میټه که ی برد بوه لیټکولینه وه، کاتی باوه ژنه که بیټی نهسته له که لای نه وه کاره سات روویدا.

- هه‌ی دزی نه‌فره‌ت لێ‌کراو، دایکت ئاوا فی‌ری کردو‌یت.. شتی د‌ه‌دزی که ه‌ی تو نیه، ماجید به‌رگه‌ی هه‌موو شتیکی ده‌گرت ته‌نها به‌رگه‌ی سوکایه‌تی نه‌ده‌گرت به‌ دایکی کاتی بینی باسی دایکی ده‌کات، نه‌یتوانی خۆی بگریت و هاواریکرد: من ریگات پی نادهم به‌و شیوه‌یه قسه به‌ دایکم بلیی.

هه‌میشه باوه‌ژنی تووره‌ ده‌بوو لێی و نازاری ده‌دا به‌ به‌رده‌وامی، ئه‌ویش بێ‌ده‌نگ ده‌بوو، نه‌یده‌توانی هیچ بکات و باوه‌ژن ئاواتی ده‌خواست که شتیکی بکردایه تا ئه‌وه‌نده توره‌بیت لێی به‌ دلێ خۆی، ئه‌وه‌تا به‌هانه‌ی بۆ په‌یدا‌بوو، ریگا به‌ من ناده‌یت؟ تکات لێ ده‌که‌م به‌گم که ریگام پی بده‌یت... ئاه! ئایا ئه‌وه‌نده به‌س نیه که ماندوو ده‌بم و خواردنت پیشکه‌شه ده‌که‌م و خزمه‌تت ده‌که‌م و تۆش بۆ هیچ شتی ناشیت، ته‌نها نوسینه‌وه نه‌بیت له‌و ده‌فته‌ره ره‌شه‌دا، هه‌رچی ماندوو‌بوونی من بوو به‌رامبه‌ر به‌ تو بەزایه چوو ئه‌ی نه‌فره‌ت لێ‌کراو، به‌لام هیچ سه‌یر نیه تو کورپی دایکتیت.

- پیم وتیت باسی دایکم مه که ، نه گینا بیده‌نگت ده که م.
لیی نزیك بوویه وه و قیژاندی به‌سه‌ریدا و دراوسیگان
گویان لی بوو: ده‌ته‌وی له من بده‌یت؟ نه‌ی ناپاک، نه‌ی
سپله ، نه‌ی خه‌لکینه فریاکه‌ون..

دراوسیگان کۆبوونه‌وه، ماجید به‌ره‌و ژوره‌که‌ی خۆی
رۆشت یان به‌ره‌و ته‌و گۆشه‌یه‌ی ناویان لینا بوو ژورور..
جیا یان کردبویه‌وه بۆ ته‌و، تاوه‌کو باوه‌ژنی هه‌میشه
نه‌بینیت، باوکی ئیواره‌ گه‌رایه‌وه، هه‌روه‌ک نه‌ریتی جارانی
مۆن و گرژ دیار بوو، به‌ده‌م مندا له‌کانیه‌وه پینه‌ده‌که‌نی،
تاوه‌کو زال نه‌بن به‌سه‌ریدا و په‌روه‌ده‌کردنیان و ره‌وشتیان
تیک نه‌چیت.. جاران وانه‌بوو، به‌لام له‌وه‌ته‌ی ته‌و ژنه
نه‌فره‌تیه‌ی هینا بوو وای لیها‌تبوو، ته‌و ته‌ژدیه‌یه
ژه‌هریشی کردبووه له‌شی ته‌وه‌وه و خستبوویه میشکی که
ماجید و خوشکه‌که‌ی دوو مندا لی نازی‌دراوی خراپن و
ته‌نها توندوتیژی له‌گه‌ل ته‌واندا سووی هه‌یه .

ته‌و ئافره‌ته‌ زۆر پیس بوو، نه‌گه‌ر کاتی هاتنه‌وه‌ی
می‌رده‌که‌ی به‌هاتایه‌ پۆشاکه‌کانی داده‌که‌ند و پۆشاک‌ی نو‌یی

له بهرده کرد.. وهك چؤن رووخساره شه يتانيه كهى خؤى ده گؤړى بؤ روخساريكى پاك و مندالانه، مه كر و پيسيه كهى زال بووبو به سر ميړده كيدا، نه وهشمان له پير نه چيټ كه دوو كچه كهى پاك و ته ميز ده كرد و پؤشاكى وهك يه كى له بهر ده كردن تا ميړده كهى هه ست نه كات فەزلى كچه كهى خؤى ددها به سر كچه كهى تردها.

ميړده كهى هاته وه و زؤر به سؤز و جوانى و رووخؤشيه وه پيشوازي ليكرد و به لام له روخساريدا جوړيك له نازارى بيتاوانانه دياربوو، وهك نه وهى كه داماو بيت و زولمى ليكرا بيت، ميړده كهشى هه ستى پيكرد و زؤرى ليكرد تا رازى دلى بدر كيټيټ، نه و يش به سره هاتيكي درؤينهى شيواوى بؤ گيټرايه وه و سينه ي ميړده كهى پر كرد له رق و كينه به رامبه ر منداله كانى، بؤيه چوه دهر وه و هيچى نه ده بينى له بهرده ميدها، بانگى كچه كهى كرد و نه و يش به ترس و لهرزه وه هات واى ده زانى به ره و مردنى دبه ن، له بهرده ميدها وهك نه وهى كاوپريك له بهرده م پلنگي كدا وه ستا بيت، باوكه له سر كورسيه كى بهرز

دانیشت، وهك ئه وهی داد گایکردن بیټ و كچه كه شی له بهردهم خویدا وهستاند وهك ئه وهی تاونباریك بیټ، كه بهلگه ی له سه ر كؤكرا بیټه وه، باوكه باسی قیزه ونی و ناشیرینی دزی بؤ ده كرد و سه رزه نشتی كرد و قسه ی پیوت، وه به چاوی سه رزه نشته وه ته ماشای ماجیدی كوری ده كرد و ته ماشا كردنه كه ی توله و هه ره شه ی لیډه بینرا.

بۆیه ماجید نه ی توانی بیدهنگ بیټ له كاتیكدا كه خوشكه كه ی تۆمه تبار ده كریټ به دزیكردن، له راستیشدا بیټاوانه .. بۆیه داوای له باوكی كرد كه ئه و مه سه له یه ی بؤ روون بكاته وه، ته نها به و هه لئویسته ی گۆبه نی تۆشی خۆی كرد.

بوركانه كه ته قیه وه و باوكیان دهستی كرد به نركه ر و ناله و به توورپیی و ئۆقره لیبرانه وه وتی: ده ته وی له باوه ژنه كه ت به دیت، هه ی بی ئه ده ب، هه ی بی ته ریبه ت، هه ی نه فره تی، وا ده زانی كه گه شتیته ته مه نی چواره سالی نیتر بوویت به پیاو، ئایا پیاو له باوه ژنی خۆی ده دات؟ به خوا ده ستت نه شكینم هه ی سه رسه ری.

- + به خوا باوکه نه وه راست نيه ...
- ئای له و بې ته ريبه تيه ، نه لئی شرم و حهيات نه ماوه ،
باوه ژنه کدت به درؤ ده خه يته وه .
- + به خوا من به درؤ ناخه مه وه به لام شتانيک ده لیت که
راست نيه .

له و کاته دا باوکه هه ستايه وه و به و په رې رق و توره يی و
هيزه وه به ربوه کوره کدی و به هه مو هيزیکه وه وه ک
شتيکی بيگان ، که و ته ليدانی و تنها به ليدان سوکنایي
بؤ نه هات و به لکو هه لمه تي برده سهر ده فته ره گوره کدی
که وانه کانی تيدا نووسي بوويه وه و به ته واری دراندي و
پاشان خوشکه کدی کرده گوشه يه کوه و نه يه يشت نانی
ئيواره بخوات ، وه ک سزايه ک و سوکايه تي پيکرديان .

ژن و ميړده که و تاقه کچه که يان نانی ئيواره يان خوارد
و پاشان چوونه سهر نوينه کانيان و کوره که ش له جيی
خوی حه په سا بوو.. ته ماشای نه و ده فته ره ی ده کرد که
شه ونخونی پتوه کيشابوو.. که له پيناويدا خه و و خوراکی
له خوی تال کردبوو ، که وای ده زانی رووناکي چاری و

به هاری ته مه نیه تی و ئومید و ئایندهی خۆی له سه ر بنیات نابوو... پاشان هه ستا و پارچه کانی کو کردوه وهك چۆن دایک په لو پۆی مندالی کو ده کاته وه کاتیك بۆمیك ده ته قیته ره پیایدا.. به لام تازه بی که لک بو، کو کردنه وهی سوودی نیه و نایسته وه به ده فته ریک که سه عی تیدا بکات، مه گه ر کاتیك په لوپۆی مرۆقیکی پارچه پارچه بوو بیته وه به مرۆقیکی ساغ و قسه بکات و بروات به رپوه... بۆیه دنیا بوو که نه مسال ده که ویت و ده رناچیت و نه مسالی ده فه وتیت... کاره که زۆر گه وه بوو به لایه وه.. میشکی به رگه ی ئه وه موو زولمه ی نه گرت و وای هه ست ده کرد که دنیا ده یسورینسته وه و گیشی ده دات.. رۆژه کانی ژیا نی وهك فیلمیکی سینه مایی ده هاته پیش چاوی.

روخساری سۆزداری دایکی بینی، خهنده ی دایکی که ناسۆریه کانی دنیای له بیر بردبوویه وه، و سینه ی که له کاتی ناره حه تیدا په نای بۆ ده برد، بینی دایکی گه نجه و ته ندروسته و ماله وه ی بینی که زۆر هیمنه و پره له سۆز و خۆشه ویستی و باوکی خۆی بینی باوکیکی راسته قینه که

گیانی پرپوو له سۆزی باوکایه تی و له چاوانیدا ده بینرا، و دهسته پر له سۆز و نهرمه کانی و زمانه شیرینه که ی و قسه به تام و شیرینه کانی...

فیلمه که گوڤا و دایکی بینی نه خوۆشه و گوئی نادات به نه خوۆشیه که ی دایکی و وای ده زانی نه خوۆشیه کی ساده یه، پاشان مائی بینی که ته وای تیکچوو و هه مووان ماتهم و غه مبارن و گوئی له دهنگی شین و گریان بو، ده بینی که نهم دور ده خه نه وه و هه وائی پیناده ن، به لام تیگه یشت که دایکی وه فاتی کردوو و مردوو.. وشه یه ک بو که زۆر گوئی پینهدا، پيشتر وشه ی مردنی بیستبو، له کتیبه کاندا خویندبوویه وه، به لام له نزیکه وه و له مائی خویندا نه بینبو، تامی مردنی نازیزیکی خوئی نه کردبو، به لام رۆژگار به خیرایی فیتریکرد که مردن چیه، کاتی سبه نیی به گریانی خوۆشکه نازداره که ی لای دایکی خه به ری بوویه وه که له و رۆژانه دا خوۆشه ویستی باوکیشی بو، کاتی کوره که چاوی کرده وه، دایکیشی له

ته نیشته خۆیهوه نه بینى که خوشکه که ی بنى به سنگیه وه ..

کچه که زیاتر ده گریا، کوره که هاواری کرد:

- دایکه .. دایکه .. پاشان له جیگا که ی ههستا و گهرا

به دوایدا .. باوکی بینى له گهڤ کۆمه لێک خزمى تریدا،

ئهوانیش هه موویان ده گریان .. لێ پرسین:

- کوا دایکم؟! .

وه لāmیان نه دایه وه .. کاتى ویستی بپرات بۆ قوتابخانه،

بانگی دایکی کرد، به لām دایکی دیار نه بوو تا جانتا که ی

بۆ ناماده بکات و پۆشاکه کانی له بهر بکات و له پشت

دهرگا که وه نه بوو تا خوا حافیزی لیبکات و ماچی بکات و

نامۆژگاری بکات، که شهر له گهڤ که سدا نه کات و له

کۆلندا یاری نه کات و پاشان خه ریک بوو دوورده که وته وه و

دووباره بانگی ده کرده وه تا ماچی بکات و نامۆژگاری

بکات .. کاتی کیش که گه رایه وه له قوتابخانه ئافره تییکی

نامۆی بینى، شیرى دهدا به خوشکه که ی ... بۆچی

ئافره تییکی نامۆ شیرى پیده دات نه ی کوا دایکم!؟

فیلمه که گؤرا، باوکی سؤزداری بینی، که هاوړییه کی به سؤز بوو بوی و ههولئی ددهات که بییت به باوک و به دایکیش، بؤ تم و خوشکه که ی، به لام تهو باوکه لهو رۆژه شوومهوه گؤرا.. بویه تهو رۆژه شوومهی بینی، تهو رۆژهی پیی ووت: ماجید دایکیکی تازه دیت بؤ لات... دایکیکی تازه !!!

تهوه ووشه یهک بوو پیشتتر نه بییستبوو، تهو دهیزانی چؤن خوشکیکی تازه دیت بؤ لای، بیگومان له سکی دایکیه، به لام دایک له کوئوه له دایک ده بییت؟ چاوه پوانی کرد.. دایکه نوییه که هات و جوان و خوشه ویست بوو.. کؤلمه کانی و لیوه کانی سوور بوون.. نهک وهک لیوی کهسانی تر.. سه رسام بوو له رهنگی لیوه کانی به لام خوشی نه ده ویست و گوئی پینه ده دا.. له رۆژانی یه که میدا سؤزدار و هیمن بوو.. وهک کیلگه یه کی بچوک و لاواز به لام رۆژگار تیپه ری و جیگیر بوو له زه ویدا و تووی خوئی تیدا چاند، وهک بیابان وشکه لان بوو.. هه رچه نده فیلی له بینه ران ده کرد به گه لا ناسک و له جوانه کانی کاتیکیش تهو

کچه له دایک بوو، ئەو شهیتانه له شیوهی ماریکدا
دهرکوت له پیستی نافرەتیکی جواندا.

وینە و فیلمه کانی رابردوو ته‌واو بوون و ته‌نها ئەم وینە
ناشرینهی ئیستا ده‌هاته به‌رچاری، ده‌بیینی گه‌وره ده‌بیٔت و
هموو ژیانی داگیر ده‌کات، هەرچی یادگاری و رووناسکی و
نومیده لایبرد له‌به‌رچاری.. گوئی له قاقار پیکه‌نینه‌وه
بوو، راپه‌ری و وای هه‌ست ده‌کرد ئەوانه فیشه‌کن و ده‌نرین
به‌سه‌ر دلی ئەمه‌وه، پیکه‌نینهی ئەو نافرته‌وه بوو که جیی
دایکی گرتبوویه‌وه له‌گه‌لیدا پیکه‌نینهی بارکیشی تیکه‌لی
ده‌بوو... بیده‌نگ بوو، گوئی له گریانیکی هی‌واش و
خه‌فتبار و به‌رده‌وامه‌وه بوو، خۆشکه‌که‌ی بیرکه‌وته‌وه که
فه‌رامۆشی کردبوو، برسیده‌تیه‌که‌ی هاته‌وه یاد که به‌ بی
شیو ماوه‌ته‌وه، ئەو تاوانباره به‌ درێژایی رۆژ خزمه‌تی خۆی
و منداڵه‌که‌ی پیده‌کرد، ده‌چوو ده‌رگای مه‌تبه‌خی لی
داده‌خست و ته‌نها نانیکی ده‌دایه و به‌ دزیه‌وه خواردنی ده‌دا
به‌ کچه‌که‌ی خۆی، بارکیشی ئیواره ده‌هاته‌وه له‌به‌رده‌م
ئه‌ودا باوه‌ژنه‌که پۆشاک‌ی بی‌تاوانی ده‌پۆشی و باسی لاوازی

و نه خوښی کچه که ی بۆده کرد ئه م کچه داماره، نان ناخوات و ته ماشای له شی بکه، نه یبه یین بۆ لای پزیشک؟ به لام پزیشک چی بۆ ده کات، ئه مه خو ی سه رسهخت و بی ئه ده به، بانگی ده که م بۆ ناخواردن، که چی نایهت نان بخوات ئه م سه رسه ختی ه ی له ناوی ده بات..

باوکیشی بانگی ده کرد و پیی دهوت کچه هه تیو ئه م سه رسه ختی هت له چیه؟ بخۆ نه گینا لی ت ده ده م، ده هاته پی شه وه تا نان بخوات، ئا فره ته که ی ده بی نی له پشتی باوکیه وه ته ماشای ده کرد و هه ره شه ی لی ده کرد، ده بی نی که ده مو چاری گۆرا وه ده لی ده مو چاری که متیاره و تو قینه ره.

ژنه که ش ده یوت به میرده که ی: پی م نه وتیت ئه و سه رسه خته پیویستی به ته ربیه ته، پیاره که ش سه ری راده وه شان د و یه ک زلله ی ده کی شا به رو خساری دا و گو یی کاس ده کرد و فری ی ده دایه ژووره که ی خو ی، نانی خو اردنی ئیواره شی به و شی وه یه بو وه .. ما جید خو شک که ی هاته وه یاد و چو وه لای و به رزی کرده وه و نای به سینگیه وه:

- نه وه چيته؟ بؤچی ده گريت؟ نازيزم بيدهنگ به؟
+ برسيمه، برسيمه... له کوی خواردنی بؤ بينيت، ههستا
دهستی کرد به گهړان، بهختيان هه بوو، ده رگای ژووری
مه تبه خه که کرابوويه وه، چونکه هه ميشه قفلی ده دا،
له سهر سفره که پاشماوهی خواردنی ئیواره مابوويه وه و بؤی
هینا و نه ویش به دلخوشيه وه خواردی، وه ک نه وهی
هه ره هه مان کچی نازييدر اوی پیشوويت، که داوای هه رچی
بکر دايه بؤی نامه ده کرا و هيچ داوایه کی فه راموش
نه ده کرا.. کوره که پئی ناخوش بوو که خوشکه که ی
دلخوشه، نه گهړ پاشماوهی خواردنی خوشکه که ی و باوکی
بخوات و له ژووری مه تبه خ خواردنی دزی بينيت بؤی و
وينه ی رابردوی هاته وه پیش چاوی هيرشی ده کرده سهری..
وينه ی دايکی هاته پیش چاو بانگی ده کرد... نه و خه ياله
به رجه سته بو بوو له بهر چاوی.. هه ميشه له پیش چاويدا
ده بينی تا برديه وه بؤ رابردو.. وه ئيستای له بير برده وه...
خوشکه که ی به هه تيوی و زولم ليکراو نه ده بينی به لکو

وای ده بیینی که مندالیکی خوشه ویسته و دایکیکی هیه که به سۆز بیت له گه لیدا و خوشی بویت.

دهفته ره دراوه که ی و ناینده له دهست چووه که ی و ژیانه تاله که ی له بیر چوویه وه و گوپی له بانگکردنی رابردوه وه بوو که ده هاته بهر گوپی.. دهنگی دایکی:

- ههسته نازیم نایا گویت له دهنگی دایکته وه نیه ههسته با بچین بؤ لای دایکم.

کچه که راجله کی و دلی داخو ریا، چونکه نهیده زانی که دایکیکی تری هیه بیتجگه له و نافرته نه گریسه، بویه ترسا و رازی نه بوو پروات بؤ لای، تارانی نه و نافرته نه وه بوو جوانترین وینه ی له دهروونی نه و منداله دا ناشرین کردبوو، که ناده میزاد تا ئیستا ناشنا بوو بیت پیی نه ویش وینه ی دایکه!!

- وه ره با بچین بؤ لای دایکی نازیزمان، دایکت نه و له شوینیکی زۆر خوشه له به هه شتایه، نایا گویت له دهنگیه وه نیه؟

هه لیگرت و ده رگای کرده وه و بردی به ره و ئه وه ده نگه ی
که له گویدا ده زرن گایه وه و به سۆز بوو به لایه وه، بردی بۆ
ئه وه شوینه ی که دایکی له وی بوو.

سبه ینی خه لکی له رۆژنامه کانداهه والی ئه وه یان
بیست که پۆلیس شه و له سه ر قه بران مندا لئیکه له ر و
لارازیان دۆزیوه ته وه که ته مه نی شه ش سا له و له گه ل
کورپیکه چواره سال، بردنیان بۆ نه خو شخانه چونکه
کچه که له گیاندا ندا بوو، برسیه تی و سه رما و ترس کاری
تی کرد بوو، رزگاری نه ده بوو له مردن مه گه ر به
سه مه ریه ک له سه مه ره کانی قه ده ر... به لام کوره
هه رزه کاره که که قسه کانی ده چۆراند یادی تاقیکردنه وه و
ده فته ره گه وه که ی ده کرد و دایکی بانگ ده کرد و ئه وه
ئافه ته ی که له ئه ژدیهای ده کرد.

چیرۆکی خزمانی میزد مردنه

خالید له نویسینگه کهیدا به خه فه تباریی و غه م و په ژاره وه دانیشتبوو.. (صالح) یش که هاوړیی بوو له سه ر کار ههستی به و ماته می و په ژاره ییه ده کرد له روخساریدا، له نویسینگه که ی ههستا و نزیک بوویه وه له خالید و پیتی ووت: خالید ئیمه هاوړی و برای یه کترین پیش نه وه ی هاوړیی سه رکارین، ههستم پی کردویت نزیکه ی ههفته یه که ده بیت تو هه میسه بیر ده که یته وه و زور بیزاریت و نیشانه ی غه م و په ژاره یی له روخسارتا دیاره، وه که نه وه ی غه می هه موو دنیات هه لگرتییت.. تو باش ده زانییت خه لک بۆ خه لکه و هه موان برای یه کترن بۆ خوا.

خالید که میک بیده نگ بوو، پاشان ووتی: (صالح) ی هاوړیم سوپاست ده که م.. نه مه ههستیکی جوانه... بیگومان من ههست ده که م پیویستم به که سینک هه یه غه مه کانم و کیشه کانمی لا باس بکه م.. به لکو یارمه تیم بدات له چاره سه رکردنیدا..

خاليد له دانېشتمنه که یدا رېک بوو یوه وه و کوپې چای بو
صالحی هاورپې تیکردوو پاشان ووتی: (صالح) گیان خوټ
باش ده زانی من نزیکه ی هه شت مانگه ژنم هیناوه و خوټ و
خیزانم له مالیکداین پیکه وه به تنه ها ده ژین.. به لام کیسه که
له وه دایه برا بچو که که م (حه مه د) که ته مه نی بیست ساله ..
دواناوه ندی ته وار کردوه و له زانکو وهرگیراوه لیږه، دوا ی
هه فته یه ک یان دوو هه فته یه ت بو تیږه ..

تا دريږه به خویندنه که ی بدات، له بهر نه وه دایکم و
باوکم زور به توندی داوایان لیکردم که (حه مه د) له مالې
نیسه بیټ له بری نه وه ی له گدل هندی له هاورپکانی
له شوقه دا بیټ، چونکه ده ترسان سهره رږو بیټ و له ده ست
ده رچیت .. وه خوټ ده زانیت نه و شوقانه هه موو جوړه
مرؤقیکی تیادا کو بووه ته وه له باش و خراب و بهر و شت و
فه و تاو .. وه ک ده زانیت هاورپې سهرنج پراکیسه .. منیش زور
به توندی رازی نه بووم، چونکه وه ک ناشکرایه له لات
که نجیکی هه رزه کارو بوونی له مالې مندا مه ترسیه کی
که وره یه .. هه موومان به قوناعی لوی و هه رزه کاریدا

رؤیشتووین.. باش ده زانین چونه.. هندی جار له مال
 دهرده چم نهو له ژوره کهیدا خه وتووه.. وه هندی جار بؤ
 چند رۆژی له مال دهرده چم به هوی بارودوخی کاره که مه وه..
 و هندی جار.. و هندی جار.. نایشارمه وه له لات من
 پرسیاری زانیه کی به ریزی ناینیم کرد له م باره یه وه..
 تهویش ناگاداری کردم که ریگا به هیچ که سیک نه یه م با
 برایشم بیت.. تا بمینیتته وه له گه من و له گه ژنه که مدا
 له ماله که دا.. وه باسی فدرمووده یه کی پیغه مبه ر علیه السلام ی بؤ
 کردم لهو بواره دا که ده فدرموئی (الْحُمُو الْمَوْت) واته (هیته ور
 - شوبرا - مردنه) واته مه ترسیترین شت بؤ سه ر ژن
 خزمانی نزیک میرده کهن، وه کو برای و مامی و خالی و
 کوره کانیان چونکه نهو که سانه زور به ناسانی ده چنه
 ماله وه و که سیش گومانیان تی نابات.. نا لیته وه
 سه رگردان بوون پیمان مه زنترو مه ترسیدارتره.

پاشان شاراره نیه له لات کاک (صالح) که پیاو ده یه وی
 له گه ژنه کهیدا به ته نها له مالتیکدا بی.. تا به ته واری
 بجه ویته وه به شیوه یه کی باشر بژین پیکه وه.. نه مه ش

دهسته بهر ناييت ته گهر (حه مه د) ی برام له و ماله دا بييت،
خاليد كه ميك بيته نگ بوو، پاشان قوميني له چا كه يدا
كه له بهر ده مي دا بوو.. پاشان ووتى: كاتى ته مه م روونكرده وه
بۆ باوكم و دايكم و بۆ چونى خۆم بۆ شيكرده وه و سويندم
بۆ خواردن به خواى مه زن من هه موو كاريني خيروچاك بۆ
براكهم ده خوازم.. نه وان توره بوون لييم و لاي خزمان
هيشيان كرده سهرم، تۆمه تباريانكردم به وهى كه مافيانم
نه داوه، وه به وه وه سفيان كردم كه دلّم پيسه و نيه تم خراپه،
چونكه گوماني خراپ ده به م به براكهم، له كاتيكدا نه و
ژنى من وه كو خوشكى گه و رهى خۆى ته ماشا ده كات.. وه
به كه سيكي ئيره يى پي به ر وه سفيان ده كردم و من چا كه ي
براكهم ناوييت و نامه وي خويندنى زانكوى ته واو بكات..
خراپ ترش له وه (صالح) گيان باوكم هه ره شه ي ليته كردم
و ده يوت: نه مه فه زا حه تيني گه و ره يه له ناو خه لكيدا..
چۆن براكته له گه ل بيگانه دا بييت و توش مالت له وي
بييت.. به خوا نه گهر (حه مه د) له ماله كه ي تۆدا نه مي نيته وه
من و دايكته له مرۆ به داواه تا ده مرية دته بوغزينين و

ناتدوینین و نه ماندوینیت.. ئیمه له دنیاو له قیامه تا بئ
به رین له تو.. (صالح) به هیواشی کیشای به سه ری خویداو
پاشان ووتی: بینگومان تو رای منت ده ویت له م
مه سه له یه دا و زور به راشکاوانه و ناشکرا.. له بهر
نه وه (خالد) رینگام بده پیت بلیم تو که سیکی دوود لیت و
نه گه رنا پیوست به و هموو کیشو و ناکوکیه ناکات
له گه ل دایک و باوکت.. نایا نازانیت ره زامه ندی خوا له
ره زامه ندی دایک و باوکه وه یه، وه توره بوونی خوا
له توره بوونی نه وانه وه یه، چی رووده ات نه گر براهت
له یه ک مالد له گه ل تو دا بژی؟ کاتی تو له وی نیت
هه لدهستی به کاروبارو پیداویستی ماله وه به هر
هویه که وه بیت، کاتی تو له وی نیت ده بیته پیای ماله که.

پاشان صالح که میک بیدنگ بوو تا کاریگری
قسه کانی ببینیت له سه ر روخساری خالد، پاشان ووتی:
من لیت ده پرسم بوچی گومانی خراب ده بهیت به براهت؟
بوچی بئ تاوانان تو مه تبار ده کهیت به بی به لگه؟ نایا
بیرت چوو که په روه ردگار ده فه مروی یتایها الذین ءامنوا

أَجْتَبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ ﴿١٧﴾
(الحجرات).

واته: ﴿نهى تهوانهى باوه پرتان هه يه زؤر دوور بکه ونه وه
له گومان، بينگومان هه نى له گومانه کان تاوانن﴾.
پيم بلئ تايا متمانته به ژنه که ت نيه؟ تايا متمانته
به براهته نيه؟

(خاليد) پي پچرى ووتى: من متمانهم به ژنه کم و
براکم هه يه، به لام..

(صالح) پي برى و به لؤمه وه ووتى: گه راي نه وه بؤ
گومان و خه يالى خراب..

دلنيا به خاليد، (حه مه دى برات ده بيتته شوانى كى
ده ستيپا كى ماله كه ت كاتى تؤ له وبيت و كاتى كيش
له ماله وه نيت..

هه رگيز براهته ريگا به خوى نادات نزيك بيتته وه له
براژنى خوى، چونكه وه كو خوشكى خوى ته ماشاى ده كات.
تؤ له خوت بپرسه (خاليد).. نه گهر (حه مه دى برات ژنى

هه بوايه، ئايا تو بىرت له دهستدرىژى ده كرده وه بۆسه ر
ژنه كهى يان زيانى پىنگه يه نيت؟

پىم وايه وه لامه كه ناشكرايه له لات؟

خالىد بۆچى براكهت و باوكت و داىكت له دهست
ده دهست و خىزانه كهت په رته وازه ده كه هيت له پىناوى
ئه ندى شه و خه يال و گومان و ئه گه رانىكدان كه بونيان
نپيه.. عاقلبه و باوك و داكىت رازىكه، تاوه كو خواى گه و ره
لپت رازى بپت.. وه بۆنه وهى گومان و دوود لپت نه مپىت
رپىمايىت ده كه م كه (حه مه د) له به شى پيشه وهى ماله وه
نپشته جى بكه هيت، وه ئه و ده رگايه ي به شى پيشه وه و
ژووره كانى تر جيا ده كاته وه داىبخه هيت.. (خالىد) رازى بوو
به قسه كانى (صالح)ى هاو رپى.. چاره ي نه ما بوو رازى بوون
نه بپت به وهى كه (حه مه د)ى براى بپنپته لاي خوى..

دواى چهند رۆژى (حه مه د) گه شته فرۆكه خانه و خالىد پيش
پيشوازيى لپكردو پاشان پىكه وه چوون بۆ مالى خالىد
تاوه كو (حه مه د) له به شى پيشه وه نپشته جى بپت.. كار
به وشپوهيه گوزه را.. رۆژگار به ويستى خواى گه و ره

بهسه رچوو که ههر زاتی خوئی زانا بوو به هه مووشتی..
ئیستا ئیمه چوارسائمان تیپه پراوندووو (خالید) ته مه نی
گهشتوو ته (۳۰) سال و بووه به باوکی سی مندال..

(حه مه د) یش له دوا هه مین قوناعی زانکو دایه و
خه ریکه خویندن ته و او ده کات.. خالیدی برای به لینی
پیداوه که له زانکو بیکات به فرمانبر له شوینیکی
گونجاودا.. وه ههر له مالیاندا بمینیته وه تا ژن دینیت و
له گه ل ژنه که یدا بچنه مالی خو یانه وه.

ئیواره یه کیان خالید به ئوتومبیله که ی دوا ی نیوه ی
شو ده گه پرایه وه بو مال.. به یه کی له ریگاکانی گه ره که که ی
ته نیشتی ماله که یاندا ده پرۆشت... له دووره وه دوو تارمایی
ره شی بینی که له ته نیشت ریگا که دابوون.. نزیک بوویه وه
لییان.. بینی پیره ژنیکی به ته مه نه له گه ل کچی کدا که
که وتوو به زه ویداو کچه که ده نالینی و هاوار ده کات، پیره
ژنه کهش هاوار و واوه یلایه تی: (خه لکینه پیار چاکان
فریامانکه ون، رزگارمانکه ن)، خالید سه ری سوپما له و
حاله ته.. هه زی ده کرد زیاتر نزیک بیته وه لییان و

پرسیاریان لى بکات بۆچی له قهراغ نهو رینگایه دان،
پیره ژنه کەش ووتی، که نهوان خه لکی نه م شاره نین ته نهها
هه فته یه ک نابیت نیشته جین لیرو که سیش لیرو نانا سن و
نه م کچه ش، کچی خۆیه تی و میرده که ی سه فه ری کردوه
بۆ ده ره وه ی شار بۆ نیش کردن.. نازاری ژان و مندال بوون،
پیش واده ی دیاریکردنی خۆی زۆری بۆهیناوه و کچه که ی
خه ریکه له تار سه ختی نازار ده مریت، و که سیش شک
نابن بیانگه یه نیتته نه خوشخانه تا له وی کچه که ی مندالی
بیت، پاشان پیره ژنه که به چاوی پر فرمیسکه وه لی
ده پارایه وه و ده یوت: تکات لى ده کم، قاچه کانت ماچ
ده کم چاکه مان له گه لدا بکه و کچه که م بگه یه نه ره
نزیکتزین نه خوشخانه، خوی گه وه خیزانت و مناله کانت
له هه مو ناخوشیه ک بیاریزیت.. فرمیسکی پیره ژنه که و
هاواری ئافره ته که که که وتبوو به سه ر زه ویدا کاریان کرده
سه ر دلی خالید، بۆیه به هۆی پیاوه تی و جوامیتری و
یارمه تی لیتقه و ماوانه وه به زه یی پیااندا هاته وه و رازی بوو
که بیانگه ی نیتته نه خوشخانه، هه ستا به هاوکاری

پیره ژنه که نافرته که یان خسته ناو ئوتؤ مبیله که وه پاشان
به په له گه یاندنیه نزیکترین نه خوشخانه ی مندال برون..
پیره ژنه و نافرته که به در یژایی ریگا که دعای خیر و
سهر که وتنیان بؤ ده کرد که خوی گه وره بهر که ت بخته
مال و مندالیه وه.

دوای که میک گه شتنه نه خوشخانه، دوای ته و او بوونی
رپو ره سمی یاسایی له و جوړه حاله تانده نافرته برا بؤ
ژووری نه شته رگه ریی بؤ نه نجامدانی نه شته رگه ری، چونکه
به سروشتی منداله که ی نه ده بوو..

به هوئی جوامیری و پیاره تی و خاکیبو نیه وه خالید
حه زی نه ده کرد پروات و نه و پیره ژنه هه ژاره جی بیلیت
له گه ل کچه بیچاره که یدا به ته نها، تا دنیا نه بییت
له سهر که وتنی نه نجامی نه شته رگه ریه که وه له دایک بوونی
منداله که به سه لامه تی.. به پیره ژنه که ی ووت: من
چاوه پروانی ده کم له هوئی چاوه پروانی پیاوان.. و داوای
لیکرد نه گه ر نه شته رگه ریه که ته و او بوو، منداله که ش
به سه لامه تی له دایک بوو مژده ی پیدات.. بویه په یوه ندی

به ژنه که یه وه کرد له ماله وه وه هه والی پيدا که که میك
دواده که ویت و دلنیای کرد که دلی هیچ نه کات.

خالید له هۆلی (چاوه پروانی پیاوان) دانیشته و پشتی نا
به دیواره که وه.. بویه خه و زال بوو به سه ریدا و ههستی
به خۆی نه کرد.. خالید نهی زانی چه نیک به سه ر کاته که دا
تیپه ریوه که خه وتوو.. به لام نه وهی که به ته واوی له یادی
نه مدا نه بوو که هه رگیز له بیرو هوشیدا ناسرپه ته وه که
به هۆی دهنگی قیژه وه به خه بهر هات.. بینی دوو پیاری
ناسایش لیی نزیك ده بنه وه و پیره ژنه که هاوار ده کات و
به ده سه ته کانی نامازه بو نه م ده کات و ده لی: نه وه تا.. نا
نه وه تا... خالید سه رسام بوو له وه هه لویتسه و له شوینی
خۆی هه ستایه وه و به په له چوو بؤ لای دایکی که چه که و
ده سه ت پیسخه ری کرد و به تاسه وه ووتی: نایا منداله که
به سه لامه تی له دایک بوو.. پیش نه وهی پیره ژنه که هیچ
بلیت.. نه فسه ری ناسایش لیی نزیك بوویه وه و پیی ووت:
تؤ (خالید) یت ووتی: به لی.. نه فسه ره ناسایشه که پیی
ووت: ده مانه ویت پینج خوله ک بییت بو ژووری به ریوه بهر..؟

هه موان چوونه ژووری به پیره بهر، ده رگا که یان
له سه رداختن.. له وی پیره ژنه که هاواری ده کرد و ده یکیشا
به رووخساری خۆیداو روومهت و قژی خۆیی ده پرسی و
هاواری ده کرد: نه وه تاوانباره که یه، داواتان لی ده که م
ده سته رداري مه بن با نه روات.. نای داخی گرانم بۆکچی
خۆم... خالیدیش سه رسام بوو بوو.. هیچ تینه ده که یشت چی
رووده دات.. هه ر سه رسام و نه بله ق بوو بوو، تا نه فسه ره که
پیی ووت: نه م پیره ژنه ده لیئت: تو زینات له گه ل
کچه که یدا کردوو و به زۆر شه ره فت تکاندوو و سکی له تو
بووو و پاشان کاتی که هه ره شه ی لی کردوویت که
نه یینه که ت ناشکرا ده کات و هه وال به پۆلیس ده دات،
تۆش به لیئت پی داوه که بیخوازیت، به لام پاش نه وه ی که
منداله که ی بیئت، پاشان منداله که دابنین له به رده م
ده رگای یه کی له مزگه وته کاندای تا خیرخواریک بیبات و
بیگه یه ننه ده ست خانهی چاودیری کۆمه لایه تی!!! خالید
به بیستنی نه م قسانه راچله کی.. دنیا له به رچاوی ره ش بوو..
هیچی نه ده بینی له به رده م خۆیدا.. قسه کان له قورگیدا

وشك بوو بوون.. نه دیده توانی قسه بکات و کهوت به زه ویداو
له هوش خوی چوو، دواي که ميک (خاليد) هاته وه هوش
خوی و دوو پياوی ناسایشی بينی له گه لیدان له
ژوره که داو نه فسه ره پسپوره که پیی ووت: خاليد راستم پی
بلی: روخسارت و سیمات وانیشان ددهن که تو که سیکی
به پیزیت و رواله تت به لگه یه له سهر تهوی تو له و کاره
قیزه ونانه ت نه نجام نه یاره..

خاليد له کاتی کدا نازار سوپی به دلی برد بو یه وه
ووتی: خه لکینه نایا نه مه داپاشتی چاکه یه، نایا به و
شیویه پاداشتی چاکه دهریته وه، من پیاویکی شریف و
داوینپاکم، من ژم هه یه و سی مندالم هه یه، دوو کوپم
هه یه، سامی و سعود و کچیکیش و نیشته جیی ئیره م
له گه ره کیکی ناسراودا.. خاليد نه یتوانی خوی بگریت و
فرمیسک به چارانیدا هاته خواره وه.. نه وانه فرمیسکی زولم
و بیزاری بیوون.. فرمیسکی داوینپاکي و ره وشت جوانی
بوون.. پاشان کاتی خوی هیور کرده وه.. خاليد

به سهرهاته کهی خوئی به ته و اووی بو ته فسه ره کان گپرایسه وه
له گهل نهو پیره ژن و نافرته ده دا..

کاتی خالد له قسه کانی بوویه وه.. نه فسه ره که پیی
روت: نارامبه.. من دلنیام که تو بیتاوانی، به لام پیویسته
کیشه که به ریگی یاسایی چاره سهر بگریت و پیوهیسته
به لگهی بیتاوانیی تو دهر که ویت و کاره که ش تاسانه له م
جوړه حالته هی تودا.. نیمه تنها هه لده ستین به هندی
شیکاری پزیشکی تاییه ت که راستیمان بو دهرده خات!
خالد پیی بچری: چ راستیه ک، راستی نه وهی که من
بیتاوانم و شهریفم و داوینپاکم.. نایا بروام پیناکن..
سه گیش چاکهی له گهلدا بکهیت چاک ده بیت له گه لت،
به لام زوریک له خه لکی ناپاکهی ده کهن و خراپه کار ده بن
به رامبر که سی که چاکه یان له گهل بکات.. بو به یانی
ده ستیان کرد به پشکینیی بریک له (سپترم) ی خالد و
ناردیان بو تاقیگه بو پشکین و نه نجامدانی تاقیکردنه وهی
پیویست.. (خالد) له گهل نه فسه ره پسپوره که دا دانیش
که له ژوریک تری بو.. به رده وام دووعای ده کرد و په نای

ده گرت به خوا که راستی دهر بکه ویت! دواى نزيکهى دوو
سه عات نه نجامى سه رسام هاته وه.. شیکاره پزیشکيه کان
ده رياخست که خاليد له و تاوانه بۆ هه لبه ستراوه بیتاوانه ..
خاليد نه يتوانى له خوشياندا خوئى رابگریت و له سه ر
زهويه که سوجهى شوکرى برد بۆ خواى گه وره، که
په روه ردگار بئى تاوانى نه مى دهرخست، نه فسه ره که داواى
ليبوردى کرد که بوونه هؤى ناره حه تکردى و پيره ژنه که و
کچه سؤزانيه که يان نارد بۆ پؤليسخانه بۆ به دوا دچوونى
کيشه که و گرته به رى پى و شوينى ته واو...

خاليد پيش نه وهى برواته دهر له نه خوشخانه، سوور
بوو له سه ر نه وهى خوا حافيزى له پزیشکى پسپور بکات که
هه ستابوو به کاره که، بؤيه چوو بۆ ژووره تايبه ته کهى تا
خوا حافيزى لئى بکات و سوپاسى هه ول و ماندووبوونى
بکات.. به لام پزیشکه که پيى ووت: نه گهر زه حه مت نه بيت
چهند خوله کيک کارم پيته بۆ شتيکى تايبه ت.

پزیشکه که که ميک په شوکابوو، پاشان خوئى راگرت و
ووتى: له راستيدا له ميانى پشکيننه کاندا که نه نجاماندا

گومان ده بن که تو نه خوشیه کت هديه!! به لام دلتيا نيم له وه، له بهر نه وه ده مه وي هه ندی پشکنين بکه يت له سر ژنه کت و منداله کانت تاوه کو گومانه که بييت به راستی؟؟

خاليد که ميک ترسی لی نيشت و ووتی: تکات لی ده که م دکتور پيم بلی چيمه.. من رازيم به قه ده ری خوا، به لام گرنگتر لای من منداله بچوکه کانه، من ناماده م له پیناوياندا قوربانی بدهم، پاشان دهستی کرد به گريان، پزیشکه که دهستی کرد به هیمن کردنه وهی و دلتيا کردنه وهی و پاشان پیی ووت: من له راستیدا ناتوانم ئیستا هیچت پیی بلیم.. تا دلتيا نه بم له کاره که.. له وانده یه گومانه کانم له جیی خویاندا نه بی، به لام به خیرایی ژنه کت و ههرسی مناله کت بیته.

دوای چهند سه عاتیك خاليد ژنه که ی و منداله کان ی هینا بؤ نه خوشخانه.. پشکنين و شیکاری پیویستیان بؤ نه نجامدرا.. پاشان به ئوتۆمبیل ره وانده ی کردنه وه و خاليد خوی گه رایه وه تا که ميک قسه له گه ل پزیشکه که دا بکات..

کاتی پیکه وه قسه یان ده کرد، مۆبایله که ی خالید جهره سی لیدا، نه میش هه لیگرت و چند خوله کیک قسه ی کرد و دا یخسته وه، دووباره که وته وه ووت و وویژ له گه لیدا و پزیشکه که پی ووت: نه وه کی بوو پیته ده وت نه که ی ده رگای شوقه که نه شکینیت!!

خالید ووتی: نه وه (حه مه دای برام بوو.. له هه مان شوقه دا له گه ل مندا نیشته جیه، کلله که ی خوی وون کردوو و داوام لی ده کات به خیرایی برۆمه وه تا ده رگاکه ی بۆ بکه مه وه.. پزیشکه که به سه رسامیه وه ووتی: له که یه وه نه وه له گه ل نیوه دایه ؟

خالید ووتی: چوار ساله وه نه و نیستا له قوناغی کۆتاییدایه له زانکۆ.. پزیشکه که پی ووت: نایا ده توانی بانگی بکه یت تا هه ندی پشکنینی بۆ بکه ین تا دنیایه بین نایا نه خۆشیه که زکماکیه یان نا؟! خالیدیش ووتی: زۆر به د ل شادیه وه، سبه ینی دینه وه بۆلات!!

له کاتی دیاریکراودا خالیدو (حه مه دای برام بوو) ناماده بوون له نه خۆشخانه و پشکنین و شیکاری پیویست

بۆ (حه مه د) ئەنجامدرا، پزیشكه كه داوايكر د له خاليد كه
دواي ههفته يه ك سهردانى بكا ته وه تا ئەنجامي كۆتايي بۆ
دهرده كه وي و دئليا ده بي له هه مووشتي..

خاليد به دريژايي ئەو ههفته راپارو بيتاقت بوو.

له كاتي دياريكراودا هاته وه بۆلای پزیشكه كه كه
به گه رمي پيشوازي ليكر د.. داواي شه ربه تيكي ليموي بۆ
كرد تا ميشكي هيور بيته وه.. پاشان وورده وورده باسي
ئارامگرتني بۆ ده كرد له سه ر نه هامة تي و كۆسته كان و
دنيا هه ر به و شيويه بووه!! خاليد پيي بري و ووتی: تكات
ليده كم دكتور له مه زياتر ده مارم مه سوتينه ، من ئاماده م
هه ر نه خو شيه كم تووش بووييت، چونكه ئەوه قه ده ري
خوايه ، راستيه كه م پي بلي؟

پزیشكه كه كه ميك سه ري له قانداو پاشان ووتی:

زۆر جار راستيه كان نازاراوي و تال و ناخوشن!!

به لام ده بي بزانيين و به رهنگاريان بيينه وه!!

راكردن له به رهنگاريو نه وه چاره سه ري كي شه ناكات و

واقيعيش ناگۆرييت..

پزیشکه که که میڤک بیدهنگ بوو.. پاشان بؤمبه کهی
ته قاندهوو ووتی:

- خالید تۆ نه زۆکیت و مندالت ناییت!! نه و سئ
مندالّش مندالتی تۆ نین به لکو مندالتی (حه مده دی
براتن... خالید نه یتوانی گوی له و قسه جهرگ برانه
بگریت... هاواریکی بهرزی لیوهات که نه خوشخانه که
دهنگی ده دایه وه، پاشان کهوت و له هؤش خوی چوو.

دوای دوو هفته خالید هاته وه هؤش خوی تا هه موو
شتیک بینیت له ژیانیدا که دارماوه و تیکشکاوو.. خالید
تووشی ئیفلیجی نیوهیی بوو بوو، عه قلیشی له دهست
دابوو، به هوی سهختی کاره ساته که وه، وه رهوانه ی
نه خوشخانه ی نه خوشیه دهروونیه کان کرابوو، تا ژیان
له وی به سهر بهرئ ههتا مردن.

ژنه کهشی رهوانه ی دادگای شهرعی کرابوو بؤ دان
پیانانی تاوانه کانی و نه نجامدانی سزای رهجم کردنی ههتا
مردن.

(حه مده دای برایشی ره وانهی به ندیخانه کرابوو، چاوه پروانی
سزای شرعی ده کرد، تا هه قی خوئی وهریگریت.
سی مندا لله که ش ره وانهی خانه ی چاودیری کومه لایه تی
کران تاله وی له گه ل دوزراوه کان و هه تیوه کاندای بترین.
وه سونه تی خوا (الحمالموت) هه ر ده میتیت و هیچ
گوپرانیتی به سه ردا نایه ت.. ﴿وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا﴾
(الأحزاب).

واته: (نابینیت گوپران به سه ر سونه تی خوی گه ورده دای
بیت).

والحمد لله رب العالمین

چیرۆکی نازاردانی دایک و باوک

ئه م چیرۆکه یه کینک له زهرنگه ره کان گێپرایه وه و ووتی
پیاویک له گهژ ژنه کهیدا هاتنه دوکانه که یه وه له دوايشدا
دایکه پیره کهی مندا له بچکه کهی هه لگرتبوو، وتی: ژنه که
دهستی کرد به هه لگرتنی ئالتون... پیاوه که به
زهرنگه ره کهی ووت: پاره کهی چهند ده کات؟
زهرنگه ره که ووتی: بیست ههزار و سه د ریال
پیاوه که ووتی: نهو سه ده هی چیه؟
ووتی: دایکت موستیله یه کی هه لگرت که به سه د ریاله..
کوره کهشی موستیله کهی له دایکی سه ند و فرییدا یه وه
به سه ر زهرنگه ره که دا و ووتی: پیره ژن ئالتونی ناویت!!
کاتی دایکی گوپی له م قسه یه بوو گریا و رۆشته
ده ره وه بۆ لای ئۆتۆمبیله که
ژنه کهشی ووتی: نه وه چیت کرد؟ له وانیه له مه ودوا
مندا له که ت هه لئه گریت؟
په نا به خوا وه ک خزمه تکاریان وابوو..

زه رنګه ره که سهرزه نشتی کرد و پیاوه کهش رۆشت بؤ لای
تۆتۆمبیله که و به دایکی وت ئه و ئالتونوهی که دهویت
هه لیبگره، نه گهر ده تهویت موسیله که هه لگره.

دایکیشی وتی: نه به خوا نامه ویت... به خوا موسیله م
ناویت، به لام ویستم دلّم شاد کهم به جهژن، وه ک چون
خه لکی دلیان شاد ده بیت، به لام تۆ شادیی منت مراند،
خوا لیت ببوریت ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ
وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۖ إِمَّا يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ
كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَلْفٌ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا

كَرِيمًا ﴿١٢٣﴾ (الاسراء).

واته: په روهردگار بریاریداوه بیجگه له ئه و هیچ شتیکی تر
نه په رستری وه چاکه کار بن له گه ل دایک و باروکتان نه گهر
یه کینکیان (باروکت یان دایکت) یان ههردووکیان لای تۆ پیر
بوون، قسهی ناخوشیان پی مه لئی، ته نانهت توفیش و
تییان مه خوړه و پیا یانا هه لمه شاخی به لکو به ووتهی نهرم
و شیرین له گه لیا نا بدوی.

﴿ ۲ ﴾

ئه م پياوئش خراپه كاره و سه رپيچي خوا ده كات و
نازاري باوكي ده دات و ناوي (موناازل) سه رؤژيكيان باوكي
هات بؤ لاي و فه رماني پيدا كه گو يرايه لي خوا بيئت و
چا كه كار بيئت و وه لامي په روره ردگار بداته وه .

ئه زاني چي كرد!! چه پؤ كيكي كي شا به روخساري باوكيدا
و باوكيشي ده گريا و ده بيوت: به خوا ده چم بؤ مالي خوا و
له وي دووعات ليده كه م.. باوكه رؤشت بؤ مالي خوا و بؤ
ئه نجامداني حج و ده ستي گرت به ديواري كه عبه وه و
پاشان ده ستي به رزكرده وه و وتي:

يا من اليه اتى الحجاج قد قطعوا
ارضا كلاة من قرب و من بعد
هذا منازل لا يرتد عن تحقيقى
فخذ بحقى يا رحمن من ولدى
وشك منه بحول منك بارحه
ياليت يابنى لم يولد ولم ألد

باوکه دهستی دانه گرت له دووعا کردن خوی گهوره
کوره که ی ئیفلیج کرد و ئیفلیج بوو هه تاوه کو مرد.. په نا به
خوی گهوره.

﴿ ۳ ﴾

ئهم پیاو ههش به م شیوه یه نازاری باوکی ده دات... باوکی برد
و خستیه سهر حوشتریک له ناوه راستی بیابانیکدا و باوکی
وتی کوری خۆم ده ته وی چی به من بکه ییت؟

کور: بیزار بووم لییت

باوک: ئه ی چیت ده وییت

کور: ده مه وییت سهرت بپریم، باوکه بیزار بووم لییت

باوک: ئه گهر ههر ده ته ویی وا بکه ییت له پال ئه و بهرده دا
سهرم بپره،

کور: بوچی باوکه،

باوک: چونکه منیش له پال ئه و بهرده دا باوکم کوشت،
تۆش له وییدا من بکوژه ئه و کاتهش یه کی له منداله کانت
تۆ ده کوژن له وییدا.

خه لکینه له خوا بترسن، له خوا بترسن، له خوا بترسن.

ئەى بەندەى خوا لە خوابترسە پاشان تەماشاکە بزانه چیت
بؤ سبهینى ئاماده کردووہ... سبهینى نزيك... لەوانەىە
ئەمە شەوى کۆتایى بیّت،
لەوانەىە سبهینى نەبینیت،
لەوانەىە خۆر نەبینیت هەلبیّت بەسەرتدا،
لەوانەىە نەگەرئیتەوہ بؤ لای کەس و کارت،
لەوانەىە نەتوانیت ئەم چەند دیرە بخوینیتەوہ،
نزيكترە لە چار تروکانیتک... بەلکو ئەى بەندەى خوا مەرگ
لەپەر دیت، دەى لە خوابترسە، هەست بە دايك و باوکت
بکە... لااله الاالله

سەرچاوه: (واحات الصحبة والصحابة)

ئۆتۆمبیل و قورئانی بیرۆز

تەم لاره له گەل باوکیدا دەژیا دواى وهفاتى کاتیک که مندال بوو به تەنیا دەژیا له گەل باوکیدا
باوکی له دەوله مه نترینی پیاوانی ئەو شارە بوو، به لام
زۆر دەست قوچاو بوو له ئاست کورە کەى و زۆرکەم و بۆ
پێویستی خەرجى دەدايه، لاره که حەزى له جۆریک له
مۆدیلەکانى ئۆتۆمبیل بوو که زۆر گران بوو هەمیشە
خەوهنى پێوه دەبینى.. رۆژیکیان ئەو داواکاریه ی ئاراسته ی
باوکی کرد.

باوکیشى وتى: دواى ئەوهى له تاقیکردنه وه کاندای پله یه کى
بهرز به دەست بینیت دیاریه کى به هادارت پێشکەش ده کەم
که به هاكەى زۆر له به های ئەو ئۆتۆمبیلە زیاتره.

دواى دەرچوونى به سه رکه وتوویى و پله ی باش، کورە که چوه
لای باوکی و وتى بارکه کاتى ئەوه هاتوه که دیاریه کهم
پى بده ی.. باوکیشى پاکه تیکی پێچراوى له
کتیبخانه که یدا دهره ینا و پێشکەشى کورە کەى کرد.

كورپه كەش وەريگرت و خەندە بە ليوانيه وە دياربوو.. كاتى
كرديه وە بينى قورئانيكى پيرۆزه.

كورپه كە تووشى شۆك بوو، پاشان فرییدا بەسەر باوكیدا
و وتى ئەو چیه؟ ئەم هەموو ماندووو بوون و شەوئخونیه
بۆچی ئەى...؟

كورپه كە لەمال چوويه دەرەو ئیتەر نەگه پايه وە و دواى
نزيكهى بيست سال دواى وەفاتی باوكى كورپه كە گهرايه وە
بۆ مائه وە و مائه كە بووبوويه مولكى ئەو، رۆژيكيان
تەماشای كە لوپه له كانی باوكى دەرکرد، قورئانه كەى بينى
بەخەفەتە وە تەماشایکرد و پاشان گرتى بە دەستیه وە و
كرديه وە و لەناو قورئانه كەدا كليلی ئەو نۆتۆمبیلەى بينى
كە داوايکردبوو لەباوكى... بۆیه دەستی كرد بە گريان و
شین و تووشى شۆك بوو!!.

لەو رۆژه وە ئەو لاو نەیتوانیوێ تاكە وشەیهك بێت بەزاریدا.

سەرچاوه: (واحات الصحبة والصاحبة)

چیرۆکی سلیمان له گەل ژنه چاکه کهیدا

له شه قامی کورنیش به ئۆتۆمبیله کەدی وهک پیشه دی
ناسایی پیاسه دی ده کرد، کاتیک که بیویستایه له ناست
پهستانی ژیانى رۆژانه پشوو بدات، لهو ساته دا له رادیۆی
ئۆتۆمبیله که یه وه گوئی له دهنگی نهو گۆرانییژه کچه وه
دهبوو که هزی له دهنگی ده کرد و دهیوت (یا فزادی لا
تسل این الهوی) وهک شیت هزی له دهنگی (أم کلشوم)
ده کرد، زۆر ده گه شایه وه به گۆرانیه کانی، کاتی گوئی له
دهنگی بوو گۆرانى ده لیت، خه یال و نه ندیشه دی ده فری به
ناسماندا که بنه چینه که دی خه وه نه کان و
مه به سه که شی (هیچ) بوو.

ناساییه که گه پان و پیاسه کردن کۆتایی نایهت، نه مه
پیش گه شتن به ژماره یه له سه نته ره بازرگانیه کان...
گه پانی نه مجاره یان دیاریوو که میتک جیاواز بوو له
گه پانه کانی پیشووتر، چونکه نه م جاره سلیمان چاری
نه ده بریه کچه کان تا یه کیتکیان بگریت و گالته یان پی
بکات، به لکو نه م جاره ته ماشای نهو پیوانه دی ده کرد که

له گهڻ خهزانه كانياندان... كه نيشانهى تازهى هوسه رگهريان پيوه دياربوو!! ته نانهت بير كردهوى نه مپروشى وه كو روژان نه بوو، هه ر كه پياويكى ده بينى له گهڻ ژنه كهيدا به خوڻى دهوت (ماشه لالا... به خوا ژن هينان شتيكى خو شه، نيسته نه وان له زهت له يه كترى ده بينن).

بيروكهى ژن هينان ماوه يه ك بوو ميشكى سليمانى ته نى بوو، زور به ليبراوانه بىرى ليده كردهوه، به تايبه تى دواى نه وهى وه زيفه يه كى باشى دهست كه وتبوو، داهاتيكي جينگى باشى هه بوو، نهو روژه گه رايه وه بو ماله وه و داىكى بينى و داواى ليكرد كه بيت بو ژوره تايبه ته كهى خوڻى.

داواكاريه كه سهير نه بوو به لاي داىكيه وه، چونكه نهو پيويستى به وه هه بوو كه سه قامگير بيت و ژيانى هوسه رى پيىك بيتىت، پيش نه وهى به هه لديردا بىروات له م سه رده مه دا كه پريه تى له خراپه كارى و ناره زووبازى.

کاتی دایکی لئی پرسی که مهرجه کانی چیه بو نه و
ژندی که ده بخوازیت؟ سلیمان وتی: ده مهویت دیندار بیّت و
روالته تی هه بیّت.

دایکی پیش نه وه پیی دهوت: سلیمان ئابین له مرڤدا
گرنگترین شته بو ئافرهت و من دایکی تۆم.. نه و کچهی له
پهروهردگاری خوئی نه ترسیّت خیر ناداته وه، سلیمانیش
ته نها سه ری راه شانده که نیشانهی ره زامه ندی بوو به
قسه کانی دایکی به لام تینه ده گه یشت له مانای نه وه که ژن
ده بیّت (دیندار و به ره وشت) بیّت.

سلیمان گه نجیکی صالح بوو، به لام نه وهی بیناسیایه
ده یزانی که لاییکی مام ناوه ندیه و جگه ره ناکیشیت.. و
هاورپیه تی خراب ناکات به لام له گه ل نه وانه شدا بی گونا
نه بوو.

دوای چهند مانگیک له گه ران به دوای ژندا بو سلیمان
دایکی چووه ژووره که یه وه و پیی وت: نه و ئافره ته گونجاره ی
که نه م ده یه ویت ناماده یه و خویندکاری زانکویه و دیندار
و به ره وشته و خه ریکی کاری بانگخوازیه له زانکۆدا یان

له رێکخراوه خێرخوازیه کانی خوشکان له گهڵ ههموو نهوانه شدا نافرته تێکی زۆر جوانه .

سلیمان رازی بوو زه ماوه ند له گهڵ نهو نافرته ته دا بکات و زه ماوه ند ته واو بوو سلیمان چوه که ژاوه ی هاوسه رگیریه وه و ژیا نی خو شی و شادی دهستی پێکرد و وهك چۆن خو ی خوازیاری بوو، نیشانه کانی گۆران له ژیا نی دا ده بینرا، هه ر له سه ره تای ده ست پێکردنی ژیا نی نوییه وه، له شهوی یه که م دا .. کاتی که ده وت بو وه ناو خه ویکی قول وه ... ئای که خه وی قورس بوو .. ههستی به دهستیکی ناسک کرد که رانه هات بوو پیتی، شانی را وه شان د: سلیمان سلیمان، ههسته نویژی به یانیه بانگیژ بانگی دا.

سلیمان به خو یی وت: ئه م به لایه چیه؟ ده ترسم هه ر له یه که م شه وه وه ده ست بکه یین به نا کوکی.

سلیمان هه ستا بۆ نویژ، به پالنه ری شه رم کردن له ژنه که ی، چونکه ده ترسا هه ر له یه که م شه وی هاوسه رگیریا نه وه گومانی خراپی هه بی ت لیتی، سلیمان نویژی به یانیانی نه ده فه وتا به لام به جه ماعه ت له کاتی

خۆیدا نه‌یده‌کرد، کاتیك ده‌یكرد كه له‌ خه‌و هه‌لده‌ستا،
هیچ رۆژیک نوێژی نه‌فه‌وه‌تاوه‌.

سلیمان ده‌ستنوێژی گرت و رۆشت بۆ مزگه‌وت بۆ نوێژ
کردن، له‌وێ له‌ ریگادا هه‌ستی به‌ جیهانیکی سه‌یر کرد!
له‌ زوه‌وه‌ نوێژی به‌یانی به‌ جه‌ماعه‌ت نه‌نجام نه‌داوه‌! نه‌و
هیمنی و بی‌ده‌نگیه‌ی كه‌ هه‌ستی پێ ده‌کرد له‌ ریگادا
سه‌رنجی نه‌میان راکیشا، کاتیك به‌ ریگادا ده‌رۆشت
پرسیاریك به‌رۆکی گرت: من به‌رامبه‌ر به‌م فه‌رزه‌ چیم
نه‌نجامداوه‌؟

پرسیارانیه‌کی زۆر كه‌له‌ كه‌ بوون له‌ میشکی سلیماندا،
وه‌ك نه‌وه‌ی كه‌سیك له‌ متبونیکی درێخایه‌نه‌وه‌ به‌ ناگا
هاتیبته‌وه‌ و ته‌نها له‌ متبونی هاوه‌لانی نه‌شكه‌وت ده‌كات
له‌ نه‌شكه‌وته‌ كه‌یاندا.

ژیانی سلیمان به‌ هیمنی و ئارامی تیده‌په‌ری..
رۆژیکیان كه‌نالنه‌كانی سه‌ته‌لایتی ده‌گوری به‌ كو‌نترۆله‌ كه‌،
به‌رنامه‌كانی هه‌واڵ سه‌رنجی نه‌میان راکیشابه‌وو.. به‌لام
دیاره‌ نه‌وه‌ی نه‌و كه‌نالانه‌ ده‌گویت ریی ده‌كه‌ویت له‌ شتی

بى نهرزش و هندی جار به هوی زوری به برنامه
بیکه لکه کانه وه کهسه که ناچار ده بیّت ته ماشای ته و شته
بیکه لکه بکات.

سلیمانیش هر به و شیویه بوو... روژیکیان ژنه که ی
هاته ژوره وه و نه میس ته ماشای به برنامه یه کی بیکه لکی
ده کرد، بویه ته و فرسه ته ی قوزته وه و دهستی کرد به و ته
سه رنج راکیشه کانی و بیروکه جوانه کانی و شیوازه
سیحراویه که ی و میرده که ی رازی کرد دهستبهرداری ته و
نامیره نه فره تیه بیّت و ته نها ته له فزیونی ناوخوی
سعودیه یان به سه، ته نها بؤ ته ماشا کردنی ته و شتانه ی
شایدنی ته ماشا کردن.

سلیمان پیش ژن هینانی هاورییه کی نزیک ی من بوو..
همو و شتیکیان دهرباره ی یه کتری ده زانی، هر له
مندالیه وه وا راهاتبووین، به لام دوا ی نه وه ی سلیمان ژنی
هینا دورکه وتینه وه له یه کتر، به هوی سه فدرکردنی بؤ
کارکردن بؤ شاریکی تر.

دواى سال و نيويك گه شتمه وه به سليمانى.. هه ركه
بينيم زور سهرسام بووم.. ديمه نى، هه مان ديمه نى هاورى
كونه كهى من نه بوو، وه قسه و هه لسوكه وتيشى وان هه بوو،
له و ديدارهيدا باسى رزيبى خواى گه ورهى بو كردم كه به
هوى نه و ژنه وه به سهريدا رژاوه، كه توانى به ته واوه تى
گوړان به سهر ژيانيدا بينيت.. دواى نه وهى كه نه يده زانى چ
نامانجيكى هه يه له ژياندا و هه ر وه كو گه شتياريك و ابو و
له م ژياندها، ئيستاسته هه دست به به هاى خوى و مال و مندان
و كهس و كارى و كومه لگا كهى ده كات .

تازيزان.. به سليمانيان دهوت (ابو ابراهيم) باوكى
ئىبراهيم وه ئيستاسته نه و نيمامى مزگه وتي كه له شاره دا
كه كارى تيدا ده كات و خهريكى چالاكى بانگخوازيه له و
شاره دا.

نه مه بوو به سهرهاتى نه و له گه ل خيزانه صالحه كه يدا
كه كردى به شتيك دواى نه وهى كه پيشتر هيج نه بوو.

پێغه‌مبەر درووی خوای له‌سه‌ر بیټ ده‌فه‌رموویټ
(تنکح المرأة لأربع، لِمَالِهَا وَحَسْبِهَا وَ لِحَمَالِهَا وَ لِدِينِهَا،
فاظفر بذات الدين تربت يداك)
واته ئافه‌ت له‌به‌رخاتری چوار شت ده‌خوازیټ بۆ
ماله‌که‌ی و نه‌ژادی و جوانی و ئایینه‌که‌ی ده‌ی تو
ئایینه‌که‌یان هه‌لبژیره‌ ده‌ست پاراو ده‌بیټ).

سه‌رچاوه‌ : (واحات الصحبة الصالحة)

ناتوانی له من بدهیت

مندالیک له پؤلی دووه می بنه رته تیدا بوو، به کؤمه کی
خوای گه وره و پاشان به ناراسته و په روره دهی صالحانه ی
دایک و باوکی هیچ نویژیکی به یانی نه ده فو تا و به
جه معادت (کؤمه ل) له مزگه و تا نه نجامی ده دا.. به داخه وه
نم ده رزشت بؤ نه نجامدانی نویژ و باوکی شی خه و تیبوو..
رؤژیکیان و له کاتی وانه یه کدا له قوتابخانه مامؤستا که
برپاریدا که سزای هه موو قوتابیه کانی پؤله که بدات و
به هؤی شتی که وه بوو.. بؤیه مامؤستا که یه که یه که
ده ستیکرد به لیدانی قوتابیه کان، تا گه یشته سهری نم
منداله.

مامؤستا: ده ستت بکه ره وه! (ده یه ویست لئی بدات).

قوتابی: نا، لیم نایه ییت.

مامؤستا: نایا گویت لی نیه، ده ستت بکه ره وه.

قوتابی: ده ته وی لیم بیه ییت؟

مامؤستا: به لئی.

قوتابی: به خوا تۆ ناتوانی له من بیه ییت!!

مامۆستا: بۆچی؟

قوتابی: به خوا ناتوانیت له من بیهیت، ته گهر ته تهوی
خۆت تاقیکه ره وه!!

مامۆستا کهش له هه ئویستی ته و قوتابیه سه رسام بوو..

ووتی: تهی بۆچی ناتوانم لیت بدهم؟

قوتابی: تهی گویت له فهرمووده کهی پینغه مبه ره ﷺ وه
نه بووه که ده فهرمووی: (مَنْ صَلَّى الْفَجْرَ فِي جَمَاعَةٍ فَهُوَ
فِي حِفْظِ اللَّهِ).

واته: (ته وهی نویژی به یانی به کۆمه ل بکات ته وه له
پاریزگاری خودادایه).. وه منیش نویژی به یانیم به کۆمه ل
کردوو، له بهر ته وه من له پاریزگاری خودادام و تاوانیکم
نه کردوو تا تۆ سزام بدهیت!!

مامۆستا که وه ستاو هه ئویسته یه کی کرد و ملکه چیی
زال بوو به سه رییدا و سه رسام بوو له دانایی ته و منداله
بچوکه و ته نها ته وه ندهی له توانادا بوو که هه وائ بسات
به ئیداره تا بارکی منداله که بانگ بکه ن و سوپاسی
بکه ن له سه ر باش په روه رده کردنی منداله کهی... کاتی

باوکی مندالّه که هات، مامۆستاکان سه رسام بوون به
بینینی، چونکه که سیکی لاموبالات بوو، وه هیچ
نیشانه یه کی چاکه و ئیصلاح له روخساریدا نه ده بینرا..

هه موان سه رسام بوون و لییان پرسی: ئایا توّ باوکی
ئه م مندالّه یه ت؟

ووتی: به ئی!

به مندالّه که یان ووت: ئایا ئه مه باوکی توّ یه؟

ووتی: به ئی، به لام له گه ل ئی مه دا نوێژ ناکات!!!

له و کاته دا یه کیك له مامۆستاکان هه ستا و
به سه رهاته که ی بۆ باوکی گێرایه وه، که بووه هۆی رینمایی
کردنی باوکی

(منتدیات المسافر)

چیرۆکی لاویکی سهیر

ئەمە چیرۆکیکی سهیره و په‌ند و نامۆژگاری تێدایه
بۆ هه‌موو لاویك، یه‌كی له مامۆستا به‌ریزه‌كان بۆی
گێڕامه‌وه.. كه به‌سه‌رهاتیکی لاویکی ناسراوه و هه‌موو
لاوه‌كانی تر ده‌یناسن.. به‌سه‌رهاتی خۆی گێڕایه‌وه بۆیان و
وتی: من كه‌مه‌ترخه‌م بووم له نوێژکردندا، یان با بلیین
ریگای مزگه‌وتم نه‌ده‌زانی.

پێش ره‌مه‌زانی سالی (١٤٢٠)ك، له ماله‌وه خه‌ت‌بووم و
له خه‌وندا خه‌ویکی سه‌یرم بینی، بینیم له‌سه‌ر جیگا‌که‌م
خه‌تووم و ژنه‌که‌م هات و ده‌یویست خه‌به‌رم بکاته‌وه،
منیش وه‌لام دایه‌وه چیت ده‌وێت؟ به‌لام مو‌فاجه‌نه‌که
له‌وه‌دا بوو که‌ ئه‌و گویێ له‌ قسه‌کانی من نه‌بوو، پاشان
چهند جاری ویستی خه‌به‌رم بکاته‌وه منیش هه‌ر ده‌مووت
چیت ده‌وێت؟ به‌لام ئه‌و هه‌ر گویێ له‌ قسه‌کانی من‌ه‌وه
نه‌بوو. پاشان به‌ ترسه‌وه رۆشت خوشک و برا‌کانی بانگ
کرد و پزیشکیشیان له‌گه‌لدا بوو، پزیشکه‌که‌ ده‌ستی کرد
به‌ پشکنینم.. پێم ووت چیت ده‌وێت؟ به‌لام پزیشکه‌که‌ش

گوئی له منه وه نه بوو، هه والیدا به براکانم که من
مردووم، نه وانیش توقین و دهستیان کرد به گریان و له
کاتیکدا من نه مردبووم، به لām نه مده زانی بۆچی گوئیان له
قسه کانه وه نیه، چونکه حالته تی من زۆر نارحمت بوو،
ژنه کهم و خوشک و براکانم ده بینی و قسه م له گه لدا
ده کردن و ته ماشام ده کردن، به لām نه وان قسه یان له گه لدا
نه ده کردم، پاشان من گویم ئییان ه وه بوو، باسی
نه سپه رده کردنی میان ده کرد و په له یان دهر د له
ناشتنمدا، میان برد بۆ گۆرستان منیش ههر که سیکم
بینیایه له ریگادا پیم ده وت من زیندووم و نه مردووم،
به لām کهس وه لāmی نه ده دامه وه، پاشان که میان گه یانده
گۆرستان پۆشا که کانیا ن دا که ندم و شوژد میان و کفنیان
کردم و برد میان بۆ مزگه وت و من قسه م له گه ل ئیمامی
مزگه وته که دا کرد و وتم من زیندووم و نه مردووم، به لām
ئیمامی مزگه وته که وه لāmی نه دامه وه، ته نانه ت من گویم
له وان ه وه بوو که ته ماشام ده کردن و پاشان نوژیان له سه ر
کردم و دوا ی نوژه که برد میان بۆ لای گۆره که، منیش

ته ماشای خه لکه کهم ده کرد و نه وانیش ده یانویست د فتم
بکن و بمشارنه وه ..

قسم له گه ل یه کیکیاندا کرد وه که نه وه ی دوستایه تی
ه بیته له نیوانماندا پیتم وت من نه مردوم و زیندوم و
د فتم مه کن، به لام نه ویش وه لامی نه دامه وه و پاشان
خوله که یان به سردا کردم و دایان پوشیم، منیش
فهرمووده که ی پیغه مبه ر ﷺ بیر که وتسه وه که
ده فهرموویت: (إِنَّ الْمَيِّتَ يَسْمَعُ قَرْعَ النِّعَالِ). واته (به راستی
مردوو گوئی له دهنگی نه عله کانیشه وه یه)، منیش
به راستی گویم له دهنگی نه عله کانیشه وه بوو، کاتی له ناو
گوره که شدا به جییان هیستم دوا ی نه وه دلنیا بووم که من
نیستا له شوینیکی تاریکدام و له بهردهم لیپرسینه وه یه کی
گه وره دام، دوا ی نه وه دوو پیای گه وره هاتن، به لام ترسینه ر
بوون، یه کیکیان لای قاچمه وه وه ستا و و نه ویتیشیان لای
سه رمه وه، پرسپاری په روره د گاریان لی کردم، منیش
ده مه وت: په روره د گارم... په روره د گارم... من نه مزانی
په روره د گارم کییه!! به لام نه مزانی چون له بیرم چوو یه وه،

پاشان لیئی پرسیم: پیغه مبهرت کییه؟ منیش ههر
دهمهوت: پیغه مبهری من... پیغه مبهری من... پاشان لیئی
پرسیم نایینی تۆ چیه؟ منیش دهموت: نایینی من...
نایینی من... تنها ژنه کهم و دووکانه کهم و مناله کانم و
تۆتۆمبیله کهم دههات به خه یالّمدّا، پاشان گورزیکی
گه ورهی تیّ سره واندم و منیش پر به بینم هاوارمکرد و
ئه وهی له مالماندا خه وتبوو خه بهرم کردهوه، ژنه کهشم
بهردهوام ههر دهیوت بسم الله.. بسم الله.. بسم الله.

دهیوت بۆچی قیرانت و هاوارت کرد دواى ئه وه بۆم
دهرکهوت که ئه وه خهون بوو، راسته قینه نه بوو، پاش
کهمیک بانگی به یانی دا و ژیانیکی نویّ نوسرایه وه بۆ
من... به راستی ئه وه خهوه بووه هۆی رینوومایی و پابه ند
بوون و ملکه چی من و سه ته لایته کهم شکاند و ههرچی
شتی تری نابه جیّ بوو شکاند من.

سوپاس بۆ خوای گه وره، رووم کرده باره گای پهروه ردگار و
په رستنی خوای گه وره، ئیستا من له گه لّ ژنه کهم و

مندالہ کانم و براکانم ژیانیکی خوش و کامهران به سهر
ده بهین..

له خوی گه وره داواکارم که له سهر گویرایه لیکردن خوی
بمیرینیت.

سدرچاره: (الشباب بین العادة و العبادة)

شیخ عبدالله بن جریر

چیرۆکی سهر بۆ هه موو جگهره کیشناک

پیش ده سال شوومکرد به کورپیکى جگهره کیش، به بى
تهوى که بزائم جگهره کیشه.. ههر چهنده رۆشنبیر و به ریز
و ناکار جوانیش بوو، پاریزگارى نویره کانى ده کرد و که
تهمه وای لیکردبووم خۆشم بویت، به لام به هوى
جگهره کیشانى و بۆنى ناخۆشى و خوى و پۆشاکه کانى
ههستم به دۆزه خیک ده کرد، ههولمدا که از له
جگهره کیشان بینیت، تهویش به لینی پیده دام به لام پشت
گوى ده خست و که متهرخه م بوو... کاره که به و شیویه
دریژهی کیشا هه تا رقم له خۆم ده بوویه وه، له ناو ئۆتۆمبیل
و له ماله وه و له هه موو شوینیک جگهره ی ده کیشا، تا تهو
را ده یه ی من بیرم له ته لاقدان کرده وه به هوى جگهره وه.

دوای چهند مانگیك خوای گه وه مندا لیکى پى
به خشین که ریزگر بوو له به رده م ته لاقدا، مندا له که مان
تووشی ره بۆ بو بوو پزیشکه که ش وتی هۆکارى ته وه
ده گهریته وه بۆ جگهره کیشان، به تابه تی ته وانه ی
ده وروبه ری، چونکه باوکى له پالیدا جگهره ی ده کیشا،

میږده کهم ده سته برداری جگه ره کیشان نه ده بوو.. شه ویکیان به ده م کۆکه ی سه ختی منداله که مه وه خه بهرم بوویه وه، به هوی ره بۆ که یه وه، منیش به دیاریه وه بۆ خۆم و منداله کهم ده گریام و بریارمدا به هر نرخیك بیټ کۆتایی به م مه سه له یه بیټم، به لآم له ناخدا بانگه وازیك بانگی ده کردم: بۆچی په نا نابهیت بۆ خوی گه و ره؟ منیش هه ستام ده ست نوژیتم گرت و چه نده توانیم نوژیتم کرد و له خوی گه و ره پارامه وه رینمایم بکات بۆ زال بوون به سه ر ته م مه ینه تیه دا و رینمایی میږده کهم بکات بۆ وازه ینان له جگه ره و بریارمدا چاره وری بم.

شه ویکیان سه ردانی خزمی کمان کرد که نه خوښ بوو، وه له نه خوښخانه ی شاری (ریاض) که تبوو، دوی ده رچوونمان له سه ردانی نه خوښه که و کاتی روشتنمان به ره و گه راجی ئۆتۆمبیله کان، میږده کهم جگه ره ی کیشا، منیش بیری دو عاکه م کرده وه بۆی و له نزیك ئۆتۆمبیله که مانه وه پزیشکی کم بینی به دوی ئۆتۆمبیله که یدا ده گه را له پر پزیشکه که نزیك بوویه وه له میږده کهم

و پيی ووت: من له ساعات هوتی به يانیه وه له گهڼ
تیمیکی پزیشکیدا هه ولده دم یه کیڅ له قوربانیه کانی نهم
جگه ره نه فره تیه رزگار بکه یین له نه خوښی شیرپه نجهی
سی!! نه ویش لایکه له ته مه نی توډا و ژن و مندالی
هه یه!!

خوزگه ئیسته له گهڼ من ده هاتیت تا بزانیست نه و
نه خوښه چنده گرفتاره، خوزگه ده تبینی حالی منداله
بچوکه کانی و ژنه گه نجه که ی چنده گرفتارن، خوزگه
هه ستت به فرمیسک و نه سرینی نه وان ده کرد، هه موو
سه عاتیڅ لیی ده پرسن ته ندرروستی باوکیان چونه، خوزگه
هه ستت به حالی نه و ده کرد که له ژووری چاووډیری
وردایه، کاتی منداله کانی ده بینیت که ده گرین و
فرمیسکه کانیان ده تکیته سه ر ماسکی ټوکسجینه که،
ریگامدا به منداله کانی که سه ردانی بکه ن، چونکه به
هوی پسپوریمه وه ده مزانی که له ماوه ی چنده سه عاتیڅی
تردا ده مریت و وه فات ده کات، مه گه ر ویستی خوی گه وره
وانه بیست و ره می پی بکات... خوزگه هه ستت به وه ده کرد

که چۆن وه کو مندال ده گری، چونکه ده زانی له چ مه ترسیه کدایه و بۆ هه تاهه تایی خواحافیزیان لینه کات، نایا چه ز ده کدیت تۆش وه کو نه وت لیبیت، ئینجا هه ست به مه ترسی جگهره کیشان بکه یت!!؟ برای به ریزم نایا دلته نیه، نایا ژن و مندالت نین!!؟ بۆ کتییان جی دلیت!!؟ نایا نه وان له جگهره یه که بی نه رزشتن که سوودی نیه، ته نها نه خووشی و مه ینه تی نه بیته.

میترده کهم گوپی له و قسانه وه بوو، چه ند ساتیکی نه خایاند میترده کهم جگهره که ی فرییدا و پاشان پاکه ته که شی فرییدا.. پزیشکه دل سوژه که ش پیی ووت: ده خوازم که ته م ره فتاره ت روو که ش و موجه له نه بیته، به لکو به راستگۆیانه بیته و نه و کاته یش ژیان و به خته وه ریی ده بینیت.

پاشان رۆشت بۆ لای ئۆتۆمبیله که ی و منیش قسم بۆ نه ده کرا و چه په سابووم، میترده کهم ده رگای ئۆتۆمبیله که ی کرده وه و منیش چوومه ئۆتۆمبیله که وه و دهستم کرد به گریان و نه متوانی خۆم بگرم.. نه متوانی ههستم بشارمه وه

و به دهست خۆم نه بوو، هدر ده گريام، وهك نه وهى من ژنى
نهو پياوه داماره بېم كه خهريكه ده مریت.

میتړده كه شم بیدهنگى زال بوو بوو به سه ريدا و نه يده توانى
نو تو مبیله كه بخاته نیش، تا ماوه يهك به رده وام سوپاسى
نهو پزیشكه دل سوژهى ده كرد، و ستایشى ده كرد و ده یوت
ناى كه پزیشكىكى دل سوژه... من نه متوانى به شدارى
قسه كانى بكم، تا پاش ماوه يهك.. نه مه كو تاى
به سه رها ته كه ی نهو بوو له گه ل جگه ره كیشاندا.. من
ستایش و سوپاسى نهو پزیشكه ده كم و شایه نی هه موو
ریژیکه و لهو رۆژه و له هه موو نویژیکدا دعای خیری
بؤ ده كم كه به راستى ژيانى نیمه ی سپى كرده وه و رزگارم
بوو لهو كویره وه ریه و من دووعا بؤ نهو و بؤ هه موو
پزیشكىكى دل سوژى وهك نهو ده كم.

لهو روودا وهه فیری فه زلی دووعا و توانای خواى گه وه
بووم بؤ گوړانى بارودوخه كان و فیری فه زلی نارامگرتن
بووم له گه ل دوعا و پارانه وه و ستایشدا و فیری نه ندازه یی
نیعمه تی خوا بووم كه هدر زاتى خوا خوی ری نماى

هه‌رکەسی ده‌کات که بیه‌ویت و فی‌ری فه‌زلی دلسۆزی بووم له‌ گو‌فتار و کرداردا له‌و پزیشکه‌وه که چۆن هه‌ستا به‌ رۆلی خۆی له‌ کاتی‌کیشدا له‌ گه‌راجی ئۆتۆمبیله‌کان بوو .. رای ئیوه چۆنه‌ ته‌گه‌ر هه‌موو که‌سیک هه‌ستیت به‌ ئه‌رك و کاری خۆی به‌و شیوازه‌ به‌ دلسۆزیه‌وه؟! ته‌ی چه‌نده له‌ کیشه‌کان چاره‌سه‌ر بکری‌ن؟! و چه‌نده له‌ خراپه‌کاری و گونا‌هه‌کان‌ت نه‌می‌نی؟! به‌لام کیشه‌که له‌وه‌دایه که زۆریک له‌ پزیشکه‌کان و مامۆستایان و فه‌رمانبه‌ران هه‌لده‌ستن به‌ ته‌نجامدانی ئه‌رکی سه‌رشانیان ته‌نها له‌ پیناوی مووچه‌دا، ته‌وه‌یه هۆی دواکه‌وتنمان و هۆی لاوازی کاری پزیشکی و فی‌رکردن و که‌له‌که بوونی هه‌له‌کان.

سه‌رچاوه: بدریه‌ سلیمان (مجله‌ الاسرة)

چېرۆ كينك سهر سېي دهكات

وهك باوكى پيى وتم چېرۆ كينك سهر سېي دهكات...ئهم لاره له پۆلى نۆيه مى بنه رته تيدايه، باوكى شتى واى لى بينيوه له سهرسه ختيرين دوژمنيه وه نه بينيوه، شه ويكيان هات بۆ لام و شكاتى حالى خۆى ده كرد و وتى: چى بكم و باسى به سهرهاتى نه و كورپى بۆ كردم كه سهرسامى كرد بووم.. خهريك بور پيم بليت كه بيكوژيت به لام وامنه كرد.

له هه ندى له ناره حه تيه كانى نه و باوكه نه وه بور كه وتى كورپه كم له تاكي كردنه وهى مانگانهدا له ۹۵%ى به رده كه وت، به باوكى وت ئۆتۆمبيليكى كابرسى مۆديل (۲۰۰۲)م بۆ بكم، باوكيشى وتى: نه گهر له كۆتايى ساليشدا نه و نه نجامه به دهست بينيت، چيت بويت ده ده مى بۆ رازي كردنى ئۆتۆمبيليكى بۆ كرى به (۲۵۰۰)ريال، جوړى كابرس، به لام رازى نه بو پيى، وه به باوكى ده وت تۆ سه د هه زار ريالت له من دزيوه كه نه وه نرخى ئۆتۆمبيله كه يه.

خیزانه که یان رۆشتن بۆ سهر ده ریا، داوای له کوره که ی کرد که له گه لیان بیته کوره که شی وتی برۆ من نایهم، بۆیه له ماله وه ده مایه وه و ههستا به شکاندنی هه موو شوشه ی نهو ماله و هه موو شته کانی نار مه تبه خ، خیزانه که شی گه رانه وه بۆ ماله وه، کوره که ههستا به قفلدانی ده رگا له سه ریان، باو که ش رۆشت بۆ شوقه یه کی تری ناماده کراو و له وی بۆ ماوه ی دوو رۆژ مایه وه و هه ر چاودێری کوره که ی ده کرد، وه کو باسیان ده کرد هه ندی جار له مال ده چیتته ده ره وه و پاشان ده گه رپیتته وه، پاشان باو که په نای برده به ر پۆلیس و نه وانیش له ماله که دا ده ستگیریان کرد و وینه ی ماله که یان گرت که مرۆژه گریانی ده هات، پاشان به ندیان کرد و ئیستا نه و له به ندینخانه یه (مه به ستی کاتی گێرانه وه ی چیرۆکه که یه).

نه مه دوا حیکایه ت بوو، وه پیش رووداوی دوا یی باو که ده یووت کوره که ی رۆژیکیان به شه قامه که دا دوا یکهوت و داوای سه د ریالی ده کرد و باو کیشی هه ولتی ده دا کوره که ی له خۆی دوور بخاته وه، به لام کوره که ی رۆشت

و بهردیکی گه وره ی هه لگرت و به خیرایی گه رایه وه بؤ لای
باوکی و کیشای به ئوتؤمبیله که دا، کاتی ده یویست به
خیرایی لیبخوریت له ترسی به رده که، و به دایکی دهوت
به خوا دهستت نه شکینم نه گهر سپلیته که بکوژینیتسه وه..
جاریکیان کوره که به باوکی ووت: به خوا نه تکوژم یان
یه کی له مناله کانت نه کوژم، جاریکیان باوکه که ناگای
له خوئی نابیت، کوره که ی له قه یه کی به هیز ده کیشی به
پشتیدا و ده یووت به خوا سوپاسی خوا ده که م که فقه راتم
نازاری پینه گه شت، نیر قسه ی ناشرین بوهستیت که باس
ناکریت، به خوا من و دایکه که ی نه ده خهوتین هه تا
دهرگامان له سهر خویمان دانه خستایه و ده مانچه که شم له
ژور سهرمدا داده نا بؤ کاتی کتوپر.

ووتی بیرم له کوشتن کرده وه، به لام من نامه ویت
که سینک بکوژم و له رژی دوا پیدا لیپرسیینه وه م له سهر
بکه، له کوژتایدا باوکه که وتی: به خوا چیژم له خهوتن
نه بینیه، ته نها دوا ی به نکدر دنی نه بیت، هه رچه نده پیش
نه م رووداوش چند جاریک داوه مه به گرتن.

شهیتان چواره ممان بوو

أبو عبدالله وتی: نازانم چون نه م به سه ره اته ت بو باس
بکه م که پیش ماوه یه ک به سه رمدا هات و ره وتی ژبانی
منی گوړی به ته واوه تی، له راستیدا هین نه مویت باسی
بکه م، به لام له میانی هه سترکردن به به رپر سیاریه تی
به رامبه ر به خوای گه وره باسی ده که م و بو
به ناگاهیتان هوهی هندی له و لاوانه ی سه ریچی
په روه رد گاریان ده کهن و هندی له و کچانه ی به دوا ی
وه میکی دروینه دا راده کهن که ناری خوشه ویستیه .

ئیمه سی هاوړی بووین، خه ریکی کاری نابه جی و
گونا هکارانه بووین، نه خیر به لکو چوار بووین.. چونکه
شهیتان چواره ممان بوو، هه موومان ده چووین بو راوکردنی
کچه چاو له دهره کان و به قسه ی هه نگوینی هه لمان
ده خه له تاندن و ده مان بردن بو کیلگه دووره کان و له ویش
له پر بویان دهره که وت که ئیمه بووین به گورگی بی
به زه بی و گوی ناگرین بو پارانه وه کانیا ن.. هه تا دله کانمان
و هه ستمان به ته واری مرد بوو.

بەو شىۋە يە لە كىلگە كاندا شەو و رۆژمان بەسەر دەبرد
لە خىۋەتگە و ئۆتۆمبىلە كانى سەر كەنارە كان تا ئەو رۆژە
ھاتە پىشەوہ كە بىرم ناچىت، وەك پىشەى ھەموو
جارىكمان رۆشتىن بۆ كىلگە كە، ھەموو شتى نامادەبوو،
ھەرىە كەمان نىچىرى خۆى پى بوو لە گەل مەشروپى
نەفرەتى.. تەنھا شتىكمان بىرچووبوو، ئەوئىش خواردن بوو.
دواى كەمىك يە كىمان رۆشت بە ئۆتۆمبىلە كەى خۆى تا
خواردنى ئىۋارە بىرپىت، كاتزمىر دەوروبەرى شەش بوو،
چەند سەعاتىكى خاىاند ھەر نەگەراپەوہ، لە سەعات دەى
شەودا ھەستم بە دلەراوكى كرد، منىش بە ئۆتۆمبىلە كەم
رۆشتم تا سۆراخىكى بىكەم، كاتى بە رىگادا دەرۆشتم لە
پر ئۆتۆمبىلى ھاوپىكەم م بىنى ئاگرى تى بەرپوۋە و
كەوتوۋە بەسەر لا.. منىش وەك شىت رامكرد و ھەولمەدا
لەناو ئۆتۆمبىلە گرگرتوۋە كەدا ھاوپىكەم دەربەنىم، كاتى
بىنىم نىۋەى لەشى بوۋە بە خەلوزىكى تەواو، بەلام ھىشتا
گىانى تىدا بوو، ھىنام و خستمە سەر زەوہ كە، دواى
خولە كىك چاۋە كانى كردهوہ و ھاۋارى دەكرد ئاگر ئاگر.

بریارمدا به ئۆتۆمبیه کهم هه لێگرم و به په له بیبهم بۆ
نه خوشخانه، به لām به دهنگیکی گریانایه وه ووتی: سوودی
نیه ناگه مه نه خوشخانه، فرمیسکیش به رینی گرتبووم،
کاتی هاوړیکه م ده بینی له بهرده مدا ده مریت، له پر بینیم
هاواریکرد: بلیم چی؟ بلیم چی؟ منیش به سه رسامیه وه
ته ماشامکرد و لیم پرسی: کی ته لیتی؟

به دهنگیک که وات هه ست ده کرد له بیریکه وه
دیته ده ره وه وتی: به خوا!! ههستم به تۆقین کرد، که
سه راپای له شی داگیر کرد، له پر هاوړیکه م هاواریکی
به رزی کرد و دوا هه مین هه ناسه یدا... رۆژان تیپه رین و
به لām وینه ی هاوړی کۆچکردوه کهم هه ر له بیر وهوشمدا
بوو، هاوړی ده کرد و ناگریش لووشی ده دا: چی بلیم پیی؟
چی بلیم پیی؟

منیش له خۆم پرسی نه ی من چی بلیم پیی،
چاوه کام پر بوون له فرمیسک و له رزیکی سه یرم لیتهات، له
هه مان ساتیشدا گویم له بانگبیژی به یانیه وه بوو بانگی
ده دا: (الله اکبر.. الله اکبر.. حی علی الصلاة.. حی علی

الصلاة.. ههستمکرد که نهوه بانگيکی تاييه ته بؤ من، بانگم ده کات بؤ ريگای روناکی و ريئمایي، خؤم شؤرد و دهستنوئژم گرت و خؤم پاک کرده وه له وه هموو نه و پيسيانه ی که سالانیک بوو نوقم بووبوم تييدا، دهستم کرد به نوئژکردن... له و رؤژه وه نوئژي فه رزم نه فه وتاوه و سوپاسی نه و خوايه ده کم که ته نها نه و شایه نی سوپاسکردنه و بووم به مرؤقيکی تر، پاكو بيگه ردی بؤ نه و خوايه ی که بارودؤخه كان ده گؤرپیت، به ئيزنی خوا خؤم ناماده کرد بؤم بؤ نه نجامدانی عه مره و انشاء الله بؤ حه جیش کی.. ده زانی... ته من به دهستی خوی گه وره یه.

نه مه به سه رهاتی (أبو عبدالله) بوو، خوی گه وره ئيمه و نه ویش دامه زراو بکات و ته نها شتی که به هموو لاریکی بلیم نه ویه که ناگادارین، ناگاداری له هاورپی خراب، نه وانه ی ريگات بؤ خؤش ده کهن بؤ به زاندنی سنوره کانی خوی گه وره... به سه رهاتی (أبو عبدالله) همووی پند و نامؤژگاریه، نایا له وه نامؤژگاریتر هه یه.

تہوبہی شیخ سہ عیدی کوری مسفر

لہ دیداریکی کراوہدا لہ گہل شیخ سہ عیدی کوری
مسفر - خوا پاریزراوی بکات- ہندی لہ نامادہ بووان
داویان لیکرد باسی سہرہتای رینموننی خوی بکات،
تہویش ووتی: بہ راستی ہموو رینماییک سہرہتایہ کی
ہہیہ و پاشان ووتی: من بہ فیتہ تم باوہرم بہ خولہ ہہ بووہ،
کاتی کہ مندال بووم خواپہرستیم دہ کرد، بہ لام تہ مہبہ لی و
پشتگوی خستن کہ میٹک زال بوو بہ سہرمدہا، بہو ٹومیڈہی
کہ گہورہ بووم و بووم بہ پیاو.

ہندی جار نویژہ کانم پشت گوی دہ خست، بہ لام تہ گہر
نامادہ بوومایہ لہ ریورہسمی جہ نازہیک یان لہ گورستان
یان گویم لہ ناموژگاریہ کہوہ بوایہ لہ مزگہوتیکدا ریژہی
ٹیمانم زیادی دہ کرد و پاریزگاری نویژہ کانم دہ کرد و بو
ماوہیہ کی دیاریکراو، لہ گہل سوننہ تہ کاندا، پاشان دوا
ہفتہیک یان دوو ہفتہ وازم لہ سوننہ تہ کان دہیتنا...
دوا تہوہی کہ گہورہ بووم و بووم بہ ہرزہ کار ہیچ
سوویکم لہو تہ مہنہ نہ گرت، بہ لکو مامہوہ لہ

سه ره پړويي خومدا و پاريزگاري نه كړدني نويزه كان به ووردی، چونكه نه وهی رابیت له سهر شتیک ده بیت به پیشه ی... ژنم هینا.. نه و کاتهش هندی جار نوژم ده کرد و هندی جاریش نه مده کرد، هرچه نده له ناخدا باوهرم به خوا هه بوو... تا ویستی خوی گوره و ابو له یه کی له بونه کاند من له گه ل برایه کدا بووم، نه ویش شیخ سلیمانی کوری محمدی کوری فاتیح بوو خوا بهرکت بخاته کاریده وه، نه مه له سالی ۱۳۸۷ك، له نووسینگه کهم هاتمه خواره وه، من سه ره پهرستیار بووم له په روه رده ی وهرزشی و پوشاکی وهرزشیم له به ردا بوو، له به رده م ده رگای کارگیری فیخوازی بینیم که نه ویش داده به زی له به شسی کاروباری دارایی، سلووم لیکرد، چونکه هاورپی قوتا بخانه بووین، دوا ی سلووکردن ویستم خواهافیزی لیبکه م، وتی: بو کوی؟ نه و کاته ره مه زان بوو پیم ووت: ده رومه وه بو مال ه وه تا بخه وم.. چونکه راهات بووم که له سهر کارکردن ده هاتمه وه ده خه وتم هه تا مه غریب و نوژی عه سرم نه ده کرد، مه گهر پیش مه غریب خه به رم ببوایه ته وه و به روه ژوو بوومایه .. پی

وتم: نو یژئی عه سر زوری نه ماوه بوچی که میک پیاسه نه که ین؟ منیش ره زامه ندیم نواند و به پی روشتین و چوینه سر پرده که (پردی دۆلی نه بها) نه و کاته پرد نه بو، پر بو له درخت و هه وایه کی خوشی هه بو، له وی دانیشتن هه تا کاتی عه سر هات و ده ستاین و نو یژمان کرد و پاشان گه راینه وه، کاتی به ریگلاډا گه راینه وه دهستی به ده ستمه وه بو، فه رموده یه کی بو خویندمه وه وه که نه وه یه که مجارم بی بییستم، پی شتر بیستبوم، چونکه فه رموده یه کی بلاو بو.. به لام کاتی ده یخویندنه وه دلّم کرابوه وه بوی، تنانه ت وام هه ست ده کرد که یه که مجاره بییستم... نه و فه رموده یه فه رموده ی به پرائی کوری عازب بو که نیمام نه حمده له مه سنه ده که یدا و نه بوداود له (سنن) هه که یدا گپراویانه ته وه.

به راو ﷺ ده لیت له گه ل پیغه مبه ری خوا ﷺ له گه ل جه نازه یه کی پیایکی پشتیوان (أنصار) دا ده روشتین بو سر گورستان، کاتی مردوه که نه سپه رده کرا، پیغه مبه ر ﷺ دانیشتن و نیمه ش به ده وریدا دانیشتن وه که نه وه ی

بالنده يدهك به سه رمانه وه بيټ چيلكه يكي به دهسته وه بوو
سهري بهرز كرده وه و فهرمووي (پهنا بگرن به خواي گه و ره
له سزاي گؤر)

دوو جار يان سيّ جار ووتيه وه.. پاشان فهرمووي (إن العبد
المؤمن إذا كان في إنقطاعٍ مِنَ الدُّنْيَا وَ اِقْبَالٍ مِنَ الآخِرَةِ نَزَلَ
اليه الملائكة مِنَ السَّمَاءِ بِيضُ الوُجُوهِ...) واته (به راس تي
به ندهي باوه ردار نه گهر په يوه ندي به دنيا وه بيچرئ و
رووبكاته ئاخيره ت فريشته كاني خواي گه و ره داده بز نه
سهري له ئاسمانه وه و روخساريان سپيه...) پاشان
فهرمووده كه ي به دريژي باسكرد و له سه ره تا وه تا كوټايي
و فهرمووده كه ي ته واو كرد.

له و كاته دا گه يشتينه نه بها له وي ده بوايه
جيا بووينا يه ته وه و هدره كه مان برواته وه مالي خوي...
منيش پيم ووت: برام له كوي نه م فهرمووده يه ت هينا؟
وتي: نه م فهرمووده يه له كتيبي (رياض الصالحين) دا يه و
وتم نه ي تو ئيسته چ كتيبيك ده خوئنيته وه؟ وتي
كتيبي (الكبائر) ي الذهبي ده خوئنمه وه؟ منيش

خواحافیزیم لیگرد و راسته و خوؤ روؤشتم بؤ کتیبخانه و له و کاته دا له نه بها تنها یه ک کتیبخانه ی تیدا بوو نه ویش کتیبخانه ی (التوفیق) بوو، له وی کتیبی (ریاض الصالحین) م کړی.. له ریگادا ته ماشای کتیبه کانم ده کرد و به ده م ریوه به خوؤم ده ووت: ئیستا من له سه ره ریگادا م و دوو ریگه له به رده ممدایه، ریگای یه که م: بیبا و پری و دوو پرووی و سه ریچی و ده مگه یه نیت به دؤزه خ و ریگای دوو م: ریگای ئیمان و ده مگه یه نیت به به هشت، ئیستا من له به رده م هه ردو و کیاندا وه ستاووم، کامیان هه لبژیرم؟ عه قلم فه رمانم پیده دات که ریگای یه که م هه لبژیرم و ده روونی خراپه کاریشم فه رمانم پیده دا ریگای دوو م هه لبژیرم و تکام لیده کات و پیم ده ئیت: تو هیشتا له سه ره تای لایتیدایت و ده رگای ته و به کردن- کراویه تا روژی دواپی، ده توانیت دواتر ته و به بکه یت، نه و فیکر و وه سه سه یه به بیر و میشکما ده هات، کاتی به ریگادا به ره و مال ده روؤشتمه وه، گه شتمه وه ماله وه، به ریانگم کرده وه و دوا ی نوژی مه غریب نوژی عیشام کرد و نه و شه وه نویره کانی

ته راو بچشم كرد، بېرم نايه كه پيشتر نوپژى ته راو بچم به ته واوه تى كرد بېت بېجگه له و شهوه .. باوكم ببىنايه چوار ركاتم ده كرد و پاشان ده چووم.. به لام ته و شهوه نوپژه كانى ته راو بچم به ته واوه تى ته نجامدا، له نوپژ بوومه وه و دواى نه وهى رۆشتم بۆ مالى شيخ سليمان ببىنم له ده ره وهى مزگه وته، له گه ليدا رۆشتمنه وه بۆ ماله وه و ته و شهوه له سه ره تاي كتيبى (الكباثر) چوار گوناھى گه وره مان خوینده وه... گوناھى گه وره ى به كه م هاوه لدانان بۆ خوا و دووم سىحر و جادوو و سببم كوشتمنى گيان و چوارم و ازھىنان له نوپژ... پيش كاتى پارشىۆ له خویندنه وهى بوینه وه و به هاوريكهم ووت: ئيمه له كوئى ئه م ووتانه ده ببين؟

ووتى: ئه مه له كتيبى زانا ياندا هه يه و ئيمه بى ناگابن لىى .. منيش و وتم: خه لكيش بى ناگان لىى، پيوسته ئه م شتانه يان بۆ بخوینيته وه، ووتى: كى ببخوینيته وه، و وتم: توؤ.. ووتى: نه خيتر توؤ، كه وتينه مشتومرى نه وهى كه كى ببخوینيته وه، پاشتر له سه ره ئه وه ريكه وتين كه من

بیخوینمه وه.. بۆیه دهفته ریکمان هیئا و باسی گوناھی
گه وری چواره مان تیدا نووسیه وه، که وازهینان له نویش
بوو... له هه مان ههفته دا و له رۆژی ههینی له مزگه وتی
(الْحُشْعُ الْعَلَى) وهستام که به ته نیشته سهنتهری
بانگه وازه وه بوو له (ئه بها) ئه وکاته له (ئه بها) ته نها ئه م
مزگه وته و مزگه وتی گه وری لیبوو..

ئه و رۆژه له وتاری ههینیدا خویندمه وه و بۆ خه لکی
کاریگهر بوو، که به راستی هۆکاری بوو سوپاس بۆ خوا بۆ
رینومایی و راست بوونه وهی من، وه خوازیارم له خوای
گه وره که ئیمه و ئیوه چه سپاو و جیگیر بکات له سه ر
تایینه که ی، به راستی هه ر خوای گه وره بیسه ر و
وه لامده ره وه یه .

ته و به یه ک دلی لاییک له تاریکیه کانی (بانکۆک) دا
پروناک ده کاته وه

لاییک بیست و سی سالی ته مه نی تی نه په راند بوو،
سه فه ری کرد بۆ بانکۆک به دوا ی چیژ و تامی کاری
حه رامدا... له وی دهستی که وت به لام ته گه ر فه زل و

ته دارهک و چاودپیری خوی گه وره نه بوایه که له دوا هه مین
ساتدا فریای کهوت تیاده چوو...

لاوه که نداویه کان له (بانکۆک) ناشنایان کرد به
حه شیش، چونکه جگه ره ی حه شیش جیانه ده بوویه وه له
په نجه و لیوی.

بۆیه له ته نجامدا وازیشی له خویندنای زانکۆ هینا...
ئه وه حه شیشه ناله باره ناچاری کرد خۆی سه رقان بکات به
پیشه یه که وه... به لام چ پیشه یه ک؟

خۆی ده لیتت نیتمه یانزه برا بووین، من یه کیتک بووم له وه
برایانه ی که له ناو هه مو یانه دا سه فهرم کرد بۆ ئه وی...
سه فهری یه که مم پیش نزیکه ی سالتیک بوو دوا ی دانیشتن
له گه ل هاورپیکاندا که باسی خۆشیه کانی (بانکۆک) یان
ده کرد!!! له میانای یه ک سالتدا ههوت جار سه فهرم کرد،
که هه مووی ده یکرده نۆ مانگ!!!

سه ره تای گه شتی من له گه ل ماده هۆشبه ره کاندای له
یه که م گه شتدا بوو بۆ (بانکۆک) له ناو فرۆکه که دا،
کاتیک یه کیتک له هاورپیکانم که پینج کهس بوون و

منیشیان له گه لدا بووم، په رداخیك بیرهی یا به ده ستمه وه،
منیش گویم نه یا یه بویه پیی ووتم: نه م په رداخه ی تریش
بگره و نه مه یان جوړیککی تر ده بیټ به لات هوه، منیش له
ده ستم گرت، بویه نه مه سهره تاي موعتاد بوونم بوو به
ماده هوشبهره کان، چونکه جوړیک له بچره کانی ماده
هوشبهره کانی تیدا بوو که پییان ده ووت (کنشه)

هر که گه شتمه وولاتی خو مان نو تومبیله کم فروشت و
گه رامه وه بو بانکوک... هر که گه شتمه نه وی پرسپاری
(کنشه) م کرد... زور به خهستی ده مکیشا... وازم نه هینا
به لکو نه گه رام و جوړه کانی تری ماده هوشبهره کانم
به کارده هینا، بویه (کوکاین) یشم تاقی کرده وه به لام
سهرسام نه بووم پیی، وه ههروه ها حه بی (کبتیجول) یشم
تاقی کرده وه، به لام هر هزم لی نه ده کرد. من به دوی
چیرو تامینکی تر دا ده گه رام که له کنشه بکات یان له و
باشتر بیټ بویه ده ستم نه که وت، سهره نجام گه رامه وه بو
ولاتی خو مان!!! له مائی یه کیك له هاوریکانم که

یه که بچار گه شتم کردبوو له گه لیدا، له ویّ حه شیشم ده ست
کهوت و به کارم هینا.

نرخه که ی گرانتر بوو.. به هۆی که م ده رامه تیه وه
ناچار بووم که برا که م هه لّخه له تینم، وای نیشان بدهم که
یه کیّ له هاوړیکانم داوای پارهم لیّ ده کات که پیشتر قه رزم
کردبوو لیّ... بۆیه برا که یشم ئۆتۆمبیله که ی خۆی فرۆشت و
پاره که ی پیدام... منیش بریک حه شیشم پیّ کړی و سه فه رم
کرده وه بۆ بانکۆک.

کاتی که گه رامه وه بۆ وولاتی خۆمان، به دوای جوړیک ی
تردا ده گه رام که به هیزتر بیت له (حه شیش)... سه فه رم کرد
بۆ وولاتیک ی عه ربی بۆ به ده ست خستنی زه یتی حه شیش،
له گه لّ زه یتی حه شیشدا منیش به ره و تیاچوون پۆشتم...
نه مده توانی ده ست به رداری بېم... پۆچووبووم له
به کاره ینانیدا... له گه لّ خۆم بردم بۆ بانکۆک... نه و
جگه ره یه ی که چه ورم ده کرد پیّ له لیوه کانم نه ده بوویه وه...
له ویّ هه موان منیان به موعتاد بوو به حه شیشه وه ناسی

بوو، له شم توشی نه خوۆشی مه ترسیدار بوو بوو به
هۆیه وه... سوپاسی خوا ده کهم که شیفای پی به خشییم...
هه رگیز به بیردا نه ده هات که رۆژی له رۆژان چاک
ده بمه وه و رزگارم ده بیته له زهیتی حشیش.

پاره تاکه کی شهی من بوو... له کو یوه دهستم
ده که ویت؟ ناچار بووم په نا بهر مه بهر ریگی دزی و راور
رووت کردن... تا نه و راده یه ی ریشم هیشتبوویه وه و
پوشاکم کورت کرد بوویه وه تا وه کو نیشانی خزمانی بدهم
که من گه رومه ته وه و ته و بهی ته و اوام کردووه... بۆیه دهستم
کرد به قه رزکردنی پاره لییان... دزیشم کرد له خالم و
مامم... هه ندی هاو ریشم هاندا که سه فەر بکه نه وه بۆ
بانکۆک تا منیش له سه ر خه رجی نه وان سه فەر بکه م له
گه لیاندا... به لکو له بانکۆکیش بوو بوومه جه رده و
ده ستر، دزیم له و لاوانه ده کرد که له که ندا وه سه فه ریان
ده کرد و ده هاتن و ده ستم ده گرت به سه ر
که لویه له کانیاندا... پیاوه به ته مه نه کانی خه لکی که نداوم
هه لده خه له تاند و فیلم لی ده کردن، پاره کانیانم چنگ

ده خست هه تا تايله نديه كانش به زمانيكى تايله ندى شدى
و شر هه لم ده خه له تاندن و پاره و پولم لى ده سندن!!!
بانكوكم جى نه هيشت، چونكه كاره كه م (مه به ستم پيشه
چه ته بيه) له وى بو

به راستى بېرم له ژيانيكى سه قامگيرى و هاوسه رگيرى
ده كرده وه له گه ل نافرته تيكى تايله نديدا، تا ره گه زمانه
تايله نديم ده ست بكه و يت و هه تا به رده وام له وى بمينه وه..
له بوارى حه شيشدا بو بووم به پسپور، ده متوانى
حه شيشى ساخته و حه شيشى نه صلى له يه كترى جيا
بكه مه وه... رۆزگار تى په رين و هه رچيم هه بو له
ده ستمدا، كه سم شك نه ده برد قه رزى لى بكه م... هه موو براو
هاورپى و خزمه كانم زانيبويان كه من ده ستم، كه سم شك
نه ده برد تا چاو ساغم بيت بو مال و سامانك كه بيدزم
دنيا له به رچاوما ته سك بوويه وه و په تم هه لځست خو م
بخنكېنم، دواى نه وهى شوشه يك عه ترم خوارد بوويه وه تا
سه رڅوشم بكات... به لام برا كه م پيى و تم تو بى نه قلېت،
بويه به و كاره توره بو، دابه زيمه خواره وه تا ووتويژ بكه م

لەگە ئيدا، لە ئەنجامدا بۆى سەلماندم كە خۆكوشتن هيچ
سودىنكم پى ناگە يە نيت.

سواری ئۆتۆمبیل بووم، سەرخۆش بووم و دووشت لە
میشکەدا بوو، يان پۆليس دەستگيرم بکات يان برۆم بۆ
نەخۆشخانه و چارەسەرى خۆم بگەم لەو حالەتى
موعتادبوونەم كە گيرۆدەى کردبووم.

سوپاس بۆ خوا چووم بۆ نەخۆشخانه و چارەسەريان
کردم...

ئەو ئەتە ئىستاش من تەندروستيم زۆرياشە و رزگار بووم
لەو رەفتارە پيسە... تۆبەم کردووه و ئيتەر هەرگيز
ناگەرئيمەوه سەرى.

بیرا که ی خۆمم کوشت

سامی تاقیکردنه وهی پۆلی یه که می ناوهندی به
سه رکه وتویی بری، و پیش نه وهی نه نجامی
تاقیکردنه وه که ی بزانیته له باوکی پرسى: نه و دیاریه چیه
که به هۆی ده رچوونی نه مسالمه وه پیشکه شمی ده که یته؟
باوکی شمی به ناسوده ییه وه وتی: کاتی کارته که ت
دینیتته وه و سه رکه وتوو ده بیت، منیش رازی ده بم له گه
خالتدا بچیت بۆ حه به شه، تا پشوی هاوین له وى به
سه ره ریت.

سامی کوره گه وه ی مال بوو، دایکی دواى
چاوه روانیه کی دريژ نه م کوره ی بوو، دایک و باوکی به نازه وه
گه وه یان کردبوو، هه موان هه وئیان ده دا ناسوده ی بکه ن و
داواکاریه کانی راپه رینن و خۆشى و شادی بخرنه دلپه وه...
سامی نه و شه وه خه وى لی نه که وت له خۆشیدا، چونکه
خه ونه وه نه وشیه یه کان و یادگاری به راته تی مندالی به بیرو
هۆشیدا ده هات، چۆن نا؟ نه وه تا بۆ یه که م جار سه فەر
ده کات بۆ حه به شه و سی مانگی پشوی هاوین له وى به

سەر دەبات... لەوی ئەزەت ئە ھەموو شتییکی تازە و نوی
دەبینیت.

لە بەرەبە یانی پۆژی سییەمدا تا کاروباری
تاقیکردنەرە کان کۆتایی پیبینیت، سامی ئە گەل بارکی
چوو بۆ قوتابخانە تا کارتە کە ی بیینیتەو.

سامی چەند خولە کیک ئە گەرانیەو کە ی دواکەوت،
باوکیشی ئە ناو ئۆتۆمبیلە کە دا چاوەرپی دە کرد، پاشان
کۆرە کە ی گەرایەو و کارتە کە ی بە دەستەو بوو، شادیش
بە روخسارە بەرانیەتە کە یەو ديار بوو، هاواری کردو ووتی:
باوکە، مژدەم بەری دووہمی پۆلە کە مان بووم .

خەندە یە کی دریش داباریە سەر روخساری بارکی،
خۆشی و شادی بە روونی بە چاوەکانیەو ديار بوو، بارکی
بەو پەری خۆشی و شادیەو باوەشی پیاکرد و پئی ووت:
هەزار... هەزار جار پیروۆت بیت سامی نازیزم، بە لکو
میلیۆن جار پیروۆت بیت پۆلە نازیزە کە م، سوپاس بۆ تۆ بۆ
ئەو سەرکەوتنەت .

کاتی سه فهره که نزيك بوو بوويه وه، سامی له و پهری
خوښی و به ختیاریدا خوا حافیزی له دایک و باوکی کرد،
وه له و فرؤ که یه دا که سامی بؤ یه که بچار له ژیانیدا سواری
بوو جیهانیکی نوی و خوښیه کی وای بینی، که پیشتر
خوښی وای نه بینیبوو، خوښیه که تیکه ل بوو له شادی و
ترس به تایبه تی کاتی گوئی له دهنگی ته و فرؤ که یه بوو
که نیشته وه له فرؤ که خانه که دا تا سه رله نوی بفرپته وه بؤ
ناسمانی بهرین و فراوان، هدر شتیکی ده بینی و گوئی له
هدر شتیکه وه ده بوو به نیسبه ت نه مه وه تازه بوو... شتیکی
نوی ی بینی له حده شه که پیشتر رانه هاتبوو له سه ری،
سامی به هاوړتیه تی خالی جیهانیکی تری نوی ی بینی...
له وی به چندين نه زمونی ووروژینه ردا تیپه ری، شتانیکی
بینی که پیشتر نه بینی بوو.

به لام هه نديک جار و له هه ندي کاتی دیاریکراودا
ههستی ده کرد که خالی تووشی حاله تیکی سه یر یه ت، که
لاشه ی هیزی تیا نامینی و هارسه نگی له ده ست ده دات...
له گه ل ته وه شدا هه ندي جار ده بینی به ختیاره و دم به

خنده و پیکه نینه و هندی جارش کۆمه لئی وشه ی
ناحالی به ده میدا دیت.

سامی ده رکی به نهینی ئه و هه ل سوکه وته سهیره ی
خالئی کرد، که بیگومان خالی خوی به عاره ق خوارنده وه
گرتوه.

سامیش له ناخی خۆیدا ههزی له لاسایی کردنه وه بوو،
شه ی تانیش به زهیی به ته مه نه بچوکه یدا نه ده هاته وه، بۆیه
وه سه وه سه ی خسته دلیه وه تا ههزه که ی به شیوه یه کی
کرده یی تا قی بکاته وه...

سامی بۆیه که بچار عاره قی خوارده وه، له سه ره تا وه
سه رسام نه بوو پیی، به لام کاتی که خالۆی ده بینی و پاشان
لا سایی کردنه وه کویرانه که ی خۆیشی، پالی پیوه نا جاریک
و دوان و سیان تا قی بکاته وه، تا راهات له سه ری و به
ته واوی خوی پیوه گرت، له کاتی کدا هیشتا سیانزه سال
بوو.

ماوه ی پشووه که ته واو بوو، سامی به هاوړیه تی
خالۆی گه رایه وه بؤ (جده) که شاریکه له عه ربستانی

سعودی، بیرو هۆشی هەر به لای تهوه وه بوو چۆن عارهقی دهست بکهویت و بتوانی بیخواته وه، به لام ههروا به ئاسانی نه دهیتوانی پهیدای بکات، له کۆتاییدا بریاریدا که به تهواری لینی دوور بکهویته وه، چونکه تهوه تاکه چاره سه ره بؤ پاریزگاری خۆی و ئایندهی، نه وه هیشتا مندا له، ههروه ها کرده وه یه کی خراپه و خوای گهوره حهرامی کردوه و سزای سهختی بؤ نه و که سانه داناوه که عارهق دهخۆنه وه. بۆیه به تهواری سامی گه رایه وه بؤ ژیا نی سروشتی خۆی و عارهقی له بیر چوو یه وه و سی سال به سه ر نه وه حاله ته دا تیپه ری به بی ته وه ی بیر له خواردنه وه ی بکاته وه... له کۆتایی سالی چواره مدا که سوکاره که ی بریاریاندا گه شتیک بکه ن بؤ دهره وه ی وولات، بؤ به سه ر بردنی پشوری هاوین له یه کی له وولاته ته وروپیه کان... له و وولاته سه ر له نوێ حه زه خه فه کراوه که ی زیندوو بوویه وه بؤ خواردنه وه ی عارهق، یادگاریه کانی حه به شه نوێ بوونه وه، بۆیه شه یتان عارهق خواردنه وه ی له بهر چاوی جوان و رازاوه کرد، سامی فرسه تی ده هیئا له وکاتانه دا که

که سوکاره که ی له ماژ ده چوونه دهره وه، یان کاتیک که
نه وان ده خه وتن تا به نهینی ده ست بکات به عاره ق
خواردنه وه.

به رده وام بوو له سهر نهو حاله ته، تا به ته وای
راهاتاره له سهری، بؤیه وه کو نار خواردنه وه ی لیها تیبوو له
لای و نهیده توانی سهر له نوی ده ستبهرداری بیّت...

شهو یکیان (سامی) له گه ل (فهوزی) خالؤزایدا
چوونه دهره وه تا نهو شه وه به سهر بهرن له یه کی له یانه
شهویه کانی نه وروپادا، دوا ی نه وه ی تیر نانیان خوارد بوو
ده ستیان کرد به عاره ق خواردنه وه و گو ییان له و مؤسیقا
هه راسان که ره ش گرتبوو له کافتریا که دا...

کاتی تا له و حاله ته دا بوون (فهوزی) شتیکی ره شی
بچوکی له گیرفانی دهره یینا و له سه رخؤ به له زه ته وه بوئی
هه لده مژی، وه ک نه وه ی مندالیک ی ساوا ماچ بکات... جار
نا جار یکیش به لای راست و چه پدا ده له نجی .

سامی ههستی پی کرد و به فزولیه وه لی ی پرسی: نهو
پارچه ره شه چیه؟ نهی بؤچی وا ده که ییت؟ فهوزی پی که نی

و ووتی: ئایا نازانی ئەوه چیه؟ ئەوه حەشیشە ی رەشه،
مرۆڤ دەگەیه نیتە ئەوپەری لەزەت. سامی ووتی: ئایا ئەو
شته بچوکه ئەو هەموو کاریگەریە هەیه؟

(فەوزی) ووتی: ئەوهی من پێم ووتی ئەوه بەشیکی ئەو
راستیه یه، دەتوانی تا قی بکه یتهوه تا خۆت حەقیقه ته کهت
بۆ دەرکهوی... هانی تۆش تا قی بکه رهوه... دەستی درێژ کرد
و حەشیشە یه کی رەشی یا بە سامی... سامیش
حەشیشە کی لیگرت و بۆنه کی هەلمژی و له گەل ئەودا
چوون بۆ جیهانیکی تری پر له درۆ و وههم و تیاچوون...
سامی نەیدەزانی ئەو حەشیشە بچوکه ته لیه که و پیایدا
دەته قیتهوه، و مردنیکه و هەموو پۆژیک ته قه دەیات له
دەرگای و هەر شه له نایندهیی و تەندروستی ده کات...
چەند پۆژیکی نه خایاند سامی موعتاد بوو له سەر
حەشیش.

ژیانی به تهواوی ژیره و ژورر بوو... به هۆیهوه
تەندروستی تیکچوو و بێر هۆشیشی په کی کهوت.

له و پیناوه شدا پاره و پولی نه ما... کاتیکیش سامی
خویندنی ته او کرد و بوو به فرمانبر رقی له خه لکی
ده بوویه وه و حزی ده کرد دور که ویتته وه لیان... له دلی
خویدا و اهستی ده کرد که هه موو کهس نهینی نه م
ده زانن و کهس نیه نه م متمانه ی سپی بکات... زور که سیکی
توره و گرژ بوو.. زور نه وی بوو بوویه وه به سهر خویدا، هه ژده
سال تیپه ری و نه میش دیلی نه و حه شیشه ره شه بوو،
هه رچنده به هوی گوپینی پوسته کانیه وه له وه زیفه که ییدا
مووچه یه کی باشی هه بوو که یارمه تی دها بؤ خه رچی
حه شیشه که ی، به لام کی شه کانی زور بوو بوون... ته نانه ت
له گه ل که سوکاری و نزیکترین کهس لییه وه... بویه باری
تابوری ته او دابه زی بوو... سامی له ناخی خویدا ههستی
ده کرد که بوته که شتیه وانیکی وون بوو له ده ریایه کدا به
بی که ناره و رزگار بوونیشی نیه... سامی سوور بوو له
سهر نه وه ی نهینی خوی لای یه کی له هارپی دلسوزه کانی
بدرکینیت که هاوده می خوی بوو به لکو چاره سه ریکی بؤ
بدوزیتته وه... به لکو رزگاری بکات له و دوزه خه که بدرگی

ناگریت... بۆیه بۆ ئەو مەبەستە چوو بۆ لای یه کی له
هاورپی دیرینه کانی که هاوده می خوی بو، به لکو
چاره سه ریکی بۆ بدۆزیته وه، هاوری که شی به دلخوشیه کی
زۆروه پیشوازی لی کرد و، لۆمه ی کرد به هوی پچرانی
په یه وندیانه وه... سامی هه موو به سه رهاتی خوی بۆ
هاوری که ی گیرایه وه که به هوی ئەو هه شیشه ژه هراویه وه
چی لی به سه ر هاتوه، داوای یارمه تی لی کرد تا پرزگاری
بیئت له وه هه شیشه نه فرینه، کاتی قسه کانی ته واو کرد،
هاوری که ی پی ووت: من شتی کم پییه هه موو نیس و
نازارت هیور بکاته وه! ته نها ده ست دریژر بکه و چاوت
بنوقینه و بۆ ساتیک چاوه روانبه... سامی به سه رسامیه وه
ووتی: چی ده لییت؟ من له حاله تی کی زۆر خراپ دام و کاتی
گالته و سو عبه ت نیه.

هاوری که ی ووتی: گالته ناکه م، ئیسته ش نه نجامه که ی
ده بینیت... که سامی ده ستی دریژر کرد و چاوی نوقاند
،هاوری که شی ده رزیه کی (هیروین) ی یا له بالی، کاتی

سامی چاوی کردەوه، هاوڕی (نامۆژگاریکەر) لە کەمی هەموو
هیروۆینە کەمی لە لاشەیدا خالی کردەوه...

لە گەڵ پێدانی ئەو (هیروۆین) دا سەرەتای ئازار و
مەینەتی نوێ دەستی پێکرد بە نێسبەت سامی بەوه... لەو
پۆژەوه سامی موعتاد بوو بە (هیروۆین) لەوه، نەیدەتوانی
دەستبەرداری ببیت، کاتی بە کاری نەدەهیننا هەستی بە
نازاریک دەکرد کە خەریک بوو ئیسکەکانی کلۆردەبوون و
نەمی دەتوانی بەرگەمی بگرییت... سامی هەرچی
کۆکردبوویەوه بۆ (هیروۆین) خەرجی کرد... دەستی کردبوو
بە قەوزکودن لە کەسوکار و هاوڕێکانی، ئەوانیش
راستەقینەیی شتە کەیان نەدەزانی، بە لکو ماله کەشی
خستە رەهنەوه.

کاتی حالەتی تەندروستی بەرهو خراپتر چوو خرایە
نەخۆشخانە، دواي ماویەیک لە نەخۆشخانە هاتە دەرەوه تا
سەر لە نوێ بگهڕیتەوه بۆ مادە هۆشبهەرەکان... چەند
جاریک دەچوو نەخۆشخانە بەلام سودی نەبوو.

شهويكيان نه يتوانى بدرگهئى نازاره كه بگريئت له
له شيدا به هؤى پئويستى بوونى به (هئيرؤين) هيچ
پارهيه كيشى نه بوو تا نهو ژههره بكوژهى پئى بگريئت، به لام
ههر ده بئى به ههر نر خيئك بيئت نهو شهوه (هئيرؤين) پهيدا
كات... لهو كاته دا باوكى له سه فهر بوو، لهو ماويه دا
هه لئسوكه وتى سامى شه ره نكيژانه بوو واى ليئده كرد له
پئىستى مرؤقى و ئاده مى خوئى ده چوويه دهره وه

نهو شهوه كئومات و خه فه تناكه تا راده يه ك مانگه
شهو بوو، سامى له ژووره كهئى هاته دهره وه و ويستى
ههستى به كاريئكى خراپ و مه ترسي دار... سوور بوو له
سه ر نه وهئى زيئر و ئالتونى دا يكيى بدزيت تا (هئيرؤين) ي
پئى بگريئت، چونكه به ته واوى ئارامى نه ما بوو... بؤيه
سامى له سه ر خوؤ رؤيشه ت به ره و ژووره كهئى دا يكيى،
دؤلابه كهئى كرده وه و هه ندى له خشه لكانى دا يكيى دزى تا
بيفرؤشى و (هئيرؤين) ي پئى بگريئت.

دا يكيى به ده نكيى دؤلابه كه خه به رى بووه وه و
شه به جيئكى له ژووره كهيدا بينى كه ده جوئيته وه، پر به

بينيني هاواری ڪرد (ٺهه دزه... ٺهه دزه) ڪورڙه ڪهش
به رهو لای دایکی پڙیشت له کاتیڪدا ده مامڪ به
روخساریه وه بوو ، ده مه پاکیزه کدی دایکی به دهسته پیسه
تاوانکاره کدی خوی گرت، پاشان خستی به سهر زهویدا،
دایکیشی له تاو ٺهه ترس و توڙاندنه دا كهوت به زهویدا...
سامیش رای ڪردو بوڙی ده رچورو.

لهو کاته دا برا بچوکه کدی به دهنگی دایکی خدبه ری
بوویه وه و به په له هات بو فریا کهوتنی تا ٺهه دزه سهرتاپا
ره شه بینیت بویه دواي كهوت تا بیگریت، له ٺه نجامدا
توانی بیگریت و ههردوکیان هه لنگڙان به یه کتیریدا، به
راستی سته کان نارهدت و جهرگ بر بوون... دیاره سامی
ٺیشه کدی ٺاشکرا ده بیٺ ٺه گهر براکهی ده ستگیری بکات،
بویه شه یتان وه سوه سهی بو دروست ڪرد گورزیٽڪ
بو هشینیتته براکهی، سامی چه قویه کی ڪرد به سنگی
براکهیدا تا رڙگاری بیٺ له براکهی و له فهزیمه ته که... به
زپرو خشله کانه وه رای ڪرد... به لام خوی گهوره له بو سه دایه
بوڙی... ٺو ٺو مبیله کانی پوئیس له گهران و ده وریدی ٺاسایی

خویاندا بوون... یه کیّ له پۆلیسه کان سامی بینی که به په له له مالّ هاته دهره وه و خه ریک بوو ده کهوت به زه ویدا و سندوقیکی گه وره شی پییه، بۆیه گومانی لیّ په یدا کرد و دهست به جیّ چوو ه سهری و دهستگیری کرد...

دوای نه وه کوره بچوکه که یان گه یانده نه خوشخانه، به لام مالّ تاوایی له ژیان کردبوو... رۆحه بیتاوانه که شی به رزه فر بوو بوو به هویّ نه و چه قویانده که ناراسته ی جهسته پاکه که ی کرا له لایه ن نزیکترین که سه وه لیّ ی که برا گه وره که ی بوو.. هه موو کات خواردن و خواردنه وه ی له گه لّ ده خوارد و له گه لّیدا ده خهوت و پیده که نی له گه لّیداو ده چوو دهر و ده هاته وه ماله وه له گه لیّ... بیتاومان نه وه یه ناسه واری ماده هۆشبه ره کان .

دوای لیّ کوئینه وه ی وردی دۆسیه که ... به راستی هه والیکی چاره و روان نه کرابوو بۆ نه و خیتانه ... چونکه تاوئبار و بکوژ (سامی) کورپانه و قورپانیه که ش دایکیان و کوره که و ماله دزراوه که یه .

بۆیه دایکه بهرگهی نهو کۆستهی نه گرت و کهوته
نار جینگا به نهخۆشی و ههمیشه پیشهی گریان بوو،
گریانی حسرت و پهشیمانی و نازار پینکهوه بۆ (سامی) و
کوره نازداره کهی، که نایندهی دنیاو قیامه تیشی فهوتاند و
له بهر چاوی خه لکیدا بوو به کورپیکی تاوانباری فهوتاوی
دزی سه ره پۆ...

سامی زۆر گریا... خه فه تی ده خوارد و په شیمان بوو له
سه ر رابردوی... به هۆی هه شیش و تلیاکه وه هه مووشتیکی
له دهست دا... دینی له دهست دا... وه زیفه کهی له دهست
دا... ته ندروستی له دهست دا. خیزانه کهی له دهست دا...
له سه رو هه موو نه مانه شه وه خۆشه ویسترین و نازیزترین
که سی خۆی کوشت، به و دوو دهسته تاوانباری برا کهی
خۆی کوشت... سامی ره وانسهی نه خۆشخانه کرا
بۆچاره سه رکردنی حاله تی موعتاد بوونه کهی به لام له گه ل
ئه وه شدا بهردهوام نه وه له بهر چاوی وون نابیت که برا
بچوکه کهی خۆی کوشت و هه موو ژیا نی خۆی ویرانکرد
به هۆی مادهی بیهۆشکه ره وه... دهی خاوهن هۆشه کان په ندو

.....چير زمكه كار بگه ره كان نو لاوان.....

ناموژگاري له م به سه ره اته وه وه ريگرن (فاعتبروا يا اولي
الابصار)..

لاویک چاودیزی خۆای گهوره گرتیهوه

ئهم چیرۆکه تان له ریگهی بانگخوازیکی
متمانەپینکراوی باوەرپ به خواوه بۆ ده گێرپمهوه... باسی لاویک
ده کهین نکولی له ناینه کهی ده کات و پهروهرد گاری خۆی
فهرامۆش کردووه و بیتاگا بووه له خۆیشی... له خراپسی و
سه ره پزبیدا به نمونه باسیان ده کرد، ههتا به هۆی نهوهوه
که نازاری زۆری خه لکی ده دا خه لکیکی زۆر دو عایان ئی
ده کرد که به هیلاکا بچیت و تیا بچیت تا رزگاریان بیت
له خراپه کانی.

هه ندی له بانگخوازان نامۆژگاریان ده کرد به لام وه ری
نه ده گرت، گوئی نه ده گرت لییان، له ناو تاریکیه کانی
شه هوهت و ئاره زوودا ده ژیا... یه کی له بانگخوازان چوو بۆ
لای و نهو بانگخوازه که سیکی کاریگه ری راسته وخۆ بوو
چهند نامۆژگاریه کی کرد ههتا هینایه گریان و وا گومانی
ده برد که هاتووه به ده م بانگه وازی خواو
پێغه مبه ره که یه وه ﷺ به لام سو دی نه بوو، دیسان وه ک خۆی
ئی ده هاته وه وه ی هیچیشی نه بیستبیت... نه یده زانی

مزگهوت چیه، به لکو له رۆژی هه یینیشدا... دواى عیسا له گهلا پیریکى وه کو خۆیدا ده چوره دهره وه و که میک پیش به ره به بیان ده گه پرایه وه و پاشان به دریتزایی رۆژ ده خهوت، وازی له فه رمانبهری و کاره که ی هینابوو... له م دنیاو له و دنیا شدا تاپول (افلاس) بوو بوو، دایکی هه میشه چاو به فرمیسکه وه ده بوو بؤ ره نجه رۆیی و واقعی کوره که ی به لکو زۆر هزی ده کرد که بمر دایه.

به ده م گۆرانیه وه ده خهوت و هه ر به وه یش خه به رى ده بوویه وه... چه ندین وینه ی سیکسی و ره وشت نرمی له لا بوو.. که ئیمانی خه لکی شاره که ی له ناو ده بات. به لکو ده ر که وتبوو که موعتاد بووه به ماده هۆشبه ره کانه وه و عه قل و رۆحی مه ست بووه..

سه ره رۆییه که ی به رامبه ر به خوا دریتزهی کیشا بوو، خوی گه وره ش مۆلته تی پیدا بوو... تاوانه کانی زۆریوو بوون و رۆزی خوی گه وره ش ده وه ی دابوو، گوپی له هه موو شتیک ده گرت بیجگه له قورئانی پیروز، وه له هه موو شتیک تیده گه یشته تنها له ئاین و دینداری دا نه بیته...

حەزی له هەموو شتێک بوو تەنھا زیکری خواو ئەو جوړه
شتانە نەبیّت.

سبحان الله دل چۆن سەرگەردان دەبیّت ئە گەر خوا
نەناسیّت... سبحان الله چۆنە هەست و نەست بێتاگاو گیل
دەبیّت ئە گەر پشت بکاتە خوای گەوره... پۆژه رەشە کانی بە
تاوان و سەریبچی دەبرده سەر، یه کێ له بانگخوازه پیاو
چاکه کان بیری له پڕیگایه کی خوش ده کردهوه تا ئەو
سەرگەردانه بێنیتهوه پڕیگای راست، که به راستی
پڕیگایه کی داهینراو بوو، من لیڕه دا نامۆژگاری
بانگخوازان و شاگردانی زانست و نامۆژگاریکاران ده کهم
که ره چاوی ئەو شیوازه بکەن، ئەویش پڕیگای بە دیاری
پیشکەش کردنی کاسیّت و سیدی ئیسلامیه که له
ماله کانداو له نۆتۆمبیله کانداهه بیّت... کاسیّت و سیدی
ئیسلامی که زانست و سه دا و کاریگه ری قسه کهر
ده گوازیتهوه بۆ گوئیگر... بۆیه چەند کاسیّتیکی پیشکەش
بهو لاره کرد که کاریگه ربوون، ئەویش وهی گرت و
خستیه نۆتۆمبیله که یه وه و گوئی نەده دا به گوئیگرتن

لێیان.. گویێ له گۆزانی و شتی بی که لک ده گرت و به
پینگای خراپدا گوزهری ده کرد... پاشان ویستی کاسیتهکی
ئیسلامی تاقی بکاتهوه و گویێ لێ بگریته، تا بزانیته نهو
جوژه که سانه چۆن قسه ده کهن و شیوازی ووتار و
قسه کردنیان چۆنه کاسیته که دهستی کرد به ناردنی
شه پۆله زیندوه کانی ئیمان له ههوایه کی راستگۆیاندها
راسته وخۆ به کاریگری و دلسۆزی و به شه پۆلێک که
پانتاییه که ی په یامیکی نه رمه بۆ گویگرانی.

لاوه که گویێ له شریته که گرت، ووتاره که باسی ترسان
له خوای گه وهری ده کردو هه وائی نه واندهی که له خوا
ده ترسن... قسه کان گه یشتنه دئی لاره که و له دلیدا
سه قامگیربون.. شریته که کۆتایی هات و لاره کهش خۆی
تاماده باش کرد و پیدا چونه وه یکی خۆی کرد له گه
خوای گه وهردا و هاته وه به خۆیدا و دهستی کرد به لیدانی
کاسیتهی دووهم... کاسیتهی دووهم باسی تهوبه کردن و
تۆبه کاران بوو، لاره که بیری له پابردووی خهفه تاوی و
گریانای خۆی ده کرده وه، به رده وام گویێ له شریته که

گرت... گریانیش نمایشک بوو بۆ وهر گرتنی ناموژگاریه کان
له بهردهم دلدار وهک نهوهی زمانی حال ته مه بلیتسه وه
﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ
لِمَا نَحْيِيكُمْ...﴾ (الأنفال) واته: (نهی نهو که سانهی
باوهرتان هیناوه وهلامی خوا و پیغمبهری خوا به نهوه،
کاتیک که بانگتان ده کهن بۆلای نهو نهو ناینهی که
زیندوتان ده کاته وه)

له شاری (دهمام) نزیك بوویه وه، خه ریک بوو کونترولی
نۆتومبیله کهی بۆنه ده کرا بۆ هوی کاریگری نهو شه پوله
نیمانیه وه که به ته وای هینابویه له رزین...
چوه شاره که و پیش نه وهش نیمان چوبووه دلیه وه...
ژیان له دیدو بۆچونیدا گۆرا، به تیروانینیکی به نده یه کی
تۆبه کاروه ته ماشای دنیای ده کرد که پیشت وهک که سیکی
سه رسه خت و سه ره رۆ ده پروانیه دنیا.

سدره تا چووه مزگه و ته وه و ژيانیکی نویی به نویژ
 دهست پینکرد و دهستی کرد به ته مه نیکی نوی ﴿وَقُلْ جَاءَ
 الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا﴾ (الاسراء)
 واته (وه بلی ئاینی راست هات و ئاینی ناههق و
 به تالنه ما و رۆشت، به راستی به تال هه میشه له نار چووه)
 گه رایه وه بؤ ناو کس و کاری به بی زیانی و به
 دهسکه و تیکی مه زنه وه... بی زیانی له تاوانه کانی و
 دهسکه و تنی په رسته شه کان... چووه ماله وه به روخساریکوه
 جیا له و روخساره ی که پیی هاتبووه ده ره وه، چونکه به
 روخساریکی تاواناوی و گونا ه و سدرکه شیه وه هاتبوویه
 ده ره وه و به روخساریکی سپی و نوری و په رستش و ته وه و
 گه پرانه وه وه گه راوه ته وه.

که سوکاری سه رسام بوون (فلان کهس ته وه چیت به
 سه ره هاتووه؟ چی روویداوه؟) باسی مه زنتین رووداوی
 ژیانی خوئی بؤ کردن: گه رامه وه بؤ لای خواو ته وه بم کردو
 ناشنا بوو به ریگای گه پرانه وه بؤ لای خوا... چاوه کانی پر

بوو بوون له فرمیسک و نهوانیش له خویشیاندا دهستیان
کرد به گریان...

به لئی فرمیسکی خویشی و شادی.

* طفح السرور علي حتى اني

من عظم ماقد سرنی ابکاني.

واته: خویشی لیوان لیوم بوو بوو ههتا *

له مهزنی نهو خویشیهدا منی هینایه گریان.

ماله که بیان پووناک بوو بوویهوه و خه لکیش پیروزیان

له تۆبه کاره که ده کردو مژده بیته لی ی بۆ تهوبه کردنی و

گه پانهوه بۆ لای خوا...

خوای گهوره له فهرموده یه کی قودسیدا ده فهرموئی (یا

ابن ادم انک ما دعوتنی و رجوتنی الا غفرت لک ما کان

منک و لا ابالی: یا ابن ادم لو بلغت ذنوبک عنان السماء

ثم استغفرتنی غفرت لک و لا ابالی یا ابن ادم لو اتیتنی

بقراب الارض خطایا ثم لقیتنی لا تشک بی شینا لا یتک

بقرابها مغفرة) رواه الترمذی

واته (نهی نهوهی نهادهم بیگومان تۆ هه رکاتی له من

پارابیتهوه و داوات له من کرد بیته له هه موو گونا هه کانی

تۆ خۆش بووم و گویشم نه یاوه تی، ئەهی نه وهی ئادهم ئە گەر
گوناهه کانت گه شتبه ئاسمانیش پاشان داواي لیخۆش
بوونت لی کردیم، لیئ خۆش بووم، و گویم نه یاوه تی، ئەهی
نه وهی ئادهم ئە گەر به پانتایی زهوی به گونا هه وه هاتبییت
بۆ لام و پاشان گه شتبییت به من و هیچ هاوه لیکت بۆ
من دانه نابیئت منیش به رادهی ئەوه دیم بۆ لای تو به
لیخۆش بوونه وه)

شباب عادوا الی الله

هه موو نهم چیرۆکانه ؟
 بریتى نین له خه یال و نه ندیشهى
 نووسه ریكى به توانا و
 دروستكراوى ته ديبیكى
 داهینه ر نین، به لكو روودا و
 گه ایكن لهم جیهانه ماندا
 روویانداوه و پاله وانه كانیش
 كه سانى راسته قینهن و له سه ر
 نهم هه ساره بچوكه مان ده ژین،
 نهم چیرۆكانه ته و راسته قینه
 نه صرته نیشان ددهن كه خواى
 گه و ره له سه رووى تۆوه یه و
 قه ده رى ته و چاوه روانى تۆیه، وه
 هه ر ده بیته روژیک له روژان بیته
 و بگه ریته وه بو لای خوا و
 ده ربازبوون نیه .

بلاژكراوى كئیتبخانهى
 سامى ئاوری كۆنیه
 بو هروشتن و چاپكرهتن و بلاژكردنه وه
 ٠٦٦ ٢٢٢٣٨٦٨
 هه رێكێر — كوردستان